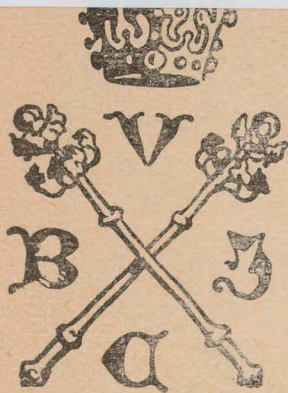

Biblioteka Jagiellońska

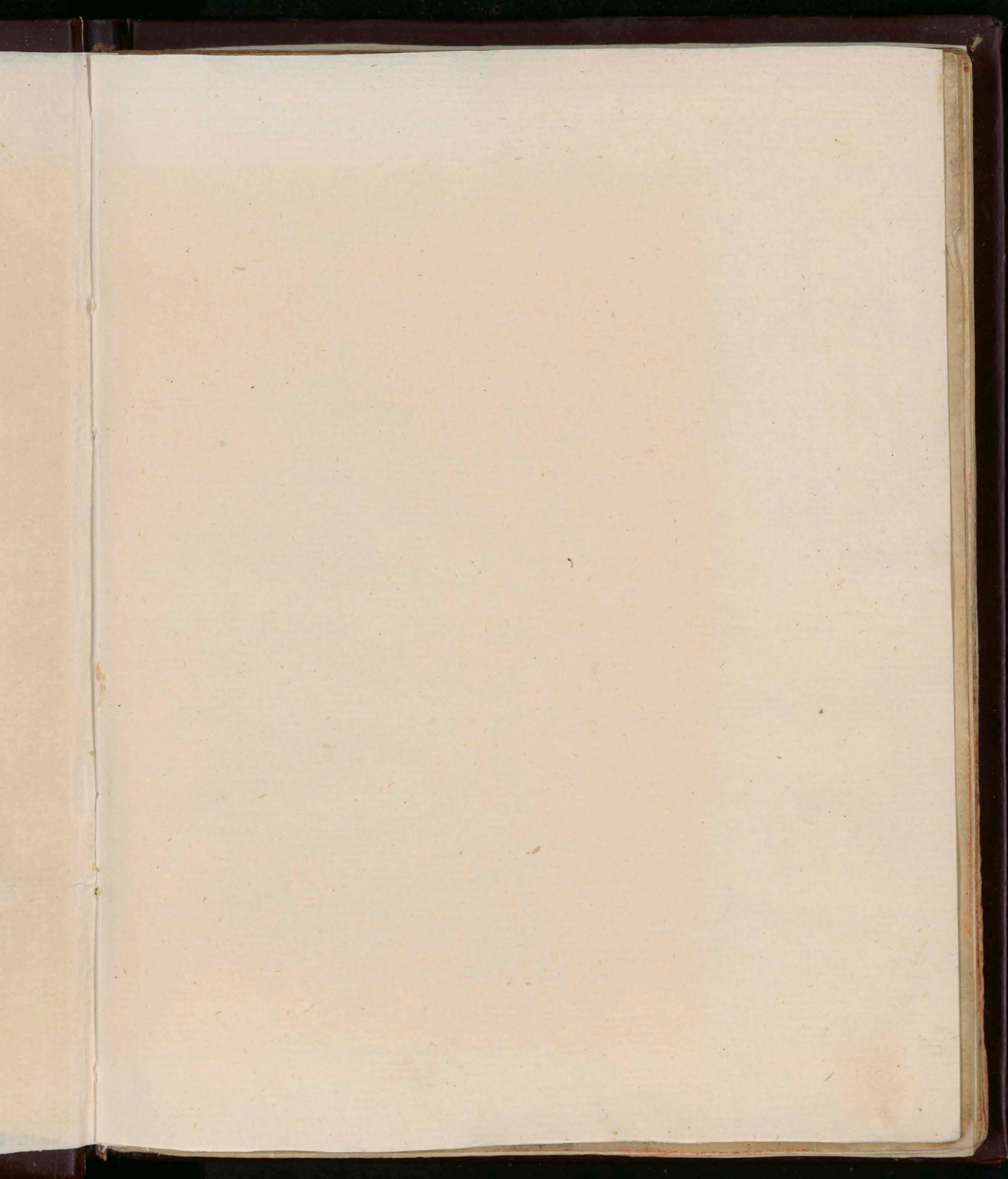

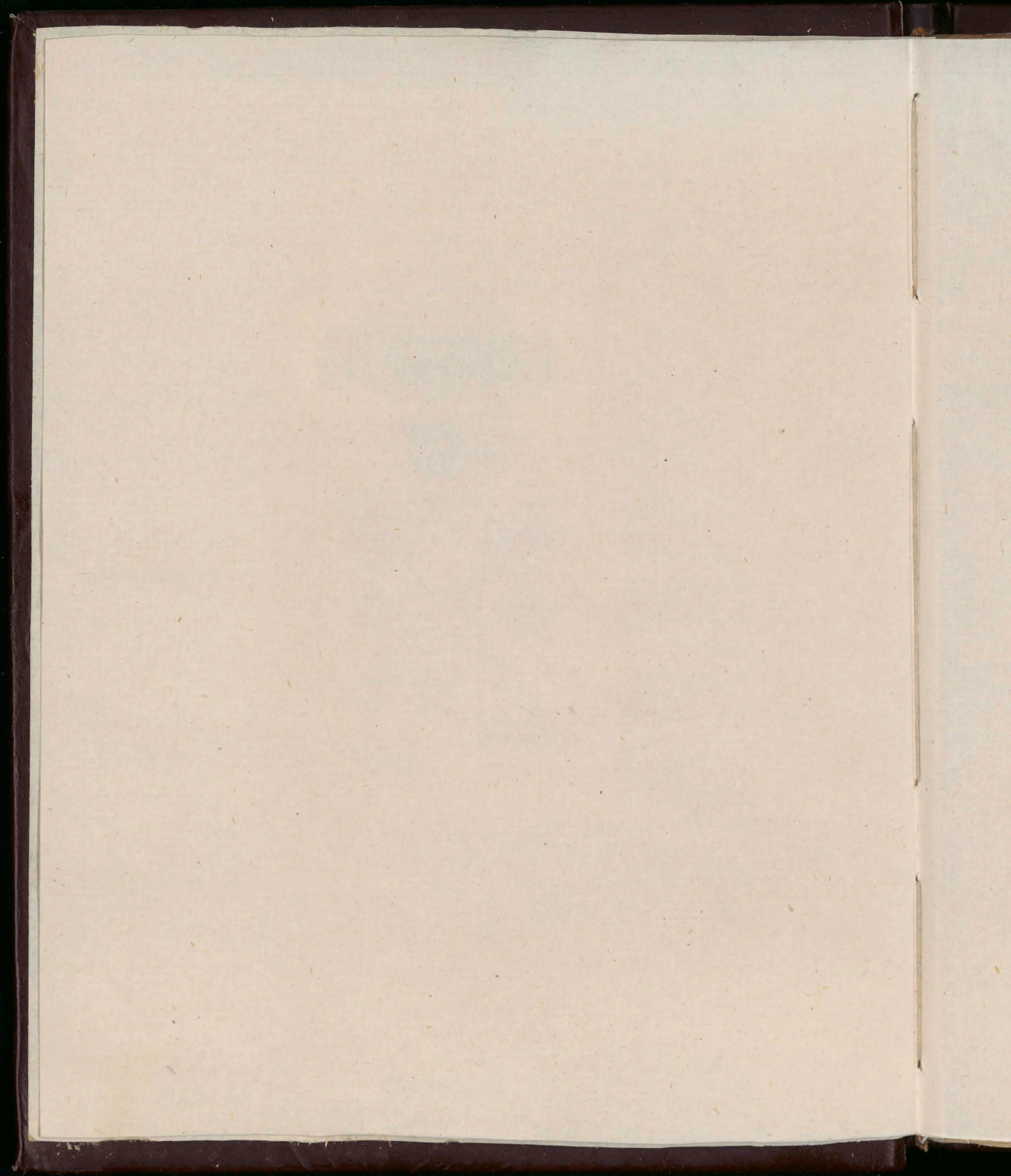
stdr0002066

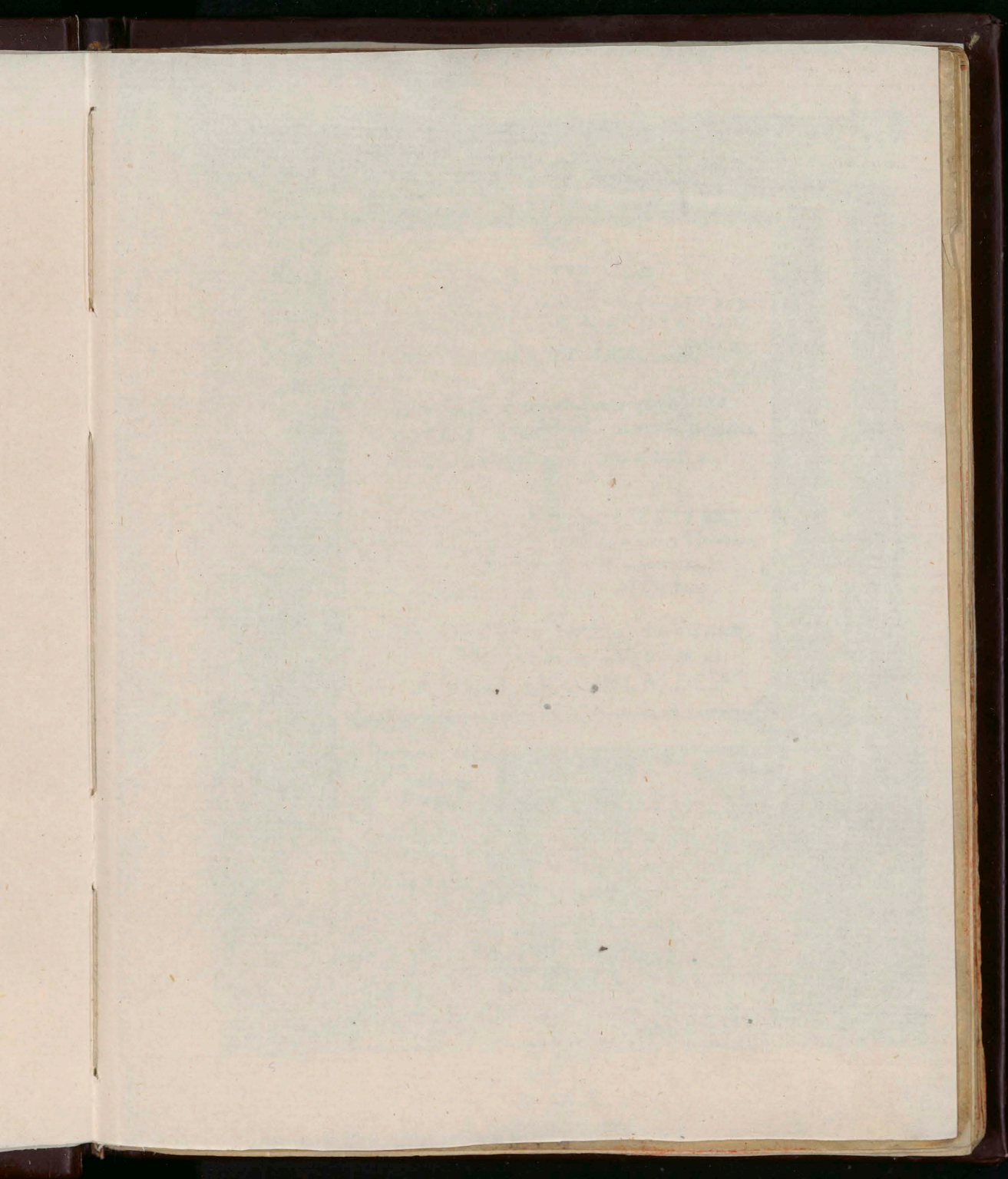

Cim

5808

70

SACRATISSIMI
CORPORIS CHRISTI
HISTORIA ET MIRACULA.

Bibliotheca Universitatis Posnaniensis
Archiepiscopi
Quae in Ecclesia Posnaniensi
Ordinis S. A. M. Carmelitarum,
Diuina bonitas operatur.

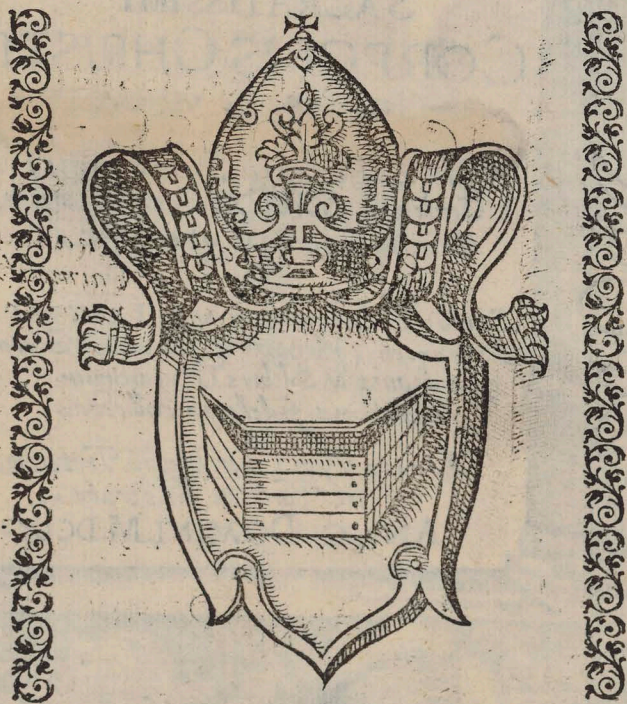
Studio & Labore THOMÆ TRETERI
Posnaniensis Vicedominus & Canonici Varmien.
ex antiquis M. S. libris & maiorum
traditione, fideliter collectas.

Et
Aeneis Typis per Blasium Treterum
Vic. Varmien. illustrata.

ANNO DOMINI. M. DC. IX.

In Stemma & Insignia
ILLVSTRISSIMI DOMINI
EPISCOPI POSNANIENSIS.

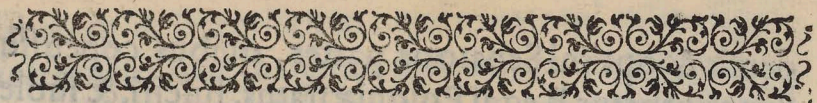

EPIGRAMMA.

Discipulum pius Andream sibi iunxit JESVS,
Ut caperet populos imbueretq; Fide:
Nunc idem Andrea Navim concessit auitam,
Qua Vartha vitreas tuta pererrat aquas.
Est captura patens: igitur duc Presul in altum.
Turbabit studium nulla procella, tuum.

T. T. C. C. V.

Cim. An. 5818

ILLVSTRISS.^{mo} ET REVERENDISS.^{mo}
IN CHRISTO PATRI ET DOMINO.

D. ANDREAE OPALIENSKI
DE BNIN D. G. EPISCOPO
POSNANIENSI.

THO. TRETERVS *Custos & Canon: Varm:*

S. P. D.

Umprimùm celebri omnium fama & sermonibus, ubiq; pro clamatum esset. Illust. & Reuer. D. Tuam, Diuina vocatione, ad gubernacula Posnaniensis Ecclesiae promotam, inter plurimos alios, qui tibi honestissimè cupiūt, ego quoque tantam animo voluptatem concepi, quanta nulla verborum vi & oratione explicari potest. Videbam enim te in hoc amplissimo dignitatis gradu constituto, Ecclesiae Posnaniens. & Ciuitati, quæ mihi patria est, optimè consultum qui ad iuuandas in ea, Sacrosanctæ relligionis Catholicæ rationes, ijs præsidijs optimè instructus esses, quæ ad obeundum Episcopale munus, maximè requiruntur. Videbam prudentis

dentis & optimi Senatoris partes, quibus concussus
& perturbatus Regni Poloniae status, fulciri, & suble-
uari posset. Videbam singularia, in Rempubl. & pa-
triam merita, quae aetate non adeo prouecta, in obeun-
dis cum laude grauissimis legationibus, viam tibi ad
capeffendas dignitates aperirent. Videbam insuper &
inlignia, illustris & antiquissimae familiae tuae decora,
quae proprias animi tui virtutes, & dignas viro princi-
pe dotes, auctoritate maiestateque sua, splendidiore &
imprimis suspiciendas, omnium oculis obijcerent.
His diligentius mecum consideratis, non mediocri desi-
derio tenebar, vt tantam hanc felicitatem, tibi Prae-
sul amplissime, per litteras gratularer, & debitam
meam obseruantiam, qua te mirifice semper colui, in
memoriam reuocarẽ. Sed duo propositum hoc meum
maximè retardabant. Nempè debilitas mea senilis,
quae in tantam congratulantium frequentiam, ne col-
lideretur, immittere se temerè non audebat; & quod
nullum munus esset in promptu; sine quo in conspe-
ctu Domini apparere, indignum videbatur. Itaque cum
non ignorarem, seram quoque gratulationem, à ma-
gnatibus viris, reprehendi non solere, tantisper ab of-
ficio supersedendum existimaui, dum illius occasio
magis idonea mihi sese offerret. Addebat animum, &
insignis illa tua erga me comitas & humanitas, qua
me, cum vnà Romae versaremur, vltra omne meritum
meum, singulari quodam studio complectebare. Vn-
dè facilè mihi persuadebam, te potius animi mei ala-
critatem

critatem & sinceritatem; quàm externi cultus significationem, quæ in oculos tantum incurreret, pro innata tibi bonitate, suscepturum. Nunc autem, Præsul Illustrissime, sublatis illis duabus, circa gratulandi rarditatem, causis, ad te debita cum veneratione propius accedo: tibi que sublimem hunc, quem in Ecclesia Dei & in Rep. locum obtines, ita gratulor, vt magis ex animo non possim. Vtq; gratulatio hæc mea tibi sit acceptior, offero Tuæ Amplitudini, recens in lucem à me editum munus, Historiam, videlicet, & miracula Sacratissimi Corporis Christi, quæ in Ecclesia Corporis eiusdem, Conuentus Posnaniensis, ordinis Carmelitarum, quotidie diuinitus exhibentur; de cuius dignitate commemorare hic nonnulla libet. Tanta est Diuinæ bonitatis in genus humanum beneficentia; vt nulla pars in orbe Christiano reperitur, quæ non habeat impressa gratiæ Saluatoris vestigia, quibus homines à terrenis ad cœlestia attolli & eleuari possint. Et in alijs quidem regionibus, sunt loca sancta, vel Gloriosissimæ Virginis Matris Mariæ, vel Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Sanctarū Virginum, aut viuificæ Crucis titulis coruscantia, ad quæ tanquam ad gratiæ Diuinæ fontes, homines in ærumnis & necessitatibus suis, pro remedijs confugere debeant. In hac verò Ciuitate Posnaniensi, cuius te Illustris: Domine, pastorem & Episcopum Dominus constituit, miraculum omnium miraculorum maximum, & celeberrimum viuifici Corporis Christi ex-

rāt monumentum: quod ingenti hominum concur-
su, ob diuinas consolationes, assidue frequentatur.
Quāmobrem cū adhuc adolescens essem; & lo-
cum hunc sanctissimum libenter accedebam, & cum
Patribus Carmelitis, de mirabilibus quæ in hac
basilica fierent sæpissimè conferebam, cupiens mi-
hi aliquando commoditatem dari, qua scriptis qua-
libuscunq̄ue meis loci huius maiestatem, pro modu-
lo meo illustrare possem. Sed longa mea fere vi-
ginti quinque annorum in vrbe Roma, commo-
ratio, facultatem scriptionis huius mihi eripiebat,
quæ præsentia & obseruationibus assiduis indige-
bat. Feci tamen & absens quæ in eum finem ma-
xime spectabant; & Historiam, ac rei totius seriem,
decem tabellis æneis insculptam, quasi pro artha
futuri operis, ad augustissimum hoc templum trans-
misi. Reuersus in patriam, monitis & precibus Ve-
nerabilium Patrum Carmelitarum, cū quibus
non parua mihi consuetudo intercedit, addu-
ctus; id quod reliquum erat laboris, ad maiorem
DEI gloriam, absolui. Diuinitus accidisse pro-
culdubio mihi persuadeo, vt libellus hic numeris
omnibus absolutus, sub felici nominis tui au-
spicio in publicum prodiret; quem non mi-
nus ego, qui virtutum tuarum sum admirator, &
preco; quam ipse quoque insignis Carmelitarum
ordo, qui te mirificè colit & veneratur Illustrissimæ
Cel-

o Celsitudini tuæ humillime offert & dedicat. Habe-
bis hic, vnde Zelum Catholicæ religionis, quo fla-
gras, in te magis ac magis suscitare, & murum te pro
domo Dei aduersus illos opponere valeas, qui om-
nem Christi beneficiorum memoriam, cum puluis-
culo, quod aiunt, è terris sublaram cupiant. Ha-
bebis etiam vnde, spirituales delicias in suo fon-
te degustes; quæ ab ipso Sacræ Eucharistiæ Sacra-
mento, cum omnium gratiarum plenitudine, proue-
niunt: vires ad ardua quæque, pro Ecclesiæ populo-
rumque tibi subiectorum salute, aggredienda sub-
ministrant; & homines à terrenis rebus abstractos, ad
caelestia erigunt. Veneratio autem, quanta templo
tantis diuinæ gratiæ priuilegijs instructo, deberur,
non est cur multis insinuare sit necesse. Nosti ipse-
met, Antistes Illustrissime, quicumq; Reges, Duces,
Principes, Episcopi, magnates ad Ciuitatem Pos-
naniensem accedunt, hic primos gressus figere, re-
demptionis nostræ pignus adorare, rerum gerenda-
rum felices exitus precari: & vota ac oblationes, pro
sua quemq; deuotioni, Deo & ministris eius, in hu-
militate spiritus offerre. Quod vel hoc maximè
tempore fieri conueniens esset, quo refrigerante
Charitate multorum, locus tam celebris cultu ac
splendore, inçlyta vero Carmelitarum congregatio
quæ sub patrociniò Sanctissimæ Deiparæ, templo huic
deseruit, rebus etiam ad competentem sustentationē
neces-

necessarijs destituitur. Sed facies tu proculdubiò, pro
muneris tui ratione, vt benignam eorum considera-
tionem ad animum reuoces, qui pro tua, & tempora-
li & æterna illa felicitate, supplices manus ad Deum,
in sancto Altaris sacrificio, semper attollunt. Ad me
porrò quod attinet, quantum te, Præsul Illust. in vi-
sceribus meis habeam, nemini magis esse notum arbi-
tror, quàm mihi met ipsi. Quicquid obsequij & ser-
uitutis, quantum per senilem & ingrauescentem æta-
tem meam fieri potest, Amplitudini tuæ, impendere
potero, nihil vnquam certè fecero libentius. Com-
mendo me gratiæ & beneuolentiæ Illust. & Reueren.
Dñis Tuæ, Deumq; precor, vt te pro salute ouicularū
tuarū excubante & vigilante, pacem habeam⁹; eos qui
per errores à fide aberrarunt, ad vnitatem reuersos vi-
deamus, mores tam spiritualium quàm seculariū ad verę
pietatis normam compositos, intueamur: vtq; Sancti
& optimi illius Antecessoris tui Andreæ de Bnin ex-
emplo, qui triginta octo & amplius annis Ecclesiæ
Polnaniens. laudabiliter præfuit, tu quoq; diutissimè
huic Diocesi & Regno commodes, vt pro tempora-
libus infulis, Cœlestis gloriæ coronam percipere va-
leas. Datum apud Ecclesiam Varmien. in festo

Annunciationis Beatæ Mariæ Virg.

Anno Dñi M. DC. IX.

I N

IN HISTORIAM
CORPORIS CHRISTI
Ad Christianum Lectorem

PRAEFATIO.

Minensa Diuina bonitatis & Sapientiae magnitudo, consuevit plerumq; Christiane Lector, pro Catholica fidei dilatatione & augmento, potentiae suae maiestatem declarare, per eiusmodi miracula, quae humanae intelligentiae captum, longè superant. Hae tamen non ideò oculis nostris obijcit & repraesentat, ut eorum admiratione, seruilem timorem nobis incutiat, & ad eum accedendi fiduciam eripiat; sed ut potiùs filialem obedientiam & reuerentiam, ad ipsum amandum, qui mirabilis est in omnibus operibus suis, in nobis excitet; ut illi, tanquàm supremo rerum omnium moderatori, seruiamus in iustitia & sanctitate coram ipso, omnibus diebus nostris. Admonet praeterea nos humilitatis & infirmitatis nostrae, ut sub dextera potentiae eius constituti, quantum mirabilia opera eius conspiciamus, tanto nos viliores & abiectiores eruos eius recognoscamus & profiteamur, memores illius quod scriptum est: Videte quòd ego sum solus, & non sit
B alius

alius Deus prater me. Ego occidā, & ego viuere faciam
percutiam & ego sanabo: & non est qui de manu mea
possit eruere. Quoniam autem miracula diuinitus pa-
trata, dantur nobis in signum ineffabilis gloriæ & poten-
tiæ magni Dei & Domini nostri; debemus in id solum
omnes vires & intentiones animarum nostrarū conferre
ut illi soli ex toto corde seruiamus, gloriam nominis eius,
quantum in nobis situm erit, per omnem occasionem, pro-
moueamus, & Sathanae incursionibus, Diuino auxilio
adiuti, viriliter resistamus. Quacunq; in vniuerso mū-
do creata conspiciuntur; certum & indubitatum est, ef-
se miracula, & signa omnipotentis Creatoris & benefa-
ctoris nostri: de quibus hoc tempore mihi videtur non esse
differendum: ut nec de illis, quæ Israëlitico populo dura
cervicis, in lege Veteri ad incutiendum terrorem, ne ad
Idolorum cultum declinaret. exhibita fuerunt. De his
tantum loquemur, quæ Deus omnipotens, in hac visibili
& militanti in terris Ecclesia, ad confirmationem Ca-
tholicae fidei, & piorum mentes in amorem suum inflam-
mandas, ex infinita bonitatis & misericordiae suae the-
sauuro, producere consuevit. Idq; ea potissimum de causa
faciendum existimaui, ut fidelium animi, diligentius,
hæc considerantes, ad dilectionem Dei, & sinceram illi
seruitutem exhibendam, excitari & commoueri possint.
Exemplum sumere licebit, ex ipsis factis & conuersatio-
ne Saluatoris nostri, qui non adeo facile nec vita inno-
centia, nec tot admonitionibus, & laboribus, quos in mū-
do pertulit, Iudæos & gentiles, ad agnitionem veritatis
ant,

amplectendam, perduxisset; nisi coram illis signa & miracula plurima edidisset, quæ illum veri Dei filium fuisse comprobarent. Quamobrem & in Ecclesia Catholica, id obseruari voluit, ut qui in religione Sacrosancta, fidei stabilitate propter diuersas inimici tentationes contineri non possent, eorum infirmitas, miraculorum frequentia fulciretur; & omni dubitatione seposita, in eius professionis constantia, in qua Christo nomina dederunt, permanere, & ex incredulitatis caligine emergere valerent. Usitatum est hominibus, quoties aliquid fieri videt, quod ratione comprehendere non possunt, id ad omnipotentiam & singularem ordinationem Diuinam referre. Non desunt etiam miracula, quæ prestigijs & artibus Dæmonum ad decipiendos hominum animos fiunt: quæ plerumq; vel falsa sunt, vel si vera, ex permissione Diuina, non ex illorum potestate, proueniunt. Dicit aliquis, apud noui Eua-gelij sectatores, nulla conspici miracula, & illos in erroribus suis obstinato animo perseuerare, ac Ecclesiam sponsam Christi, quæ Spiritu Sancto regitur & sanctificatur, machinis omnibus oppugnare. Vel hoc unico argumento, facile demonstrari potest, eorum doctrinam, nullo veritatis fundamento niti, quandoquidem Deus unitatis & concordie auctor, nullis eos clarere miraculis permittit; quos Schismatis & Hæreseos parens Dæmon, perpetuis, circa articulos fidei, dissensionibus & iurgijs, vexat, & miserè ad inferos præcipitat. Si quis tamen attentius, nostri huius æui, percurrat Historias, inueniet scilicet, & Hæreticos miracula edidisse, qualia Lutherus

in expellendo Dæmone, ut scribit Staphylus, & Calvinus
in resuscitando mortuo Bruleone fecit: quibus impostura
eorum, omnibus, qui ratione utuntur, detecta est. Re-
fert & aliud miraculum, Lindanus in Dubitantio, cu-
iusdam ministri, qui in finibus Poloniae & Hungariae
Anno 1558. excitare voluit hominem, nomine Mat-
thæum, cui persuaserat, ut se mortuum fingeret. Et re-
uera mortuum effecit. Recte igitur Tertullianus in Li-
bro de Præscript. scribit se talium hominum maximam
virtutem agnoscere, qua Apostolos in peruersum æmu-
lantur. Illi enim de mortuis suscitabant; isti de viuis
mortuos faciunt. Miraculorum itaque gloriam in sola Ec-
clesia CHRISTVS Dominus florere voluit, ut illorum con-
sideratione fideles in fidei constantia confirmarentur; &
Hæretici vel ab erroribus reuocarentur, vel in spiratio-
nibus diuinis, & medijs ad salutem propositis, per obsti-
nationem reiectis, amplius excæcarentur. Id ex eo li-
quet, quod cum non nisi carnalia sapiant, ea quæ spiri-
tualia sunt, nihil ducunt; & excusso sanctæ matris Ec-
clesiæ obedientiæ iugo, viam quæ ducit ad perditionem,
& latissimè patet, studiosè consuectantur, nec ad puram,
si dijs placet, eorum fidem, miraculis se egere stolidis-
simè affirmant. Spem præterea quandam informem,
in meritis, passione & morte Christi, superba præsumptio-
ne, collocantes; omnia Penitentia & satisfactionis opera,
quæ Sacramentis Ecclesiasticis, legitime à Spiritu San-
cto institutis, continentur, plane reijciunt, & contem-
nunt. Libenter & nos fatemur, & certò credimus,
Christiana

Christum Dominum per obedientiam, passionem, & mortem acerbissimam, pro peccatis, non tantum nostris, sed & totius mundi DEO Patri ita satisfacisse, ut mortis nostra chyrographum, illud cruci afficiens, perpetuò deleuerit. Nec tamen nos ideò securos & ignauos esse conuenit; ut sub Capite crucifixo, in sola tantum fide confidentes, delicatuli in hoc mundo uiuere & carni frana relaxare debeamus: sed potius, quandoquidem agnus ille innocens, peccatorum nostrorum grauitatem, pro nobis in suo corpore portauit; nos quoq; tanquam membra ipsius, mortificatione membrorum nostrorum adhibita, pro delictis nostris quotidianis, satisfactionis operibus insistere studeamus. Hinc igitur in Ecclesia, ad carnem in officio continendam, salubriter sunt instituta, ieiunia, orationes eleemosina, Confessio, Eucharistia frequentatio, disciplina, peregrinationes ad loca sancta, qua miraculis cœlitus illustrata, summi Pontifices, ex thesauro meritorum Christi & Sanctorum eius, pro indita sibi potestate, Indulgentiis locupletarunt: ut fideles, infirmitatis sue conscij, ad hæc cœlestia prasidia confugientes, & Diuinã misericordiam implorantes, peccatorum veniam obtinere ualeant. Certum enim est Diuinæ bonitati, nostra bona pœnitentiæ opera, esse acceptissima; que à sincero in Deum omnium honorum auctorem, amore; & erga proximum charitate proficiscuntur. Si quis aliquid faciat in gratiam alicuius, qui minus animo grato illa suscipiat, dubium non est, quin studium illius pro nihilo reputetur. Sed ubi quis animi sui significationem, qua summa po-

test promptitudine, exhibet homini gratitudinis virtute
præstanti, proculdubio non in vanum ille laborat, immò
facit, ut non solum benefacta irremunerata non remane-
ant; sed maiori etiam lucro, & beneficentia cumulentur.
Hæc in eum finem dicuntur, ut homines vanis Hæreti-
corum persuasionibus reiectis, ad producendos dignos
Pœnitentiæ fructus excitentur. Nam si Christus Domi-
nus, in sola meritorum passionis suæ satisfactione, nos con-
tentos esse debere docuisset; nunquam Pœnitentiæ Sa-
cramentum instituisset; & Apostolis eorumq; successori-
bus ac legitimè in Ecclesiâ Ordinatis Sacerdotibus, po-
testatem ligandi & solvendi peccata aliorum, reliquisset.
Faceffant igitur novatores isti, cum suis præposteris &
falsis opinionibus. Nos verò tanquam obedientes matris
Ecclesiæ filij, Deum in operibus suis mirabilem prædi-
cantes, miraculis pro rerum, temporum, & personarum
qualitate, humano generi exhibitis, ad eum laudandum,
cum debita gratiarum actione, magis ac magis inflam-
memur; loca sacra, quæ Divina bonitas evidentibus gra-
tiæ suæ donis illustravit, per quæ hominibus eum in veri-
tate invocantibus, beneficia amplissima largitur, summa
cum devotione, frequentemus. Vota suscepta, & promissio-
nes, cum omni humilitate & alacritate, Domino red-
damus; sacerdotes & religiosos qui in ministerio Dei ver-
santur, honoremus; & eleemosinarum largitione, eorum ne-
cessitatibus benignè subveniamus. Nulla orbis pars reperit-
tur, in qua particularia quedam loca, Deo dicata non
inueniantur, quæ pro beneficio hominum, singularibus
curatio-

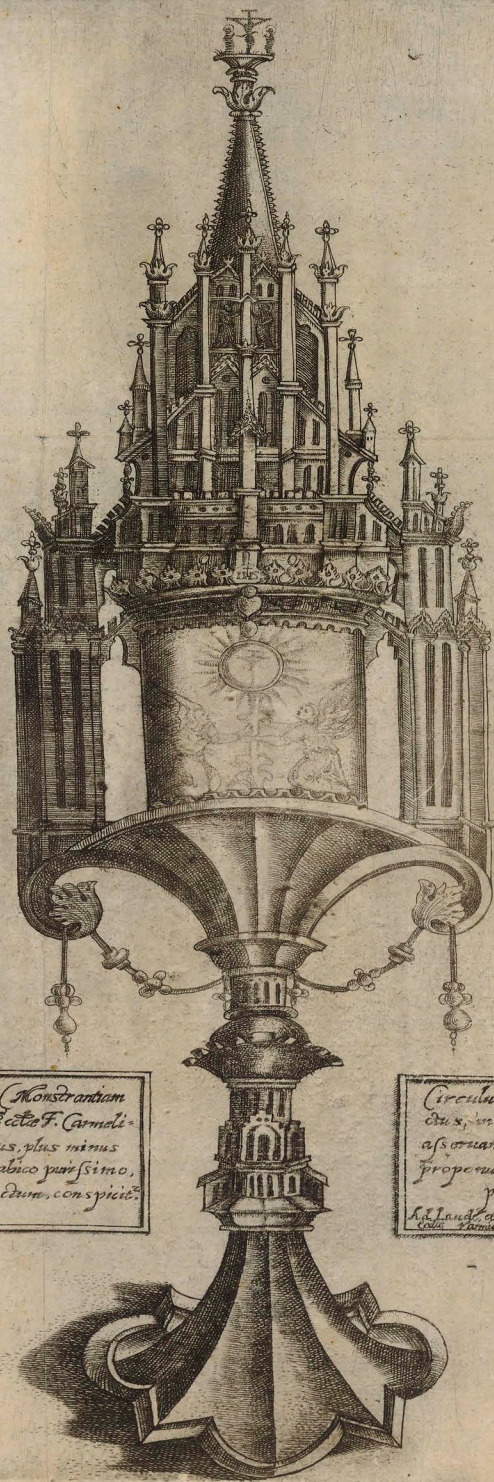
curationum priuilegijs non insignantur. Inter qua,
& tu nobilissima Posnaniensis ciuitas, propter hanc ce-
leberrimam Corporis Christi memoriam, non vltimum
locum obtines. Grata ergo tanti beneficij praeter ceteris esse
debes; quandoquidem quod exteri per magnas corporis
& deuotionis exercitationes; cum non paruo valetudinis
& rei familiaris incommodo, huc veniendo consecretan-
tur; tu praeforibus & in ipso limine in promptu habes: vt
non immerito, ceteris in pietate facem praeferre & exem-
plo poenitentiae ac bonae operationis, antistare debeas. Quod
si ab aliquibus, minus diligenter praestari videmus; id e-
orum vel supina negligentia, quibus quotidiana vilescunt,
vel etiam ignorantia minus excusabili, quibus sacra hu-
ius Basilicae fundatio, & miraculi Historia, cognita non
est, fieri, ambigi non potest. Ad errorem igitur hunc elimi-
nandum, & loci Sacri huius reuerentiam insinuandam,
Historiam ipsam, prout se in veritate habet, apponendam
hic existimauimus, vt pius lector habeat, vnde Spiritu-
alem consolationem reportet; & abyssum iudiciorum Dei
qui suis locis & temporibus, humano generi ad salutem
remedia semper subministrare non cessat, deuote
admiretur; & ea contemplando, ad pro-
fectum animae suae, conuertatur.

Historia

pred. 25. C

A
 B
 A
 B

In questo Tabernacolo (Monstranziam
 vocant) SS. Sacramenti, Eccles. F. Carmeli-
 tarum Posnanien. quod vnius plus minus
 vnae altitudine, ex auro Arabico purissimo,
 pulcherrimo artificio factum, conspicit.

B
 Circulus aureus (cristallo inclu-
 ditus, in quo tres Hostiae ^{in uoluce} consecratae
 asseruantur, & ad adorationem populi
 propereantur, ac in supplicationibus
 publicis deferuntur.
 Ad laudem Gloriae Dei a Jo. Blas. Traverso, Ca-
 sella, summo arte sculpto, Anno 1609.

titit; ita sub lege gratiæ, filio eius vnigenito, Christo Saluatori & vero
Messiæ, per tot oracula illis promisso, in mundum venienti, & maxima
gratiæ dona deferenti, contrariam se ad eò exhibuit, vt eo per summum
scelus & inuidiam, in cruce actò, post eius Resurrectionem & glori-
osam in cælos Ascensionem, discipulos eius & nascentem Ecclesiam, in-
satiabili odio & canina rabie, persequi nunquam desisterit; eo maxime
confilio, vt redemptionis humanæ perpetuis memoriam tenebris inuo-
lueret, & e terra penitus exterminaret. Quæ cum in augustissimo Sa-
crofanctæ Eucharistiæ Sacramento, plurimum emineat; in illud infer-
nale virus suum effundere nunquã intermisit; cuius rei exempla, quã-
uis in varijs orbis Christiani partibus reperiantur, in Ciuitate tamen
Poznaniens. quæ maioris poloniæ metropolis & caput est, facinus hor-
rendũ Iudæorum nequitia designatum, clarius emicat, quã vt vllis Sa-
thaniæ machinis, obscurari & deleri possit. Nã Anno Domini 1399. Iu-
dæorũ Rabbini, Diabolico spiritu inducti, vias & rationes omnes perue-
stigare cœperunt, quibus diuinissimam Sacramenti hostiam, in potestate
suã redigere possent. Nec eorũ conatibus, pater Diabolus desuit; qui pau-
perem mulierem Christianam, vnicam filiam habentem, & laboribus
suis sustentare se non valentem, persuasionibus suis induxit, vt operam
suam Iudæis Poznaniensibus addiceret, qui rei familiaris inopiam, lar-
gitionibus copiosioribus subleuare facile possent. Cum itaq; in eorum
domesticis obsequijs versaretur, successu temporis, serpentis tortuosi
astutia instructi, desiderium consequendæ Sacratissimæ hostiæ illi ape-
ruerunt, verborum blanditijs, humanitate, spe amplioris sustentatio-
nis animum illius allicientes, vt eis hac in parte gratificaretur. Rem se
occultissimè habituros. O quàm leuis res est; egens & lucri cupida mu-
lier? Diuini timoris & Christianæ professionis oblita, Infelix Iudæ pro-
ditoris filia, recepta ab illis pecunia, promisit se voluntati eorum satis-
facturam, & rei conficiendæ, idoneum tempus obseruaturam. Hinc in-
telligi datur, quanto se periculo Christiani exponant, qui in Iu-
dæorum obsequijs contra Sacrorum Canonum edicta,
versari pro nihilo ducunt.

*Sacilega mulier, e Vicina Prædicatorum Ecclia, tres ss.
Euch. in sine Hodias sumit. Diuinitus percutitur,
a filia extrada, ad Iudæos defertur.*

CUm scelus pridem conceptum, impia mulier, ad effectum deducere constituisset, re cum filia communicata, ad Ecclesiam Fratrum Prædicatorum ordinis S. Dominici, quæ plateæ Iudæorum adiacet, accessit; ipso Assumptionis Beatissimæ Virginis die, quo frequentior populus ad celebrandas Christiparæ laudes, consuebat. Ibi peractis officijs Diuinis, cum quilibet hora prædij ad sua se recipisset, in quodam Ecclesiæ angulo abscondita deliruit, dum valux clauderentur, & Fratres ad Refectorium se contulissent.

Tandem omnibus diligenter perlustratis, filia veluti in custodia relicta, gradu titubante, deuenit ad locum vbi Diuinissimum Sacramentum asseruabatur; & tabernaculi fores per vim auellere conata, in terram corruit, quasi Diuinitus admonita, ne tam ingens flagitium attentaret. Verum nec eo casu deterrita, maligno spiritu stimulante, secundo dictam Tabernaculi portam referare conabatur, irrito successu. Nam iterum in terram collapsa fuit. Malitia tamen & auaritia stimulante, tertio ibidem accessit, & non tam suis viribus, quam Diuina quadam permissione, vt maior inde gloria Domini in Ecclesia propagaretur, ostium ciborij aperuit & pyxide, Venerabilis Sacramenti, accepta, & tribus inde hostijs minoribus, quales Communicantibus dari solent, extractis, pyxide reposita, ostiolum Tabernaculi clausit, & Sacrilegis manibus hostias Sacratissimas in linteolum album reposuit, ac terrore quodam conturbata, & languore repentino concussa, à filia in locum occultiorem deducta & protracta fuit: vbi tam diu delitiuit, dum Ecclesia aperta, & populo ad vespertinas laudes conueniente, discedendi ex Ecclesia oportunitas illi concederetur. O miram diuinæ bonitatis & patientiæ Longanimitatem, quæ sicut in I E S V Salvatore tum maximè enituit, cum à Iuda, & sceleratis Iudæorum ministris in horto capiendus, ad vocem ore suo sanctissimo prolatam, totam illam hominum perditorum cohortem, in terram prostrauit; vt se voluntariè in manus peccatorum traderet; ita & hanc Sacrilegam mulierem cum spiritu oris sui ad nihilum redigere potuisset, passus tamen est se impuris & sordidissimis eius manibus, capi & contrectari; ac Iudæis tandem perfidis, qui expectatione huius rei vehementer detinebantur, ad illudendum tradi. Exceperunt illi maximo cum applausu illud summum nostræ salutis pignus, & mulieris impiæ detestabilem operam collaudarunt, ac dimissam honorario non exiguo cumularunt.

*Iudæi tres Sacrae communionis particulas cul-
tris perfodiunt è quibus copiosus cruor
emanat. Iudæa mulier cæca ibidem illuminat.*

R Abbinus tanti facinoris architectus, conuocatis primoribus Iudæorum, ut rabiæ aduersus Christi corpus diu iam ante conceptam, tutius & facilius expromere possent; se ad domum lateritiam conferentes, quæ inter Iudæorum mansiones posita, ad nobilem Swidwarum familiam pertinebat, in locum subterraneum seu cellarium descenderunt; ubi mensa ad columnam quæ comæmentationem cellarij sustinebat, apposita, in eam tres hostiæ sacratissimæ particulas proiecerunt: Vnus autem ex eis, Diabolico furore

C ;

percitus

percitus, cultro vnam hostiam perfodit, ex qua Sacratissimus cruor e-
rumpens, perditissimi latronis illius faciem copiose resperfit, illiq; ita
fortiter adhaesit, vt nullis artibus abluui vel detergi nunquam potuerit.
Huius exemplum caeteri Iudaeorum sequuti; alias itidem hostias, cre-
bris pugionum ictibus percutiebant, inconditis clamoribus, blasphem-
ijs, & improperijs, Dei filium lacerantes, & se veros patrum suorum
imitatores & Israelitas proclamantes. Nam quemadmodum illi sangui-
ne Christi profundendo exsatiari non poterant; idem eos nunc etiam fa-
cere, & in opprobrium Nazareni columnam, parietes, & pavementum,
Camerae, perfundere. Extant eius rei, in hunc vsq; diem, in eodem lo-
co signa & vestigia, quae magnam admirationem & venerationem in-
tuentibus inducunt, & piorum mentes, ad reddendas Christo redem-
ptori, debitas gratiarum actiones mirifice prouocant; quod non solum,
tempore passionis suae amarissimae, sanguinem copiosum, in ara Crucis
pro salute humani generis effundere voluerit, verum etiam ad confir-
mandam fidei Catholicae veritatem, & confutandas, Iudaeorum, paga-
norum, & Haereticorum blasphemias, in Venerabili quoq; sacri Altaris
Sacramento, verum eius sanguinem contineri, tam celebri miraculo,
comprobauerit. Crescente magis ac magis Iudaeorum ad illud specta-
culum concursu ac vociferationibus, mulier Hebraea, quae ab ipsa nati-
uitate caeca fuerat, eo se deduci iussit; cumq; causam exquireret, qui-
nam essent ij clamores, & Iudaeorum & Rabbiorum tanta exultatio,
quae per vicinas zdes personaret? Dictu illi fuit Christianorum Deum, a
Iudaeis magnis opprobrijs, maxima cum omnium Israelitarum volup-
tate affici: & experimentum capere, an in pane illo quem Christiani
adorant, verum corpus & Sanguis eius habeatur. Hoc audito, illa se re-
colligens, ac ad mentalem orationem conuersa, Si tu es inquit, Christe,
veri Dei verus filius, quem maiores nostri crucifixerunt, & moderni
primores ac rabbini nostri, probationem virtutis & potentiae tuae que-
runt, illumina tenebras oculorum meorum, & fac me videre lumen
caeli, vt glorificare valeam nomen sanctum tuum. Vix ea in abdito me-
tis sinu conceperat; ecce subito, caecitate depulsa, sibi vsum oculoru,
Christi beneficio donatum sentiens, in publicum vix, duce non re-
quirens, sese proripuit: & palam profiteri non erubuit, Christum esse
Deum, per quem beneficium videndae lucis percepisset. Tua haec sunt
IESV Saluator miracula, qui muliere caeca pro Apostola vsus, obsti-
natam Iudaeorum caecitatem palam argueres, & potentiae tuae magnitu-
dinem, per illam, cunctis populis notiozem redderes. Non illud mira-
culo

culo caruit, quod in mulierem hanc quæ publicè virtutem Domini extollebat, nihil ab impijs Iudæis attentatum fuit: qui re iam in apertum prolata, plus de sua vita conseruanda, quàm de supplicijs ex Iudæa sumendis, cogitare ab illo tempore cœperunt; omnesq; machinas ingenij & astutiæ suæ adhibebant, vt factum hoc, quod in sanguinis ex venerabili Sacramento eruptione, & mulieris huius illuminatione, ad notitiam multorum perueniebat, & gloriam Saluatoris illustrabat, aliqua ratione deleri & obliterari, per sceleratos illos posset. Sed non est consilium aduersus Dominum.

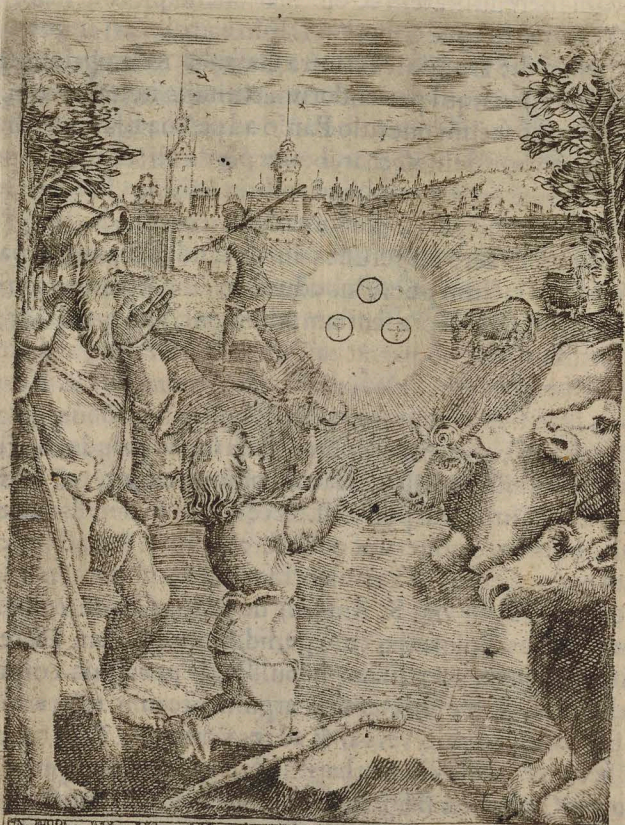

Iudæi miraculo territi, extra ciuitatem S.S. Eucharistiæ
 in paludibus demergere frustra conantur. In itinere lan-
 guido Eleemosinam præbent, qui illico sanatur. Agonizans
 reuiuiscens, Glorioso transisse condatam.

Hebraei

HEbræi postquam viderunt, facinoris perpetrati notitiam ad plurimos dimanare, & periculum non leue sibi creati, cum omnia media pertentassent, quibus Sacratissimas hostias in nihilum redigerent (nam in ignem, & in sordes & in puteos proieciabantur; in quibus tamen nulla confossionis & macularum signa apparebāt, sed integræ species & candor eminebat) hoc præ cæteris alijs consilium amplexi sunt, vt duo ex Antesignanis, extra urbem progressi, vbi prata & paludes erant, in illas Venerabile Sacramentum demergerent. & luto obruerent. Qui ad portā Ciuitatis, quæ tunc Castrensis appellabatur, peruenientes; à claudo & contractione membrorum miserè vexato paupere Christiano interpellari, vt ei eleemosynam, in nomine Dei viuentis tribuerent; simul vt ei nummos aliquot obtulerunt, repente integram corporis sanitatem recepit. Id enim intra se tacitè Iudæi cogitabant, si Deus ille viuens esset, cuius corpus linteolo inuolutum deferrebant vt is claudus amissum gressus officium, hac experientia recuperaret. Progredientes verò longius, per vicum qui Stelmachorum vocatur, in ædibus quibusdam æger iam in extremo agone constitutus, veluti è graui somno excitatus, lecto se proripuit, & Christum saluatorem præterisse, & sibi sanitatem restituisse clamabat, Iudæis interim in obstinatione permanentibus: qui cum ad eum locum peruenissent, vbi nunc insignis Christi corporis Ecclesia ædificata conspicitur (tunc autem non nisi paludes & pascua Ciuitatis erant) duabus perticis, cespitem eruentes, in foueam illam Sacratissimum Sacramentum proiecerunt atq; ita abierunt, existimantes se officio suo præclarè functos. Exstat in eadem Ecclesia, locus crate ferrea tectus, in quo scelerati Iudæi, Diuinum illum Thesaurum, sordidis manibus primùm deposuerunt; ad quem multi cum certa fide, & debita veneratione accedentes à varijs infirmitatibus curantur. Iudæi autem quid? Nec miraculis, quæ in deportatione Sacramenti oculis suis conspexerunt, nec remorsu conscientix admoniti, in sua cæcitate permanserunt, & contribulibus suis, veritatem rei occultantes, persuadere non cessarunt; quicquid hac in re actum esset, non ad potentiam Christi crucifixi, sed ad præstigias quasdam esse referendum. Proinde gentem Christianorum, maiore deinceps odio prosequi meminissent & in Conuersione ad eorum fidem, tanquam surdæ aspides, perperatè aures obturarent.

Quod

SS. *Ho. dia super paludes elevatur à Paulo puero adorante
iumentis in eam genua flectentibus, Bibulus fueri pater
superueniens super.* 5

Quod olim apud Isaiam, de populo Israëlitico, Dominus coque- *Isai. 1.*
 stus est, se ab illo sperni, cognoscere bouem possessorem suum,
 & asinum præsepe Domini sui; Israëlem autem eum non cogno-
 scere, & populum suum non intelligere; id de hac scelerata Iu-
 daeorum progenie & hoc loco, dici recte potest. Nam Rabbini illi ne-
 quam, Venerabili Sacramento, in lutum demerso, quasi triumphantes
 in urbem redierunt, nullam de perpetrato tam atroci crimine, doloris
 aut perturbationis alicuius significationem exhibentes. Deus autem ad

arguendam incredulitatem & obstinationem ipsorum, non multò post iumenta excitauit, quæ honorem Diuinæ maiestati conuenientem deferrent. Nam die Dominica, infra Octauas Assumptionis Beatissimæ Virginis, bubulus, qui pascendorum ciuitatis iumentorum curam habebat, assumpto secum puerulo Paulo ad pascua illa, in quibus Venerabile Sacramentum delitescere, boues perduxit: & relicto pro custodia eorum filio, ipse propter audienda officia Diuina, in Ciuitatem reuersus est. Ecce autem post discessum illius, tres illæ hostiæ in altum eleuatae, volitare in aëre cœperunt, instar candidissimorum papilionum, idq; trina vice factum puerulus aduertit; cumq; iumenta etiã in genua procubuissent, & Dei præsentiam adorarent. ipse quoq; idem fecit. Pastori è Ciuitate reuerso, narrat ea quæ viderat filius qui à leuitate puerili, ea prouenire ratus, fidem dictis adhibere neglexit. Non ita magno temporis interuallo currente, vidit & ipse pastor, boues in genua procumbere & tali signo, superuolitantibus super paludes hostijs, cultum adorationis exhibere. Quo miraculo obstupetactus, relicto ibidem puerulo, ipse ad Ciuitatem perrexit. Ecce igitur in detestationem Iudaici facinoris boues cognouerunt possessorem suum. De asino verò præsepe Domini cognoscente, & Sacrosanctam Eucharistiam adorante, memoria proditum est, in vita S. Antonij de padua Christi confessoris, qui cum in partibus Tolosanis, cum perfidissimo quodam Hæresis architecto, disputationem acerrimam habuisset, de præsentia corporis Christi in Eucharistia, & Hæreticus vim argumentorum tolerare non posset; Missa faciamus, inquit, verba, & ad res veniamus. Si tu miraculo testatum efficere potueris, in Eucharistia verum haberi corpus Christi, ceruices meas Catholicæ fidei iugo submittam. Cui Sanctus; Confido in Christo Salvatore, me pro tui & aliorum conuersione, id quod postulas, ab eius misericordia impetraturum. Tum Hæreticus; Ego iumentum quoddam triduana inedia macerabo; tuq; stabis ex aduerso cum tuo illo, vt dicis Corpore Domini. si iumentum posthabito pabulo suo, properauerit ad adorandum Deum suum, Ecclesiasticæ fidei totus accedam. Assensit ijs vir Dei; & die præfixo, in plateam latissimam populo frequentissimo concurrente, adest vir Dei Antonius, ingenti Catholicorum frequentia stipatus, nec abest Hæreticus cum nequissima suorum caterua. Prope aderat Sacellum, in quod vir sanctus ingressus, cum multa deuotione obtulit Missæ Sacrificium. Eo peracto, egreditur ad populum, cum summa reuerentia gestans Corpus Domini. Producitur è conclaui mulus bene famelicus, congruumq; illi pabulum offertur.

Tum

Tum imperato silentio, vir Dei multa cum fiducia, bruto illi animanti
ita dixit: In virtute & nomine Creatoris tui, quem in manibus, licet in-
dignus, re vera teneo, tibi præcipio, vt confestim humiliter huc acce-
das, & eam quam par est, illi præstes reuerentiam, vt hinc perspicue in-
telligat perversitas Hæreticorum, omnem creaturam suo subdi creato-
ri, quem dignitas Sacerdotalis in Altari contrectat. Nec dum Christi
seruus dicendi finem fecerat, & ecce iumentum illud, neglecto pabu-
lo, vsq; ad poplites submisso capite accessit, & coram illo viuifico corpo-
ris Christi Sacramento, genu curuauit. Mox immenso gaudio exultat
Catholici, Hæretici dolore animi contrahuntur. Hæresiarcha coram
omnibus abiurata perfidia, Sanctis Ecclesiæ mandatis deinceps paruit.
Cuius exemplum vt nostri quoq; temporis Dubitantij sequi velint, o-
randus est Deus: & qui Ecclesiæ & Sanctorum Patrum, & Canonum
auctoritate ad veritatem amplectendam perducere recusant, saltem bru-
torum animalium, Creatoris potentiam reuerentium & agno-
scentium, magisterio, ad rectum de Augustissimo Eucha-
ristiæ sacramento sensum perducere non ignominiosum
sibi esse persuadeant.

*Bubulcus Magistratus miraculum indicat. De delirus
in carcerem conijciitur. Sponte reclusis portis egreditur,
& fidem rei facit, quæ ad Episcopum deferitur.*

P Astor miraculi indicium daturus, ad Consulem & Magistratum
ciuitatis accessit, & quæ oculis ipsemet suis vidit, verbis simplici-
bus exposuit. Sed nulla dictis eius fide adhibita, tanquam delirus
reputatur; & quod cum rebus friuolis interpellare primores au-
sus esset, in carcerem turris portæ, quæ Vratislauiam ducit, conijci
iubetur. Qua in re, quàm incerta sunt hominum iudicia, videre licet.
Nam apud magnates, quæ per viles & abiectos homines verissima nū-
ciantur, contemptui habentur. Mendacia verò quæ ab alijs, seculari elo-
quen-

quentia præditis, & cultu nitidiorè fulgentibus, proponuntur, non
adèd magno negotio admittuntur. Quid autem sequutum est? Veritas
ipsa qui Deus est, pauperis patrocinium suscepit; & sponte sua ianuis
carceris patefactis, eundem præsidis obtutibus præsentauit, & quæ an-
tea coram illo desposuerat, non aliter se habere, sanctè affirmavit. Iratus
consul, custode carceris aduocato, eundem vehementer obiurgauit,
quòd mandatorum suorum immemor, captiuum tam citò dimittere
veritus non esset. Custos qui clauis carceris apud se haberet, & ianu-
am, claustris & repagulis optimè munitam videret, asserebat se officio
suo non defuisse. Bubulcus autem persanctè iurabat, absq; aliqua ma-
chinatione sua, valuas turris apertas, spiritus illi addidisse, vt pro veri-
tate comprobanda, denuo magistratum adire, quicquid tandem de il-
lo futurum esset, non dubitaret. Motus ea nouitate consul, amplius in
re tanti momenti deliberare cœpit, & adiunctis aliquot Senatorij ordi-
nis viris, accersito etiam Præposito Ecclesiæ Parochialis S. Mariæ Mag-
dalenæ, ad locum illum accessit; vbi rei veritate comperta, pastorem li-
berè abire permisit, & stupore tanti miraculi permotus, quid amplius
faciendum esset, ad frequentiore senatum retulit. Sic Deus quæ pru-
dentibus huius seculi videntur impossibilia, paruulis & humilibus re-
uelare consuevit; vt maior inde gloria Diuini nominis elu-
cescat, vtq; auctoritas humana, Diuinæ potentie
virtutè, vel inuita agnoscat & veneretur.

M Agistratus ciuitatis, postquam de miraculi veritate certam & indubitatam notitiam accepisset, vna cum Parocho, ad Episcopum, qui in Curia suæ Cathedralis residebat [hunc nonnulli Stanislaum Cyolek fuisse volunt, Sed annorum computatio

*Episcopus cum clero ad prato descendit, Ioannes
presbyter senex, Sacramenti Hostias apprehen-
dit, quas Episcopus summa cerimonia Dno importat.*

repugnat, quandoquidem Anno 1428 Episcopatum adeptus fuit. Probabilius est Albertum II dictum Iastrzembice, qui Anno 1399 ad Episcopatum euectus fuit, Ecclesie Posnaniensis gubernacula tenuisse] accessit: eidemq; pluribus verbis exposuit, quæ & quanta Deus operatus esset, circa augustissimum Eucharistie Sacramentum, quod in prato illo
Ciuita-

Ciuitatis spectandum se publice omnibus exhiberet. Humiliter ab illo postulauit, & ad locum ipsemet cum suis accedens, Sacratissimas hostias auferret, & in loco conuenienti illud reponeret, ad augendam populi deuotionem & Catholicæ fidei confirmationem. Dedit apud se locum iustis postulationibus Episcopus, & conuocato Clero vniuerso, maxima cum dignitate, cum crucibus, vexillis & luminaribus, ad locum processionaliter accessit, vbi, post factam Diuinissimo Sacramento debitam venerationem, Sacerdoti cuidam seniculo, & opinione sanctitatis celebri, qui Ioannes Riezwoł vocabatur, iniunxit, vt propius ad paludes accedens manibus hostias Venerabiles exciperet, & ad se adferret. Fecit imperata Presbyter obediens, & sine mora, diuinitus in manus suas illapsas sanctæ communionis particulas, stupore plenus vidit; quas Episcopo cum summa reuerentia tradidit. Quanta lætitia piorum mentes Diuini beneficij magnitudo, tunc temporis affecerit, non difficulter quouis conijcere potest. Personabant in turribus Ecclesiarum campanæ, Sacerdotes Dei laudes concinebant; frondibus, & varij generis floribus, platearum viæ exornabantur & sternebantur. Populus lachrymis & singultibus gratiarum actiones ingeminans, temporum suorum felicitatem testabatur. Cum tanta igitur solennitate, processionem illam absoluit Episcopus, & in Ecclesia Parochiali sacras illas hostias deposuit, dū quid agendum deinceps esset, maturius deliberaret. Publica hæc lætitia, plurimū sollicitudinis & timoris Iudæis perfidis incutiebat; cum rem quam in contemptum Christi & religionis, instruerant, in maiorem Dei gloriam & Christianitatis propagationem redundare viderent.

Sacra Eucharistia eplariibus Ecclesie ad eum locum in quem a Iudaeis proiecta fuerat remigrante, Episcopus ibidem Sacellum aut tempus edificat.

Sacro pignore in Parochiali Ecclesia deposito, hominum studia in diuersas partes scindebantur. Nam Episcopus cum primis conueniens esse iudicabat, vt in Cathedrali, quæ caterarum Ecclesiarum caput esset, collocaretur. Fratres Ordinis Prædicatorum, assererant, templo suo sacras hostias inferri debere, ex quo per summum sacrilegium, furto ablatae essent. Magistratus verò contendebat, in Parochiali relinquendas esse, quandoquidem in fundo Ciuitatis, inuentæ,
 Diui-

Fama miraculorum indies magis ac magis percrebrescente, ingens
 populi sexus vtriusq; concursus, non solum ex Polonia, sed ex
 circumuicinis prouincijs, ad sacrum hunc locum, confluebat: vn-
 de Diuinæ gratiæ beneficia & amplissimas consolationes reporta-

*Wladislaus Jagello Poloniarum Rex, voto ob
 incolumitatem & gratia facto, ibidem Basilicā
 in honorem corporis S. Georgii construit,
 & Camerlucos in ea collocat.*

bat. Videre erat, in tanta hominum multitudine & varietate, Dei lau-
 des concordibus votis, subindè crescere, eius misericordiam vbiq;ue
 prædicari, qua afflictorum miseras, immensa Charitate, subleuabat.
 Quoniam autem loci sacri angustia, non æqualem aduentibus commo-
 ditatem

ditatem præbebat, eadem Diuina bonitas, huic quoq; necessitati, benignè succurrit. Nam cum Regina Heduiſis, Vladislai Iagellonis Regis coniunx, in grauiffimam infirmitatem incidisset, pius Rex votum pro illa ad locum hunc Sacelli Corporis Christi nuncupauit. Sed Deus aliter disposuit. Nam postquam Regina, Bonifaciam, filiam quæ tertio post die mortua est, enixa esset, ipsa quoq; non multo post extremum diem clausit. Vladislaus tamen Rex, promissionis ad Deum factæ memor, dum propter bella, quæ illi cum Crucigeris erant, voto satisfacere præsens non posset, fabricam Ecclesiæ corporis Christi in ciuitate Posnaniensi, sumptibus Regia magnificentia dignis, in loco Inuentionis Venerabilis Sacramenti, aggressus est; quæ pluribus annis continuata, pulcherrimo schemmate, ad exitum deducta, Vladislao Regi, videndi operis desiderium ingessit. Quamobrem à bellis aliquantulum respirans, Anno Domini 1414. Posnaniam venit, & in sacro hoc loco, profusus lachrymis, Deo liberatori, pro receptis beneficijs, gratias agens, amplioribus donarijs sacram hanc ædem augere constituit, & redditibus assignatis, Monasterium illi adiecit: in quo fratres Ordinis Sanctæ Mariæ Carmelitarum collocauit; vt quemadmodum filius in Venerabili Sacramento; ita & Sanctissima Virgo eius mater, vno eodemq; loco, in Congregatione sua sancta, cuius singularem protectionem gerit, honoraretur.

A Trox & execrandum Iudæorum facinus, debitas suppliciorum
 penas exposcebat. Quamobrè magistratus, & hi omnes quibus
 id de Iure conueniebat, non multis interiectis, à designato sce-
 lere, diebus, diligentem inquisitionem, non modo in ciuitate

*Iudæi cum sacrilega muliere, ad palmam con-
 caribus eos lacérantibus, alligati. Vini com-
 burantur, & dignas impietatis penas, luunt*

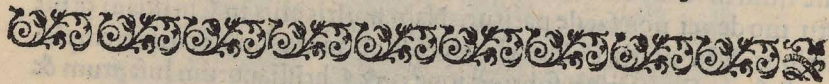
Posnaniensi, sed & in circumuicinis pagis & oppidis, instituit. Et vt
 nihil occultum est, quod non reueletur, per indicia & probabiles con-
 iecturas, ad veritatem facti deprehendendam peruentum. Nihil Iudæ-
 orum yaftricies, & eorum patris Dæmonis tortuositas valuere. Depræ-
 hensi

hēsi sunt in sceleribus suis tam nefandi operis architecti, vna cum scitilega muliere: qui quæstionibus subiecti, confessi sunt rei gestæ modum & ordinem. Sed quod eis ad animæ salutem comparandam, non leue præsidium subministrare poterat, eo ad perniciem abutentes, & in cæcitate ac obstinatione sua perseverantes, in blasphemias Christianorum auribus indignas, subinde prorumpēbant, gloriati in rebus pessimis. Unde cum in illis lucrificandis, & oleum & opera perderetur, sententiam condemnationis ad mortem acceperunt; ad quam præsentī animo ibant, tanquam cum Abrahamo, Isaac, & Iacobo patriarchis cœnaturi. Alligati igitur ad palum cathenis ferreis constricti, vna cum impia muliere, quæ tamen de facto dolens, in inopiam suam, & Hebræorum persuasiones, culpam conferebat, subiecto igne sensim subministrato, assabantur: utq; grauius fieret supplicium, canes robusti ad pedes eorum ferreis vinculis alligati, cum ignis ardorē perferre non possent, membra illorum crudelissimis moribus, dum deficerent, dilaniabant. Atque ita lento igne assati, infelicem spiritum orco & eius ministris perpetuo cruciandi tradiderunt: exemplo posteris relicto, ne simile quid in futurum attentaretur. Sed mala mens, malus animus de statu suo deijci non facile patitur. Nam multis alijs in Christiani orbis partibus, & in nostra Polonia inuenta sunt tantæ impietatis exempla: cum & sacræ Eucharistiæ subtractiones, & Christianorum infantum & puerorum cædes, ab hoc semine Chanaam, perpetrata fuisse sæpius memorentur. Rarè tamen ad pœnas ab ijs exigendas, deuentum legitur. Cuius causâ non alia potest adferri, quàm eorum qui in officijs sunt positi, cupiditas & auaritia. Nihil enim apud Iudæos promptius; quam mendaciû in ore; astutia in sermone, venenum in adulatione, præuentio in celeritate, corruptio in largitione. His artibus fallax gens instructa mentes etiam optimorum virorum, de recto sensu deturbat; priuilegia & immunitates, contra laudabilem Rerumpub. benè constitutarum consuetudinem, consequitur, & in dies auget. O detestandam nostrorum temporum miseriam. In cæteris Regnis & Dominijs, è quibus hæc hominum sex eiecta est, habetur omnium rerum affluentia, pax, & securitas. In ijs autem, vbi radices hæc mala & Diabolica plantatio, profundiores egit; sacra Catholica & Apostolica religio conuellitur, secreta, quibus Respublicæ conseruantur, apud hostes, & vicinos deteguntur & propalantur, Ciues & mercatores eorum fraudibus, supplantantur & in nihilum rediguntur; Monopolia; ad introducendam rerum omnium caritatem, non sine furo, introducuntur: rei pecuniariæ pondus imminuitur: omnis generis merces, sub specioso bonitatis titu-

lo, cum maximo popolorum damno, distrahantur. Possent & multa
alia pluribus enumerari, quæ isti coniurati Christianorum hostes, ad
disturbandam & euertendam Rerumpublicarum politiam, ex infernali
Diabolici spiritus pixide, indies depromunt: sed quoniam hæc alterius
sunt instituti, satis fuerit hoc vnicum tantum pro corollario addere,
quod Iustitiæ quæ illis cum hominibus Christianis determinandæ apud
Iudices intercedit, tam accurati subuersores reperiantur, vt vix etiam
incorruptus Iudex, laqueos peruersorum hominum, aliquando euade-
re possit. Hæc pauca, ex occasione sceleris Hebræorum Posnanix perpe-
trati hæc apponere libuit; vt ij qui in Potestate constituti sunt, cautè
cum eiusmodi simijs agant; quæ vbi decipere aliquem in animo magis
infixum habent, hoc magis ludicra & placencia proponere confue-
runt, quibus ad desideratum scopum, commodis eorum subseruientem,
pertingere valeant. Vt his vltima manus imponatur;

Heu fuge crudeles terras fuge littus auarum

Heu fuge peruersos homines, gentemq; dolosam

BENEVOLO LECTORI.

AD Maiorem Dei gloriam, ac Iudzorum & Hæreticorum con-
fusionem, apposimus hic seriem miraculorum quæ Diuina po-
tencia, pijs se fideliter inuocantibus, pro salute ipsorum in hæc
sacratissima basilica indies solet exhibere. Plurima sanè sunt eo-
rum negligentia, quibus hæc annotandi, cura incumbere prætermissa.
Sed quibus ista, ad excitandum Dei amorem & timorem, non
sufficient, etiam infinita volumina non sufficerent. Tu
lectione horum, pro consolatione tua felix
perfrue, & Vale.

VOTIVA

VOTIVA
CORPORIS CHRISTI
MIRACULA.

Aquarum submersione liberati.

Capitulum I.

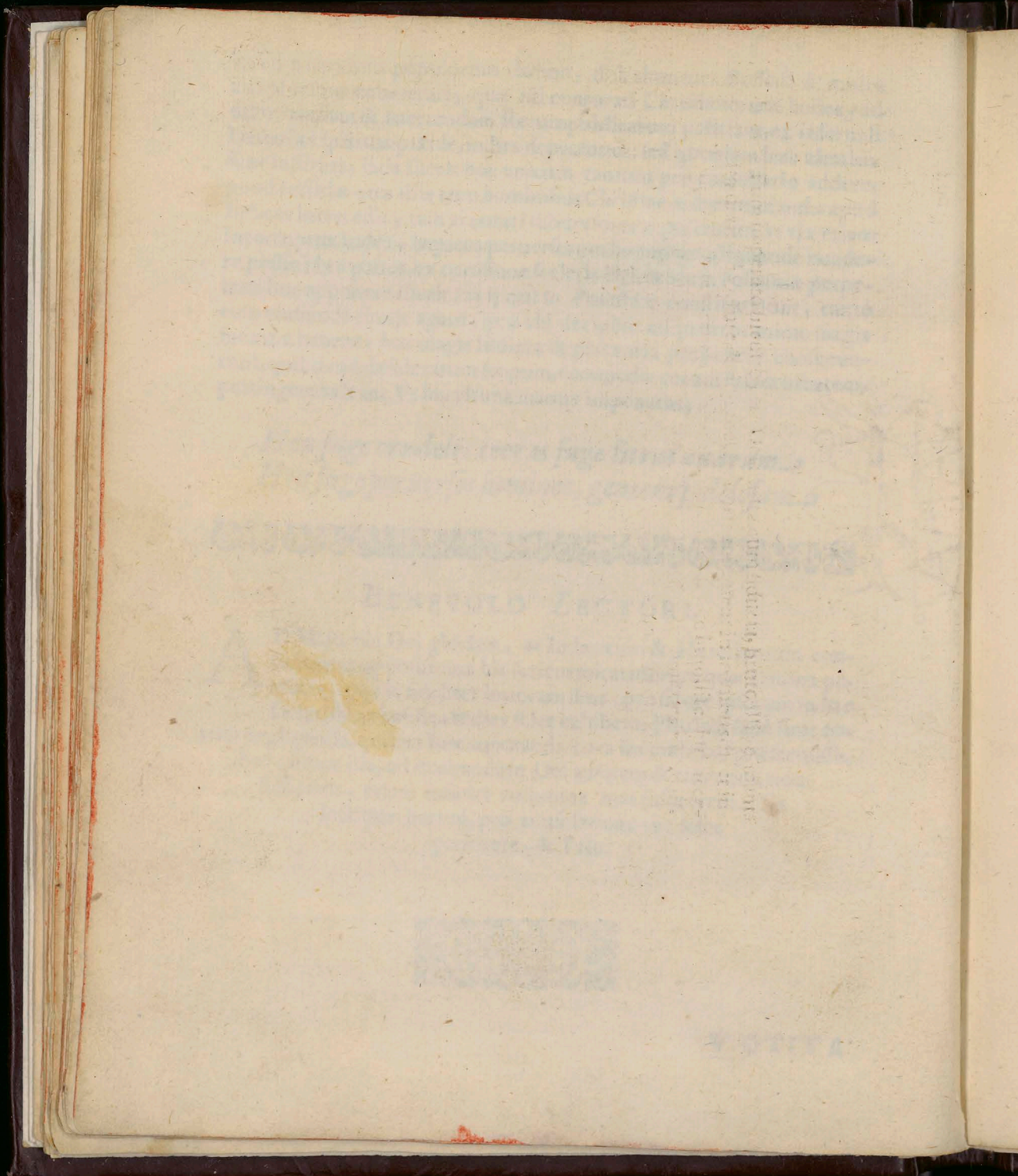

IN NOMINE DOMINI AMEN. Quia in diebus illis...

...et in diebus illis...

...et in diebus illis...

...et in diebus illis...

VOTIVA
CORPORIS CHRISTI
MIRACULA.

In Capita compendiosè redacta.

Aquarum submersione liberati.

CAPVT. I.

ANNO Domini 1493. In vigilia Corporis Christi, homo quidam ex oppido Nakel minus cautè agens in profundissimam foueam aquis plenam incidit, cumq; illi in mentem venisset, Ecclesiam gloriosissimi corporis CHRISTI, cum oblatione Missæ visitare, statim miraculosè ex aquis eiectus, in terra se constitutum vidit.

Quidam puer ex villa Cuthno vltra Lenciciam, quadraginta miliaribus Posnania distante, submersus sex horis mortuus iacuit: quem simul vt parentes voto emisso, se præsentaturos in hoc Sacro loco promiserunt, illicò puer reuixit: quem se, Anonymus Miraculorum Collector vidisse testatur.

Alius iridem puer de Golambino Anno 1493. submersus, quinq; horis mortuus iacuit: quem parentes voto ad hunc Sacrum locum piè emisso, incolumem ac viuentem receperunt: quem Scriptor Miraculorù se conspexisse fatetur.

In Oppido Czenstochowa, quod à Posnaniën. ciuitate quadragita duobus miliaribus distat, puer submersus, parentibus inscijs, & eum quæren-

querentibus, post meridiem tandem mortuus extractus est. Pro quo cum
mœsti parentes vota fecissent, ad Ecclesiam Beatissimæ Virginis in Claro
Monte positam, & dimidio tantum milliari distantem (in qua Deus om-
nipotens per merita suæ charissimæ Matris, cuius imago à Diuo Lu-
ca depicta ibidem relligiosissime asseruatur, infinita Miracula ope-
rari dignatur) nihil tamen consolationis reportarunt; vel quòd, vt non-
nulli interpretantur, Virgo mater Sanctissima, dilectissimum filiū Chri-
stum Saluatorem, miraculo cohonestandum duxerit, vel quòd pro filij
salute parentum supplicantium, non ea fuerit fides & deuotio, quæ il-
lud impetrare mereretur. Fit enim plerunque, vt indigenæ, minus ad
deuotionem propensi nimia locorum sacrorum familiaritate, supina
quadam negligentia, reddantur; quàm exteri longis peregrinationibus,
& mortificatione carnis facilius consequuntur. Cuius rei exempla vel
in hac nostra Posnaniensi Ciuitate, non pauca produci possent; vt Vetus
illud dictum hic quoque rectè possit vsurpari; Quod rarum, carum: vi-
lescit quotidianum. Sed his omissis, cum parentes per dies plures, se vi-
derent non exaudiri, fama miraculorum adducti, votum ad Ecclesiam
Corporis Christi Posnaniam pro salute filij direxerunt; quæ statim con-
sequuta est, puero ad vitam reuocato: quem in manibus matris suæ vidis-
se, & Magistratus Czenstochouiensis litteras, quibus miraculi veritas o-
stendebatur, se legisse, scriptor Anonymus die S. Michaëlis Anno 1493.
memoriæ prodidit.

Puer decennis de Lancko propè Tucholiam, submersus die Sabba-
thi, in aquis vsq; ad meridiem feriæ secundæ iacuit. Inuentus voto per
parentes suscepto, reuixit: quem Scriptor Miraculorum feria Quinta
Ante festum S. Matthæi se vidisse incolumem affirmat.

Duo viri ex Zieliezniki nauigio vecti, validissimo ventorum tur-
bine, naue euersa submersi sunt; quorum vnus, se in extremis positum
videns, votum, ad Corporis Christi Ecclesiam, magna cum fiducia emisit
& illic diuinitus ex imo gurgite eijcitur, & periculo liberatur; alter
Diuinum auxilium non implorans aquis suffocatur. Acta sunt hæc An-
no 1493.

Martinus puer filius Stephani Baran ex Opalienica, submersus ho-
ra Vesperarum per totam noctem iacuit exanimis. Voto per parentes
emisso, reuixit.

In Vnyciow, puella parua cecidit in Vas aqua plenum, quod ante
domum

domum, propter incendium restinguendum, positum fuerat, & submersa est. Quærentibus illam parentibus, mulier casu transiens, indicio vestis supernatantis, eam submersam in illo dolio indicauit. Quam cum exanimem parentes extraxissent, ac Vota pro illa supplices obtulissent, subito vitæ restitutam viderunt.

Nobilis quidam propè Calissiam, diebus quatuor in aqua submersus iacuit. Domesticis vota pro illo facientibus, reuixit.

In Suchylis puer aquis suffocatus, & in Capella sub altari positus vitæ magno miraculo redditus, exclamauit; ô Maria. Hunc P. Albertus Ordinis Carmelitarum Baccalaureus vidit.

In Villa Sempno, puerum in puteum lapsum & suffocatum, dominus eiusdem villæ extraxit, & voto pro eodem facto, rediuiuum parentibus, ex mercatu Costinensi reuersis, restituit.

In Vnikow propè Casimiriam puer in argillæ fodinam prolapsus exspirauit Voto pro illo facto, vitalem auram recepit, teste prædicto Patre Baccalaureo.

In Villa Sliwno tempore messis, parentibus in campo occupatis, trium annorum puer, ab alio protrusus, in puteum incidit. Ad clamorem puerorum, qui præsentés aderant, ancilla quædam accurrit, quæ cum vestibus supernatantibus puerum extrahere conaretur, idem capite deorsum presso, pedibus sursum erectis, submersus exspirauit. Cuius cadauere per vicinos extracto cum ijdem, ad Ecclesiam Corporis Christi pro eius salute vota fecissent, illicò reuixit: quem P. Albertus Baccalaureus se vidisse incolumem testatur.

In Sochaczouienfi Oppido, Vistula fluuio exundante, sex annorum puer, per posticum domus, ad marginem ripæ egressus, terra subsidente, in aquam prolapsus suffocatus per aliquot horas mansit. Extractus voto per parentes ad visitandam Pofnaniz Corporis Christi basilicam, suscepto, ad vitam redijt, à P. Baccalaureo visus.

Puer villæ cuiusdam, in foueam profundam, quæ argillæ fodinas continebat, prolapsus suffocatus est; Voto fratris emisso, vitæ restitutus est.

Nicolaus de Brodnica, Dominica post Ascensionis hora circiter vigesima, per fluuium ratibus ligna conducens, ad aggerem Lubowskientem, fracto temone seu gubernaculo, in aqua submersus, in ea per vnus horæ spacium iacuit. Alij subsequentes nautæ, qui aggerem eundem præter nauigabant, ad ripam appellentes, & suffocati corpus extrahere

volentes, eundem supernatantem viderunt, & in ratem receperunt, qui vitam, voto ad Christi Corporis Ecclesiã emisso, se recuperasse referebat.

Puer quidam in Masouia, inter Plockum & Sochaczowo, parentibus inscijs in Vistula submersus, post horarum quatuor & amplius spacium repertus, voto per parentes emisso, & emensis octo milliaribus itineris ad Ecclesiam Corporis Christi instituti, magno miraculo, rediuius apparuit, quem scriptor miraculi, se vidisse incolumem affirmat.

Anno 1491. Puer quidam ex Zathor, quod oppidum quatuor milliaribus Cracouia distat, Vieliczka pro sale in absentia patris proficiscens, ex monte qui est propè Ecclesiam, altissimo in stagnum incidit, & submersus est: quod cum Sacerdos quidam frater germanus patris pueri, ex aliorum relatione intellexisset, diligenter conquisitum, & quintam iam horam in aquis iacentem, extraxit: ac Votum vouit, quòd pater eũ eo, Ecclesiam Corporis Christi personaliter visitaturus esset, si reuiuisceret: quod & factum est. Nam tribus hebdomadis peractis vnà cum patre, Posnaniæ incolumis à Patribus dicti Conuentus visus est.

In villa Vlina propè Lonczbar in Saxonia posita, duodecim milliaribus Posnania distante, cuiusdam Simonis puer, submersus per quatuor horas exanimis iacuit. Voto facto per Patrem statim reuixit.

Propè Calissiam mulier cum puero submersa, votis pro ea per vicinos factis, ad vitam redijt.

Laurentius famulus Parochi de Margonino, quæ villa quatuor milliaribus abest à Posnania, aquis suffocatus, cum diem ferè integrum non compareret, auxilio bonorum virorum in sicco tractus, voto per eosdem Posnaniam suscepto, viuus comparuit & Sabbatho ante Dominicam Quadragesimæ post quinquennium, veniens Posnaniam aduentus sui causam Patribus indicauit.

In Glambozecz puer nomine Simon, in aquam prolapsus, duabus horis, vita priuatus, ad votum patris, à morte miraculosè reuocatus est; quem idem pater in maxima populi frequentia, Ecclesiæ viuum representauit ipso die sancti Ioannis Baptistæ Anno 1493.

Rustica mulier, cereuisiam ex pago propinquo conducere, & ne lacum circumiret, compendium quærere volens, ad tabernam ad eundem lacum positam perueniens, ab hospite petiuit, vt se nauigio ad locum destinatum conduceret. Conscensa exigua cymba, eaq; in medio lacu dissoluta, Tabernarius submersus est, ipsa verò voto emisso, nauiculæ parte adhærens

adharens, ad arundinetum vsque delata, clamore indicium faciens, ab incolis erepta periculum vitæ euasit. Id factum Anno 1508.

Anno Domini 1510. In villa quadam, quæ à Ciuitate Posnaniensi tribus milliariibus distabat, pueri tres ad lacû ludentes, vnum in aquâ proiecerunt, qui submersus est, Duo illi facinoris conscij parentibus indicare socij submersionem noluerunt. Tertia tandem die puerum mortuum in margine lacus iacentem, parentes mœsti reppererunt. Pro quo cum votum ad Ecclesiam corporis Christi Posnaniam emisissent, resuscitationem filij impetrarunt.

Eodem Anno puella quædam in Oppido Pobiedziski, dum incendio conflagraret, exterrita, in aquas prolapsa, mortua extracta est: Voto per suos facto, statim reuixit.

Anno Domini 1512. puer in VVilkus duobus à Posnania milliariibus in fluuio submersus; post duas horas extractus, voto per matrem emisso, vbi ad pontem Ecclesiæ vicinum, puerû in brachijs gestans, peruenit eundem viuum subito conspexit, multis honestis viris miraculum inspectantibus.

Eodem Anno, puero in puteum lapsò, in quo ab hora quintadecima vsq; ad decimam octauam iacuit, cum Votum pro eo factum esset, eundem viuum sui statim receperunt.

Puer in aquis submersus, à meridie vsq; ad horam Vespertinam ibidem iacuit. Cum extractus esset, voto ab alijs pro illo facto, ad vitam reuocatus est.

Puer ab alio protrusus, in puteum cadens, per dimidiam horam ibidem hæsit; extractus per quatuor horas mortuus iacuit feria sexta post festum Corporis Christi: Voto per mulieres nonnullas pro salute eius facto, vitam recuperauit; in Villa Liuszowo.

In Villa Luszowiec ante festum supradictum, trium annorum puer in lacus margine ludens, submersus est; quo per quendam hominem extracto, & plane mortuo, pater dolore consternatus, & quasi semimortuus, votum nihilo minus pro illo fecit, atq; ita puer post aliquod temporis interstitium reuixit.

Puer minorennis bibere volens, vt aquam ex dolio mediocri lamberet, capite inclinato, in illud decidens, submersus, per dimidiam horam mortuus remansit. Voto per matrem emisso ad vitam redijt.

Posnanix in ea parte quæ CHwaliszewo dicitur, trium annorum

puer, negligentia matris incustoditus excedens ex ædibus, in fluuio præterlabente submersus, post vnã horam extractus & mortuus, voto per matrem factò. quasi è somno enigilans, ad vitam reuocatur.

Mulier quædam de Sochaczewo, ueniens cum duobus filijs, quorum vnus octo, alter quinq; annorum erat, ad quãdam Dominam vt cereuisiam coqueret, eiusdem Dominæ curæ filios commendauit, quæ cū illorum custodiam minus diligentem adhiberet, illi circa puteum lustrantes, in eundem prolapsi sunt, in quo per duas & yltra horas iacuerūt. Mater mœstissima, postquam indicio cuiusdam adolescentis, & Proconsulis oppidi qui vnũ supernatare casu superuenientes viderant, de eorum interitu notitiam habuisset, homine primum per funes in puteum demisso, deinde vnco ferreo adhibito, vtrunq; extrahi procurauit: quorum minor per vnũ, alter per duos dies vitæ priuati remanserant: quo ad vsq; Ecclesiæ Concionator D. Bartholomæus, votum pro illorum salute emisisset, quæ Diuina benignitate subsequuta est. Mater illis curru impositis, ipsa pedestri itineri ad triginta tria milliaria peracto, eosdem ex voto factò, Ecclesiæ Corporis Christi incolumes repræsentauit, Anno Domini, 1526.

Vinceatius villæ Splawye colonus, ipso die Visitationis B. Virginis à Domino negotiorum causa ad aliud prædium missus, ab equis ferocientibus, quos retinere non poterat, validissimo impetu tractus, in stagnum, propè villam Michowo, vno à Posenia milliari distante, præcipitatus, per vnã horam submersus in aqua iacuit. Deinde à rusticis Michouiensibus extractus, per dimidiam itidem horam vitali priuatus aura mansit. Voto per eos qui cadaueri adstabant, pro eius salute, ad Ecclesiam Corporis Christi factò, statim reuixit.

Posnanix, puer annorum quatuor de CHwaliffewo, ex aggere quæ Ponti Maiori adiacet, in Vartham prolapsus, maximo fluminis impetu, longo satis interuallo, abreptus, mortuus extractus est.

Mater mœstissima simul ac votum pro illo, ad Diuinissimum Sacramentum emisit eundem viuũ recepit, & in Sacra Capella hominibus spectandum exhibuit.

Quidam ex tractu Cuiuiensi, hyemis tempore, per amplissimum lacum qui Gopio vocatur, carpento duobus equis vectus, semitam per alios tritam sequutus, ad eum locum peruenit, vbi glacies magna ex parte resoluta, modico tamen gelu constricta & niue conspersa erat: quam
firmam

firmam credens, in aquam cum equis & carpento illico cadens, votum ad Sacratissimum Corpus Christi fecit; atq; statim supernatans, sanus cum equis, nullo damno accepto, ad littus peruenit. Id publice, voti reddendi causa pro festo Corporis Christi ad basilicam eandem veniens, confessus, Diuinæ Majestatis gratiam recognouit.

Dominica Tertia post Trinitatis, quædam mulier ex subuio Pofnaniensi quod V Vinary vocatur, adueniens, exposuit Diuinæ potentie miraculum, in filium eius ostensum. Is etenim iuuenem quendam in foueam altissimam lapsus, è periculo cupiens eripere manum eidem perrexit, quam ille tantis viribus constrinxit, vt cum ab eo diuelli non posset, in imum aquæ profundum cum eo descendere, atq; submergi coactus fuerit, in qua per dimidiam horæ partem permanfit. Superueniente deinde vno adolescente, qui submersos cognouerat, idem in genua procumbens, Beatissimæ Virginis Mariæ supplex implorauit opem, vt vnus ex ijs appareret, qui iuuari ab eo posset. Tandem mulieris prædictæ Vinariensis filius emerfit, quem in siccum extraxit. Et quamuis per mediam horam mortuus ibidem iaceret, voto tamen per matrem emisso, vitæ restitutus est, qui Charitate proximi pereuntis adductus, vitam pro illo in extremum discrimen adducere non dubitauit.

Puer quidam in Cromolice, in puteum lapsus, cum non citò extractus esset, exspirauit. Per votum ad Ecclesiam Corporis Christi susceptum, mundanæ lucis vsuram reportauit.

Stephanus Bialek piscator Pofnaniensis cum socijs incumbens piscationi ante festum Natiuitatis Domini, glacie propemodum in Varthâ fluuio resoluta, & fluctibus, & glaciei fragmentis supernatantibus vehementer obruebatur; cumq; mortem propinquam expectaret, fiducia in Dei solius adiutorio reposita, socios adhortabatur, vt vota vna secum ad Ecclesiam Corporis Christi pro ipsorum liberatione susciperent. Quibus susceptis glacies liberum illis additum præbuit, vt incolumes ad littus adpellerent. Voto persoluto & oblatione facta, ad eorum instantiam miraculum hoc in festo Corporis Christi, in publica F. Gregorij concione, Anno Domini 1531. publicatum fuit.

Eodem Anno, tres viri ad villam Nędzin, nauigio per flumen vecti, vento & grauissima tempestate iactati, in extremo submersionis periculo versabantur. Id mulier in littore stans à longe conspicata, Charitatis Christianæ officio adducta, vouit se illos cum oblatione, ac Sacrosan-

cto Missæ sacrificio, in Ecclesia Corporis Christi repræsentaturam. Subsequuta mox tranquillitate, incolumes ad ripam peruenerunt, & vota Domino reddiderunt.

Anno Domini 1531. Matthias de Buk cognomine Kozyel mercator, merces suas conducens, vbi ad Vartham fluuium peruenerat, & colle eminentiori, in profundam dicti amnis foveam, vnâ cum equis & curru onerato cecidit, & se in præsentî periculo constitutum videns, in genua prolapsus, clamare cœpit; ô sanctissimum & diuinissimum sacramentum, ô Domine IESVCHRISTE; tibi me hodie commendo. Libera me famulum tuum miserimum peccatorem, ex hoc periculo: Votoq; facto, quod cum Missa & oblatione, Locum hunc sanctum visitaturus esset, statim equi ac si in terra essent, constiterunt, & sensim promoventes, illæsi cum Mercatore, ex aquis ad littus peruenerunt. Cumq; votum dictus Matthias persolueret, miraculum hoc ad maiorem Dei gloriam, publicari procurauit, eodem Anno in die S. Mariz ad Niues.

Anno Domini 1531. in Vigilia S. Michaelis, Generosus Dominus Grzimulthowski Hierosolymis cum alijs viris nobilibus in patriam nâ nigriõ reuertens, vento validissimo & contrario exurgente, grauissima tempestate iactatus, in certissima naufragij expectatione versabatur. Recordatus nihilominus miraculorum, quæ Deus Ecclesiam Corporis Christi Posnaniæ visitantibus, præstare solet, spe firmâ vnâ cum socijs votû emisit, statimq; maris tranquillitate consequuta, Christi saluatoris beneficio à præsentî periculo ereptus est. Et veniens ad locum hunc, voto satis fecit, vtq; tantum hoc miraculum publicè populo denunciaretur, obtinuit.

Filiam decem annorum, Dorotheæ Barankowa de Chwalissewo, puella itidem in decimo ætatis anno constituta, in fluuium Vartha tempestate intumescens protrusit. Anno 1532. feria secunda Paschæ: cūq; spes euasionis nulla superesset, parentes cum affantibus, votum pro illa fecerunt, statimq; puella, angelico, vt par est credere, ministerio, in ripa incolumis constituisse visa est; quam parentes in fidem tanti miraculi, cū oblatione, Dominica in albis, in templo præsentarunt.

Gregorius Reuerendissimi Domini Posnaniens. Episcopi tibicen, in villa Solecz in flumine Vartha natans vesperi in Octaua Pentecostes submersus est: qui cum in profundo gurgite, quasi per vnâ horam, veluti in quadam extasi positus iaceret, dicit sibi diuinitus suggestum fuisse,

iffe, de voto ad Ecclesiam Coporis Christi faciendo; quod simul vt mente concepit illicò apparente sibi quodam, ab eodem extractus, & in ripa constitutus est incolumis: quod miraculum nudis pedibus ad Basilicam accedens, ob voti persolutionem, feria quarta in crastino Visitationis B. Virginis Anno 1532 in magna populi sexus vtriusq; præsentia, publicè accepti beneficij memor, omnibus exposuit.

Matthias Pyaciore piscator, exigua cymba vectus, ea rapidissimi fluminis impetu ad latus inclinata, submersus; voto cum oblatione piè concepto, e profundo mirabiliter subleuatus, natando ad ripam pertinens, periculum euasit.

Ciuis cuiusdam Gedanensis puer minorennis, in Motlawam lapsus post vnam horam exanimis extractus, voto per parentes, cum Missa & Cereo saturæ ipsius pueri, ad Ecclesiam Corporis Christi factò, vitæ restitutus, cum parentibus in festo Ascensionis Domini præsens hic comparuit, Anno Domini 1533.

Eodem Anno mulier transiens pontem propè templum omnium Sanctorum Ecclesiam Corporis Christi aditura, puerum in vlnis gestans casu cecidit: inde puer in aquas lapsus, per horæ quadrantem ibidem iacuit. Eo extracto, & voto per matrem factò, reuixit.

Anno 1534. ante Dominicam palmarum, puella annorum octo, Ioannis VVyr, bowski de Kofo filia, in Vartha flumine submersa tota nocte in aqua mansit. Mane extracta, omni vitali Spiritu carens, factò per suos voto ad sacrum hunc locum, tanquam ex altissimo somno excitata reuixit; & feria tertia ante festum S. Adalberti in templum adducta est.

Anno Domini 1535. in oppido Sochaczowien. sex annorum femella in puteum cecidit, feria quinta antè Dominicam in Palmis. Post duas horas, ex aquis exempta planè mortua, maximo dolore Stanislaum Kramarczik pannificem, parentem suum affecit: quo in genua cum lachrimis ibidem procumbente, ac voto repetente, puella oscitare cepit. Votisq; pro ea subinde feruentioribus emissis, ad vitam redijt; & Dominica Conductus Paschæ, in hanc Ecclesiam adducta, ab omnibus incolumis visà est.

In Villa Sczytniki, quæ non multum distat à Posnania Laurentij Kozyelek coloni, duorum annorum filia, in foueam profundam aqua plenam incidens, post horas circiter duas, extracta planè mortua, voto factò reuixit; quam parentes promissioni satisficientes, in Ecclesia exhibuerunt

buerunt Dominica Quarta post Pascha. Anno Domini 1535.

Eodem Anno in VVidzierzewice; quæ villa duobus à Pofnania
milliaribus abest, filius Iacobi Pienkowski duorum annorum, cum pu-
eris ludens. in argillæ foueam, Dominica Quarta post Trinitatis pro-
lapsus, & submersus est. Quem sensu omni carentem parentes mœstissi-
mi, vt ad vitâ restitueretur, voto cum vicinis suscepto, à Deo impetrarūt.

In Villa Dowyezyno propè Buccouiam, quinq; annorum puella,
Die ipso Pentecostes mane, in puteum inciderat; post dimidiam & am-
plius horam extracta, cum hiatum adhuc ore emitteret, voto per paren-
tes facto, ad se redijt, & die Dominica infra Octauas Christi, in Ecclesia
præsentiam suam exhibuit. Anno Domini: 1538.

Lucas filius minorenns Stanislai Goza de Buk oppido Anno Do-
mini. 1595. in puteum profundum cadens ferè exanimatus extrahitur.
Voto per parentes emisso reuiuiscit, & in festo S. Joannis Baptistæ in fa-
cie Ecclesiæ sistsitur incolumis.

Eodem Anno 1595. Matthias Lucix de Grodzisko filius, cum in pu-
teum profundum incidisset, inde vix palpitans exemptus, voto pro illius
salute emisso, ad se statim redijt.

Anno Domini 1596. Matthias artis sutorix, de Villa Krzywarzeka,
corpus in fluuio abluens, & natandi non adeo peritus, aquarum impetu
abreptus, vix semiuuius extrahitur; votoq; per alios suscepto, sensum spi-
ritus resumens, à periculo liberatur, & Dominica Tertia, post festum Pa-
schatis, cū oblatione, in Ecclesia Corporis Christi, Deo gratias persoluit.

Hoc eodem Anno in festos. Michaelis Archangeli, Matthias de Dra-
chouino cum coniuge, Laurentium puerum filium suum, qui submer-
sus per horas ferè duas in aquis iacuit, post votum cum lachrymis deuotè
emissum, in hoc sacro loco incolumem repræsentarunt: & tabella ar-
gentea quæ magnitudinem miraculi posteris testaretur, ad tabernacu-
lum Diuinissimi Sacramenti suspensa conspicitur.

Quidam puer de Golambino, Anno 1493. in aquis submersus per
horas quinq; pro mortuo habebatur. Voto per parentes religiose susce-
pto mirabiliter ad vitam reuocatur, & in templo præsentatur.

Anno Domini 1593. in oppido Czensochouien. puer aquis sub-
mersus, per mediam diei partem ibidem hærens, tandem extractus est.
Parentes voto pro illo. ad sacrum locum Christi Corporis emisso, eundè
vium, in festo S. Michaelis hic constituerunt, & oppidi Magistratus lite-
ras, eius rei testes exhibuerunt.

Anno

Anno Domini: 1602. Gregorius de Zielonki cum coniuge Catharina, Laurentium filium duorum annorum, qui in stagnum, cadens exspirauerat ex voto facto, Dominica secunda post Pascha incolumem, in hac Ecclesia, constituerunt.

Anno Domini, 1600. Dominica Tertia post Pascha, Margarita nouem annorum puella, casu fortuito in stagnum, quod Ecclesie Cathedrali Posnaniensi vicinum est, incidit, post dimidiam horam inde erepta, planè mortua reperta est. Parentes mœstissimi, ad Diuinæ Potentiæ auxilium consurgentes, voto ad Ecclesiam Corporis Christi seruenter emisso, eandem vitæ restitutam, in loco sacro præsentarunt.

Erepti ex ignis periculo.

C A P V T. II.

ANNO Domini 1493. In villa quæ Oppido kosthen adiacet, puer in ignem lapsus, adeo malè tractatus fuit, vt de vita ipsius planè conclamarum fuerit. Parentes in summo luctu constituti, vnicum tam acerbi casus remedium existimarunt, si voto ad Ecclesiam Corporis Christi facto, eundem Diuinæ misericordiæ totum permitterent. Consolatus est illicò Deus omnipotens. Nam & filium viuum receperunt, & eundem in templo, pro accepti beneficij memoria, paulò post repræsentarunt.

In Villa Straniszko, hæredis eiusdem filius, in mense sexto, à quinque annorum puero gestatus, in ignem casu proiectus, ac totus ambulans, & ipso mortis periculo positus, voto per suos piè suscepto, integrâ sanitatem recuperauit.

Quidam in V Vozniki, cui villæ incensæ crimen obijciebatur, vt viuus combureretur, sententiam mortis acceperat. Is sibi optimè conscius, spem in Dei solius auxilio repositam habens, visitandi sacrum locum hunc votum fecit, statimq; Diuina quadam ordinatione, innocentia eius iudicibus euidenter comprobata, absolutus & liber dimissus, Die S. Hieronymi, apud Ecclesiam comparens, vitam acceptam Sanctissimo Christi Corpori retulit.

Anno 1508. Puer Ciuis cuiusdam Iacobi Danyek filius, casu & ancillæ incuria, lixiuio feruenti perfusus, à capite vsq; ad cingulum cute ad interiora nudatus, miserè affligebatur, & consummabatur. Pater & patruus eiusdem Magister Matthias, votum cum oblatione ceræ ponderis quod puero adæquaretur emiserunt. Illicò caro pueri fluere desijt, nec vllum combustionis signum remansit. Id se vidisse testatur, qui miraculum literis consignarunt, inter quos vnus frater Ioannes V Vernerus sacræ paginæ lector.

Anno Domini 1509. In Villa Komorniki, rustica mulier, puerum reptare incipientem, in cunis humilioribus deponens, domo discessit. Reuersa puerum in cunis non repertum, vna cū marito diligenter quæsitum, in orificio depressæ fornacis in prunis magna ex parte in cinerem & fauillam redactis, iacentem mortuum repperit. Voto pro illo ad Ecclesiam Corporis Christi factò, puer mortuus reuixit.

Anno Domini 1512. Puer in Pawlowice, die S. Laurentij ad focum accedens, aquam bullientem, in corpus & pedes casu effudit, quæ pellem totam maximo cum eius dolore depasta est Nocte subsequente, quamprimum mater pro illo votum fecit, illicò sanus effectus est.

Nobilis Domina Anna Gostinska, cū Tucholiæ in Nundinis profesto Annunciationis esset, incendio in vicinia eius exorto, hospitium quoque eius peruasit, idq; nocturno tempore. Ciuitate clausa cū exitus nulli pateret, magnitudine periculi territa, votum visitandi locum hunc sacrum emisit. Atq; ita Deo disponente, paulo post cum omnibus suis, curru, equis & rebus euasit, in cera tantum, quam reliquerat, damnum perpeffa.

Dorotheæ piscatricis puer, bullienti butyro perfusus, ad extrema deuenerat. Matre pro illo votum emittente, statim conualuit.

Anno Domini. 1544. feria quarta Paschatis, cū Varfauiz incendium grassaretur, & cuiusdam Ciuis filius igne absumptus esset, idem pater ad alterum filium igne vndique circumdatum accurrit, eundemq; voto factò flammis eripuit, & die S.

Ioannis hic in templo præsentauit.

EX DIVERSIS INFIRMITA- tibus sanitati restituti.

CAPVT III.

Eduigis ex oppido Buccouiensi mulier, cum grauissima infirmitate detineretur, in uisione, quandam insigni pulchritudine Dominam sibi adstantem conspexit, quæ illam alloquuta est; Quid iaces Hedugis? Surge velocius. Visitaturam te Corporis Christi Ecclesiam Posnaniæ promitte, & sanaberis. Fecit quod monebatur, & statim conualuit.

Generosus Dominus Christophorus de Szidlowiec, Sacrosancti Hierosolymitani Sepulchri miles illustris, sex mensium infirmitate mirabiliter afflictus, audita miraculorum fama, visitaturum se Corporis Christi Ecclesiam in Ciuitate Posnaniensi recepit, cum sacrificij Missæ, & statux cereæ, quæ statux corporis eius responderet, oblatione; ac unius miliaris pedestri itinere conficienda peregrinatione. Qui sanitati restitutus, & voto satisfecit; & appensa tabula, tam insignis beneficij, per Diuinissimum Sacramentum, percepti memoriam posteritati reliquit, exemplo suo commonefaciens, nihil tam arduum & difficile cuiquam uideri debere, quod ardenti fide concepta, in omnibus vitæ huius calamitatibus, in hoc Sacratissimo loco, à Deo omnipotenti, impetrari non possit.

In Grodzisko, quidam in undecimo ætatis anno constitutus, pedis vitium, maxima cum doloris acerbitate coniunctum, contraxerat. Voto per parentes emisso, sanitatem recuperauit.

Quædam mulier Cracouiensis per unum annum grauissimo epilepsix morbo vehementer, tribus & sex aliquando diebus in Hebdomada, concutiebatur. Cumq; votum ad gloriosum S. Martyris & Pontificis Stanislai tumultum, qui in Arce Cracouiensi Christi fidelium deuotione

que frequentatur, emisisset, in visione nocturna, apparente sibi splendenti facie viro, Pontificalibus induto, responsum accepit, illam ab hac infirmitate liberari non posse, nisi voto ad Ecclesiam Corporis Christi Posnaniam emisso; Quod simul vt factum est, ab infestatione tam exitialis morbi liberata, vota sua Domino saluatori reddidit ipso die Corporis Christi. Anno 1494. Scriptor id se ab eius ore accepisse, memoriæ prodidit.

Alia quædam mulier de Praszakowo, similem Epilepsiæ morbum anno integro perpeffa, & partus difficultate laborans, statim vt votum, ad visitandam Posnaniensem Corporis Christi Basilicam fecit, è tantis miserijs est erepta.

Mulier quædam in Kyekrz per semestre grauissimo dolore capitis in tantum oppressa, vt omni auditu sensu caruerit, voto facta integram sanitatem recuperauit. Anno 1494.

Quidam de Maszowo cum grauissima infirmitate detineretur, voto pie concepto, illic osensit se sanitati restitutum.

In Vscye sex mensium grauissimo quidam vexatus morbo, facto ad sacrum hunc locum voto, incolunitatem consequutus est.

Vir ætate iam maturus propè Stawiszynum, feria quarta post Pascha, & morbo caduco oppressus, & paralyti in manu & lingua tactus, cum per quinq; dies, manu & loquela destitutus iaceret, animum ad visitandum sacrum hunc locum conuertens, miraculosè conualuit.

Pater Albertus ordinis Carmelitarum Baccalaureus circa pontem vna cum alijs fratribus operi manuum intendens, vidit hominem vno pede claudum, duobus baculis sub brachijs innixum ad Ecclesiam reptare. Hunc eundem post vnius horæ spacium, ex Ecclesia redeuntem, & officio pedum absque omni adminiculo fungentem, vnà cum socijs conspexit.

Propè Ciuitatem Plocensem in Masouia, coloni cuiusdam puer longa infirmitate detinebatur, admonitu piorum hominum, pater pro illo votum emisit, repente sanatus est. Parens voto satis fecit.

Iuueni pictori per Hebdomadas aliquot grauiter decumbenti, & non exiguos sumptus pro valetudine recuperanda frustra facienti, in quadam veluti ekstasi, apparuit quædam insigni specie & honestate Domina eum comiter alloquuta; Cur in procurandis medicinis, tantam pecuniæ vim absq; fructu aliquo effundis? Scito sanitatem non prius

te recuperaturam, nisi te voto adstrinxeris, te opus aliquod ex arte tua
facturum, quod in Ecclesia, in qua gloriosum Corpus Christi repertum
religiose asseruatur, collocari possit. Quasuit quale nam illud esse de-
beret. Responsum accepit, Annunciationis B. Virginis Mariæ tabulam
pingi debere. Voto facto, subito sanatus, id quod promiserat, re ipsa
præstitit.

Petrus Buccouienſis morbi caduci vehementia, ad delirium perue-
nerat. Reuerſus ad ſe, voto cum oblatione emiſſo, priſtinæ ſanitati reſti-
tutus eſt.

Quædam Domina in Naklenſi tractu, per continuos annos ſex,
maxima infirmitate diſtinebatur, vt eam mouere ſe non valentem, ſamu-
li ſella geſtatoria deferrent. Simul ac votum emiſit, ſanitatem recepit.

In oppido Stawilzyn, quidam à multo tempore infirmus voto fa-
cto, ſanus factus eſt,

Mulier infirmam habens filiam, idq; multis menſibus, voto pro
illa facto & quod genibus flexis & nudis Eccleſiam Corporis Chriſti cir-
cumitura eſſe, filiæ ſanitatem obtinuit.

Mulier ex vrbe Romana reuerſa, vbi per multos menſes grauiffi-
mas infirmitates perpeſſa eſt, votum emiſit ſe viſitaturam cum oblatione
Chriſti Corporis Eccleſiam. Sanitate recuperata cereum grandiore
Eccleſiæ Vitrico repræſentauit.

In Ciuitate Torunenſi, quidam longo tempore morbo caduco in-
feſtabatur. Voto ad Eccleſiam Corporis Chriſti facto, ab infirmitate præ-
dicta liberatus eſt.

In oppido Maſouiz Syrocz, quod quinque milliaribus abeſt à
VVarſauiâ, mulier quædam nomine Dorotheæ, moleſtijs animi plurimis
exagitata, uſum rationis amiſit, & amens per quinque Septimanas, nec
comedens nec bibens, per campos hinc inde vagabatur. Quinta Hebd-
omadæ feria quarta, cum præ laſſitudine in terram coruiſſet, & quietem
capere cœpiſſet, apparuit illi formoſiſſimus quidam puerulus, candidi-
ſſima veſte indutus, qui illam alloquutus eſt: Dorothea viſ ſana fieri? Re-
ſpondit illa; ô quam libenter puerule dulciſſime. Ille ad hæc; Ex altiſſi-
mi Dei omnipotentis mandato tibi ſignifico, te ſanitatem recuperatu-
ram, ſimul vt voueris, te Eccleſiam Corporis Chriſti Poſnaniz perſona-
liter viſitaturam. Viſione diſparente, Votum peregrinationis eiufmodi
emiſit, atq; iterum obdormiuit. Poſtquam euigilauit, ſe ſanam & ab a-
mentia

mentia liberam comperit, Quod vicini videntes, dederunt gloriam Deo, qui facit mirabilia magna solus. Ipsa vero Pofnaniam veniens Patri Gaspari Ecclesie Corporis Christi Concionatori, miraculi huius seriem enarravit Anno Domini 1493. feria secunda die sancti Ioannis Baptistae.

Hedwigis ex oppido Buk, cum grauissimè infirmaretur in visione quaedam mirae pulchritudinis domina illi apparuit, dicens; Hedwigis quid iaces? Surge, & te visitaturam Christi Corporis Ecclesiam promitte, & sanaberis. Vbi votum emisit, subito morbus illam reliquit. Anno 1493

Anno Domini 1503. Quaedam domina in Noua Ciuitate Masouiae, grauissima mamillarum infirmitate detinebatur, ita vt caro penitus deflueret, & de vita periclitaretur. Voto ad Sacratissimum locum hunc facto, miraculose sanata, ad Ecclesiam veniens, cingulum argenteum, in recepti beneficii tanti memoriam, in sacra Capella reliquit.

Anno Domini 1504. Dominus Lawski Canonicus & Archidiaconus Ecclesiae Metropolitanæ Gnesnen. per biennium Morbo Gallico grauissimè laborans, & mente reuoluens, quantis miraculorum signis Deus omnipotens locum hunc Sacrum condecoraret, fide integra & deuotione singulari concepta, cum oblatione votiuam Ecclesiam hanc visitauit; & subito sanitatem integram recuperauit.

Anno Domini 1508. Ducissa quaedam Masouiae, grauissima infirmitate detenta, si ab ea liberaretur promisit se Corporis Christi Ecclesiam visitaturam, cum imagine cerea, quae staturam corporis sui adaequaret. Sanitate subsequuta, eandem representauit è sex lapidibus Cerae confectam.

Mulier per annos duodecim morbo Gallico infecta, cum per biennium lecto affixa immobilis maneret, voto cum oblatione cereae, prout facultates eius ferebant, emisso, statim conualuit.

Anno eodem 1508. Nobilis vir Valentinus Kothowski, luc pestilentialis morbi correptus, sibi & liberis ne inficerentur metuens, nec medicos ad manum habens, ad Dei omnipotentis auxilium, qui locum Corporis Christi magnis illustrabat miraculis, confugiendum sibi existimauit: ac voto pie suscepto, se cum suis praesenti periculo, diuinitus ereptum vidit.

Matronae cuidam in Ciuitate Pofnaniensi grauissimè decumbenti, in somnis puella mirae pulchritudinis apparens, eam admonuit, vt votum ad visitandam Christi Corporis Ecclesiam emitteret: quod cum expergefata

pergesacta magna cum devotione fecisset, illicò sospes è lecto surrexit.

Anno Domini 1510. Die Dominica S. Aegidij confessoris, Niczkoyva mulier Ecclesie vicina, repente in grauissimum morbum incidit, vt iam de vita ipsius conclamatum fuerit. Simul vt votum emisit à præsentis periculo liberata est.

Anno Domini 1512. Incolavillæ Sobothka, non procul à Cyszum distante, cum per biennium pedum & aurium officio destitueretur; voto emisso, Dominica Trinitatis, vtrumq; recuperauit.

Eodem Anno puer quidam in VVagierskie, per quinq; dies loquela carens, eaq; redintegrata, motu pedum & manuum per Hebdomadas quinq; priuatus, voto per suos emisso, è tam graui infirmitate conualuit.

Hoc ipso Anno, quidam è Mariæburgo, quæ Ciuitas est in Prussia, per biennium nec videre, nec loqui, nec incedere valens, cum ipso die Corporis Christi votum fecisset, omnia sibi ad sanitatem sensit miraculosè restituta.

Anno eodem, Sartor è Gnesna, lethaliter ad effusionem cerebri in capite vulneratus, cum chyrurgi curam eius omnes detrectarent, vxore eius in genua procumbente, orante, ac ad sacrum hunc locum pro illo vota faciente, vulnus mortiferum repente clausum & obductum, expertus est.

Mulier in Pleschew cum per annum integrum pedibus incedere non posset, voto pro illa emisso, gressus beneficium recepit. Cumq; prius Capellam Sanctæ Annæ visitasset, denuò languore pedum percussa, non antè perfectam sanitatem consequuta fuit, quàm votum prius, quo obstricta fuerat, adimpleret.

Eodem Anno, Mulier quædam, ex grauissima infirmitate, usum pedum per quatuor Hebdomadas amiserat. Voto facto ab hac calamitate liberata fuit.

Fœmina Pohnaniensis è Cerdonum platea, grauissimo manus morbo, quem medici curare non poterant, affecta, statim vt votum emisit, pristinae sanitati restituta est.

In viculo Pohnaniensi qui Arena dicitur, Martinus quidam gradiendi officium, vt loco se mouere non posset, amiserat. Quamprimùm votum emisit, sanus repente factus est.

Quædam

Quædam mulier ob fractos pedes, toto bimestri lecto affixa, & grauissimos dolores perpeffa, Dominum precabatur, vt morte superueniente, è tantis angustijs liberaretur. Tandem audiens, quàm multi quotidie, voto ad Ecclesiam Corporis Christi facto, à varijs infirmitatibus sanarentur; ipsa quoq; se sacrum hunc locum, maxima cum deuotione, uisitaturam recepit: & subito sanata, Diuinum hoc beneficium publicè facebatur.

Quidam in oppido Pâkosé minus consideratè agens, securi pedem grauissime læsit, vt se perpetuò claudum futurum existimaret. Voto ardenti fide concepto, repente ita sanatus est, vt vulneris locus nusquam appareret.

Petrus ex Kokendorff suburbij Pofnaniens. ardentissima & exitiâli febre correptus, voto cum oblatione cerei, & sacrificij Missæ facto, statim se liberatum sensit.

Mulier Pofnaniæ in Hospitali S. Spiritus per quadruiduum grauissima infirmitate detenta, cum vitæ terminum adesse videret, inspiratione quadam diuina votum emisit, & illicò sanitatem fuit consequuta.

Matrona quædam Pofnaniensis, oppressa periculosissima infirmitate, votum fecit, se Ecclesiam Corporis Christi genibus reptando circumituram: atq; ita repente sanata est.

Puer quidam ex oppido VVschowa in finibus Silesiæ, per quatuor menses infirmatus, vocis, & auditus amiserat sensum. Voto per parentes ipsius emisso, feria tertia infra Octauas Visitationis B. Mariæ, sanus, & incolumis è lecto surrexit.

Quædam Domina per duos annos grauissimos pedis dolores perpeffa, ita vt se incedere in posterum posse dubitaret; voto feria tertia Paschæ, antè imaginem Crucifixi, deuotissimè facto, integram sanitatem recipere promeruit.

Anno Domini 1514. Feria quinta post Pascha, Nobilis Dominus Baruchowski, Burgrabijs Reuerendissimi D. Epif. Pofnaniensis in Cygzym, grauissimo dolore gutturis oppressus, ita vt nec loquendi, nec respirandi facultas illi superesset, videns extremum sibi vitæ periculum imminere, scripsit cuidam è suis, vt Ecclesiam Corporis Christi, voto pro se suscepto, uisitaret. Id vt factum est, statim conualuit, & cum solenni oblatione votum in personam eius emissum, adimpleuit.

Tempore

Tempore Prioratus F. Ioannis VVeneri, Sacrae Paginae Lectoris, quidam in grauissima infirmitate per tres, & amplius menses, detentus, morti propinquus, cum ore non posset, corde, votum visitandi sacrum hunc locum, concepit. Statim è lecto, ac si nunquam infirmatus fuisset, surrexit, & DEO gloriam dedit.

Quaedam Posnaniensis matrona, capitis acerbissimo dolore adeo vexata, vt omnem vitae spem abijceret, pro vltimo remedio. per votum emissum, ad Sacratissimum Christi corpus visitandum, confugit, & subito à morbo liberata est.

Alia quaedam domina acutissima febre vexata, voto facto, ab infirmitate sanata, cum illud adimplere distulisset, in multo periculosiorem infirmitatem incidit: cumq; in instanti se illud impleturam recepisset, repente conualuit.

Cuius VVagrovceensis, puerum mortifero apostemate percussum, & in extremis laborantem, voto religiosè concepto, se praesentaturum in Ecclesia Corporis Christi Posnaniae promisit. Is statim, è mortis faucibus ereptus, incolumis apparuit.

Anno eodem 1514. inter festum Assumptionis Beatissimae Virginis, & S. Bartholomaei, Varthae fluminis tanta Posnaniae erupit inundatio, vt fratres Carmelinae sedibus Monasterij relictis, ad montem Sancti Adalberti fugere, & ibidem propè Parochialem Ecclesiam habitare, necesse habuerint, per tres circiter Hebdomadas. Quo tempore ibidem è fratribus septem, pestilentiae morbo extincti sunt; in ipsa verò Posnaniensi Ciuitate, vltra quinq; hominum millia eadem contagione dicuntur absumpta. Quicumq; tamen in suburbijs Kokendorff, & VVynary, vota ad venerabilem Corporis Christi Ecclesiam faciebant, ij praesentissimum mortis periculum mirabiliter euaserunt.

Vidua quaedam ex ea Ciuitatis Posnaniensis regione, quae ab Arena denominatur, è tumore ventris grauissimas patiebatur infirmitates. Voto ad Ecclesiam Corporis Christi, cum oblatione cerei, & Missae, ad imaginem praesertim Transfigurati Saluatoris emisso, tumor defedit, & ipsa pristinam sanitatem statim recuperauit.

Matrona quaedam morbo pestifero, vnà cum liberis, in extremum vitae discrimen adducta, posteaquam die S. Catharinae votum fecisset, illico cum suis, sanitati se restitutam vidit.

Baiuli cuiusdam filio, os transuersim in gutture actum cum per duas

per duas horas, nec hinc, nec inde propelli posset, præsentem perniciem adferebat. Voto per parentes emisso, excidit absq; aliqua pueri læsione.

Anno Domini 1516. Matrōna quædam, votum, quod antè festum S. Michaelis pro filio grauitè decumbente, emiserat, sanitate subsequuta, adimplere distulit. Tandem Dominica Quadragesimæ pestifer idem morbus puerum invadens, matrem voti non redditi admonuit: quod vt præstitit, puer repente sanatus est.

Nobilis Dominus Kampski Posnaniam veniens feria quinta ante Dominicam Reminiscere, subita infirmitate, quam internoscere non poterat correptus, sabbatho ante eandem Dominicam voto piè concepto, sanatus, ad Ecclesiam accedens, peccata confessus, id quod vouerat, sanctè compleuit.

† Matrōna quædam, feria secunda post Dominicam Iudica, maximo pedum, manuumq; dolore prægrauata, vt mouere se non posset, & à duobus sella gestatoria portaretur, simul ac votum emisit, pristinæ incomlunitati est restituta.

† P. Stanislaus Bidgostiensis, conuentus Cracouiensis Prior, per annum integrum grauissimo dolore gutturis laborauit, cui nemo Medicorum subuenire potuit. Voto ad visitandam Christi corporis in ciuitate Posnanienfi Ecclesiam factō, conualuit.

Anno eodem 1516. Quidam in Ciuitate Koscyan multo tempore infirmitate maxima grauatus, remedia frustra quærebat. A sacerdote quodam pio monitus, vt ad diuinissimum Christi corpus confugeret, in genua procumbens, & cum præmissa feruenti oratione votum suscipiens, statim ad sanitatem redijt.

Mulierī cuidam de Orzyschewo per decem Septimanas tanto capitis dolore vexatæ, vt sensuum officio destitueretur, vir quidam venerabilis in habitu religioso apparuit, eamq; admonuit, vt votum ad Ecclesiam Corporis Christi faceret, & sanata miraculum in se diuinitus ostensum, in Concione ad ædificationem multorum, publicari procuraret. Quod simul vt illa fecit, tanquam squammæ è capite illius ceciderunt, cum quibus omnis morbi violentia abscessit. Cumq; illa interrogaret, quisnam esset, qui sibi tam salubre consilium dedisset, responsum tulit, se Beatum Leonardum esse.

Alia itidem mulier, per annum dimidium, morbum epilepsie sequaducum passa, quam primum votum emisit, ab hac infestatione liberata est.

Posna-

Posnaniensis fœmina, anno integro pedum officio destituta votum fecit, se genibus flexis Ecclesiam Corporis Christi circuituram. Votum sanitas repente consequuta est.

Anno supradicto, 1516. quo tempore Posnaniæ maxima pestis grassabatur, mulier quædam in phrenesim prolapsa, se à Dæmonibus infestari, tanquam eam rapturi essent, vociferabatur. Elapsis non paucis diebus, occurrit illi in visu speciosa quædam domina habitu ornatissimo induta, quamdiu inquires, hac vexatione detineris? Voto ad visitandum Christi Corporis Ecclesiam te obstringe, & Diuinæ potentæ gratiam, ipso die Octauæ Corporis Domini publicari procurato; mox à morbo liberaberis. Fecit illa quod monebatur, & statim se incolumem agnouit.

Quædã Domina per biennium morbo Gallico laborans, cùm nulum infirmitatis remedium inueniret, vouit se locum hunc sanctum, cù tribus alijs propinquis, visitaturam. Subitò sanitatem ita recuperauit, vt in illa ne vestigium quidem scdissimi illius morbi appareret.

Vicina monasterio mulier, tantas pectoris passa est angustias, vt vix aliqua respirandi facultas illi superesset; voto facto cum oblatione, trahendi spiritus difficultas, repente sublata est.

Anno Domini 1521. Reuerendissimus in Christo Pater & Dominus Petrus Tomicki ex Premisliensi in Posnaniensem Episcopatum translatus, Torunij cum Serenissimo Poloniae Rege manens, in grauissimam incidit infirmitatē. Vnde Cyzëmum migrans, votū solenne fecit, visitandi Corporis Christi Ecclesiam Posnaniæ, cum oblatione cerei, qui staturâ corporis eius adæquaret, & corde argenteo deaurato. Repente conualluit, & vota Domino reddidit.

Eodem Anno, Nobilis Dominus Ioannes Goczuchowski propè Toruniam multo tempore tanta ventris tormina patiebatur, vt morbi vim sustinere non valens, per terram hinc inde volutaretur, & mori potius, quàm viuere in talibus arünis expeteret. Admonitus à vicinis, statim vt votum ad Corporis Christi Basilicam emisit, eadem hora sanatus est, & ipsa Dominica Trinitatis, votum solenniter adimpleuit.

Dominica infra Octauas Corporis Christi veniens Dominus Petrus Tarnowski, narrauit se cum tota familia grauissimè infirmatum fuisse. Quamobrem omni humano destitutus auxilio, ad Dei solius præsidium confugiens, vnà cum conjugē, & filio, voto se obstrinxit, vt Missæ quindecim, de quinque Christi Domini vulneribus in hoc sacro loco legerentur.

rentur. Ita fanitati cum suis omnibus restitutus est, idq; eo tempore, quo vix aliquis reperiebatur, qui ex infirmitate conualesceret.

x Nobilis quidam vir haud procul à Torunia distans, per quatuor Menses, maximis viscerum agitabatur doloribus, vt morti proximus videretur, quam etiam exoptabat. Persuasus ab amico vicino, votum Posnaniam CHRISTI corporis adeundi causa, fecit. Eadem die in Vigilia Sancti Ioannis Baptistæ, morbi vehementiam non amplius sensit.

Paulus Ciuis Posnaniensis, grauissimum capitis dolorem patiebatur. Voto facto, statim liberatur, Dominica festum S. Iacobi subsequente, votum adimpleuit.

Mulier eiusdem Ciuitatis, diuersis calamitatibus afflictæ, vsu rationis amiserat. Vbi paululum ad se rediisset, voto concepto, vidit integræ se restitutam fanitati.

x Iacobus Daniek Ciuis Posnaniensis, profunda nocte, neminem habens assistentem, vehementi catharro oppressus, suffocabatur. A sene quodam venerando sibi apparente monitus, vt se cum Missa in Ecclesia corporis Christi præsentaret, tanquam è grauissimo somno expergefactus, voto emissò, à præsentì periculo ereptus, euasit.

Fœmina quædam ventris acutissimo dolore per multos dies detenta, curationum remedijs abiectis, voto piè facto, nullam morbi vim deinceps est experta.

x Sterilis mulier, cum per multos annos nullam ex marito prolem suscipere valuisset, ad Venerabile Sacramentum cum orationibus, & voto confugiens, paulò post quod petiuit, obtinuit.

Anno Domini 1522. Mulier ex pede vehementissimè laborans, eius abscondendi periculum videns, voto facto incolumitatem recepit.

x Puer per septennium in graui constitutus infirmitate, post votum per suos emissum, Dominica Quarta post Pascha, subito sanatus est.

Vir quidam de Strzelcze propè Chodziez per biennium morbo Gallico miserum in modum ita vexatus, vt incedere nulla ratione posset, statim voto facto pustulis è corpore cadentibus, sanus est factus.

Anno eodem 1522. in Vigilia corporis CHRISTI, pater de Polwicã,

Polwicà, filiam per Hebdomadas quinq; ægrotantem, & per quatuordecim dies loquela destitutam, in hoc sacro templo præsentauit; quæ ad Confessionem accedens, & vocis vsu, & integram corporis sanitatem recepit.

Eodem Anno, ipso die corporis CHRISTI venit ad Ecclesiam cuius quædam Posnaniensis, quæ narrauit, se per triennium morbo Gallico laborasse; & tertio anno foetum concepisse. Adueniente tempore, tantam partus difficultatem expertam fuisse, vt nullam vitæ spem relictam iudicaret. In his angustijs posita, vbi pulsus campanæ, ad Matutinum officium in Ecclesia corporis CHRISTI, dari audiuit, in genua procumbens, votum pro partu facili emisit, & statim non magno negotio prole feliciter aucta est.

In domo matronæ cuiusdam in ea ciuitatis Posnaniensis parte, quæ Nouus agger appellatur, tres vna, eademq; graui infirmitate correpti, in maximo vitæ discrimine versabantur: quibus pro Christianæ charitatis affectu, eadem domina compatiens, votum pro illis, secundum facultatem eorum ad implendum, emisit, qui statim pristinae sanitati sunt restituti.

Nobilis Domina Anna Spławska post partum per sex menses infirmitate grauissima detinebatur, & medici de eius curatione, vehementer insententijs ferendis dissidebant. Maritus Vincentius, ad eum qui solus omnipotens medicus est, confugiens, flexis genibus, vouit, se pedestri itinere suscepto, pedem argenteum Ecclesiæ corporis CHRISTI oblaturū. Statimq; coniunx, sanitatem recuperauit; & ipse in Octaua corporis CHRISTI, votiuum munus cum gratiarum actione dedicauit.

Honestæ cuiusdam matronæ filia, consuetudine lasciuarum sceminarum eò deducta fuit, vt pudicitia profituendæ non dubia in ea signa apparerent. Id mater tristis aduertens, & admonitionum, ac custodiæ remedia adhibens, antè imaginem Misericordiæ CHRISTI, quæ non procul ab ostio Ecclesiæ posita est, in oratione, prostrata, ardentissimas ad Dominum preces effundebat, vt filia prauam inclinationem ad meliorem frugem conuerteret. Id statim subsequutum est, infra Octauas Assumptionis Beatæ Virginis Mariæ.

Vxor pro infirmo marito, votum emisit, eundemq; sanitati restitutum statim recepit.

Nobilis Domina propè Kostrzym oppidum, partus doloribus per
vnum

vnum Mensem miserè afflicta, & morti proxima ab omnibus derelicta, ab una tantum vetula obstetricice custodiebatur. Quæ illi compatiens genibus flexis, votum pro illa ad sacrum hunc locum fecit. Infirmam graui somno videbatur oppressa. Paulò post votum emissum expergefacta, puerulum elegantem cum omnium admiratione, præter expectationem enixa est, circa festum S. Michaëlis.

X Anno Domini 1524. Dominica Lætare Ciuis Cracouiensis veniens exposuit, fratrem eius germanum graui & diuturna infirmitate detentum, post magnas in Medicos expensas frustra factas, ad extrema deuenisse. Simul ac pro illo votum emisit, à porta mortis reuocatum vidit.

Alius itidem Ciuis Cracouiensis, cum in vehementem incidisset infirmitatem, nec iuuari medicorum opera posset, voto emissò, desideratam recepit incolumitatem.

X Balthasar Cracouiensis vnà cum coniuge morbo quodam gravissimo conflictabatur: qui simul vt vouit annuatim se aliquid Ecclesiæ Corporis Christi oblaturum, & suam, & vxoris obtinuit sanitatem.

X Mulier ex Hospitali S. Spiritus Posnaniæ, per dimidium anni, manus vsu amiserat, vt illam mouere non posset. Tandem voto ad Ecclesiam corporis Christi, cum oblatione manus cereæ factò, Dominica post Pascha Cantate repente sanata est.

Nobilis Domina propè Hosten, Anno 1525. quo tempore grauissima pestis in vicinia grassabatur, si eam Deus à tali periculo liberaret, vnà cum familia, & subditis, se visitaturam Corporis Christi Basilicam spondit. Ne vnus quidem puer in villa peste sublatus est.

Adolescens quidam per sex Menses paralyti tactus, voto factò ipso Corporis Christi die sanatus est.

X Quædam prægnans mulier in Lubon, opere rustico grauiter concussa, foetum in vtero per duas Hebdomadas non sentiens, ad extrema fuit deducta. Voto vnà cum matre ad Corpus Dominicum suscepto, periculo liberata, partum feliciter absoluit.

Anno Domini 1526. Mulier grauissima partus difficultate laborans, abortiuo foetu emissò, in agone versabatur. Maritus pro illa votum fecit, & illico miraculosè conualuit.

Quædam domina grauissima pestis contagione affecta, statim vt votum emisit, è præsentis periculo liberata est.

Ciuis

Ciuus quidam Posnaniensis, pro liberis peste infectis votum fecit, & vitæ restitutos vidit.

F. Ioannes V Vernerus sacrae Theologiae Lector, & Ecclesiae corporis CHRISTI concionator, memoriae scripto prodidit Anno 1526. Posnaniae peste grauissima saeuente, multa hominum millia è medio sublata fuisse. Quicumque tamen votum ad Basilicam corporis CHRISTI emiserant, quorum certus numerus iniri non potuit, eos periculum euasisse.

Anno Domini 1528. quaedam domina Banorowa dicta, cum longo & periculoso morbo conflictaretur, ipso die S. Stanislai Episcopi & Martyris voto facto sanitatem recuperauit.

Nobilis Catharina V Vielzynska, famulum ex acuta infirmitate in phrenesim lapsam, vt se & astantes moribus impeteret, ad Ecclesiam corporis CHRISTI se adducturam vouit; statimq; morbi illius vehementia cessauit.

Simon Ecclesiae Cathedralis Posnaniensis Vicarius, tam periculosa infirmitate detinebatur, vt nullam vitæ spem sibi superesse videret. Ad solam Diuinæ misericordiae opem confugiens, votum pro se fecit, cum eiusdem publicatione, statimque perfectam sanitatem ipso S. Michaelis Archangeli die reportauit.

Catharina quaedam iter faciens ex improviso in tantam prolapsa fuit infirmitatem, vt omnis respirandi facultas intercluderetur, à vectore subleuata, vouit se nudis pedibus Ecclesiam corporis CHRISTI circuituram, & confessione facta, Missam legi cum alijs oblationibus curaturam. Subito conualuit, & votum die SS. Simonis & Iudæ, summa cum deuotione peregit.

Quaedam Domina Posnaniae maximam partus difficultatem experiebatur, ita vt morti proxima videretur. Voto pro ea per astantes suscepto, ante festum S. Hedwigis feliciter prolem enixa est.

Mulier Immani dolore capitis oppressa, cum nullum morbi remedium inueniret, ad Diuinæ gratiae praesidium confugiens, se cum Missa & Cereo in Ecclesia corporis CHRISTI repraesentaturam promisit. Paulo post omnis illa doloris acerbitas abcessit, post festum Natiuitatis Domini.

Proconsul Posnaniensis Stanislaus Helt, filium Ioannem grauissima infirmitate correptum, vt de vita eius actum fuisse videretur, vouit

d

cum

eum imagine argentea, & cereo qui staturam ipsius adæquaret, se in templo corporis CHRISTI præsentaturum. Mox puer ad vitam, cum omnium admiratione, reuocatus. parentes maxima affectu latitia.

Anno Domini 1529. Mulier è graui Capitis dolore, propemodum ad insaniam redacta, hinc inde discurrendo crines capitis vellebat. Voto facto ad se redijt & sanata est.

Quædam mulier ex morbo Gallico vsu manuum & pedum planè amiserat. Promisit se genibus flexis Ecclesiam corporis Christi & Sacellum, cum oblatione Missæ circumituram. Statim ex magna parte sanitatem & gressus officium recepit.

Alia quædam mulier ex ea Ciuitatis Parte, quæ in Arenis vocatur, pedes habebat ex vi morbi Gallici vehementer inflatos, vt multo tempore incedere non posset. Simul ac votum visitandi corpus Christi emisit, tumor desedit, & rectè ambulauit, visa in Ecclesia post festum Paschæ.

Quidam febre acutissima correptus, & maxima debilitate prostratus, vbi se medicorum opera minimè posse iuuari animaduertit, ad sacratissimum Christi corpus emisso voto supplex confugit, & Dominica Quasimodogeniti, ad sanitatem regeneratus est.

Catharina matrona, ex periculosissimo apostemate, in ore proueniente, miserè cruciabatur, & ne vi morbi facies putresceret, & tota deslueret, vehementer extimescebat, ac per multos dies, omni ciborum ac potus sustentatione destituebatur. Voto vitæ integra concepto, fœditas & morbi totius molestia recessit.

Cuiusdam sceminæ nepos, in puerili ætate, in morbum periculosissimum incidit, cui cum valde parentes metuerent, votum pro illo fecerunt, ex quo sanitatem subito recuperauit.

Dominica Rogationum, quædam domina in maximo vitæ periculo constituta, ad preces & vota confugiens, subito sanata est.

Quædam pro puero morbo graui oppresso votum fecerat, eoque conualecente, cum votum indies differret, in multo periculosiorem priore, infirmitatem incidit. Omissione voti prioris admonita, eodem iterato & impleto, incolumitatem filij reportauit.

Mulier quædam grauissimis ærumnis, & filij morositate per annum, vexata, ferè in maniam inciderat, & maligni dæmonis suggestione, quocumque se verteret, funem sibi videbat obrudi, quo se præso-

præfocaret: nec ab ea potuit imaginatione & tentatione liberari, nisi voto ad Ecclesiam corporis Domini facto; quo subsequuto, ad pristinam animi reuersa est tranquillitatem.

Barbara coniunx Francisci acuficis in arena, febribus vnà cum filio & vniuersa familia grauissimis laborans, emisso voto, & ipsa & domestici omnes conualuerunt.

Puer in Kokendorff acutissima febri detentus, à parentibus cum voto ad Ecclesiam corporis CHRISTI destinatus, statim sanatus est.

Mulier de Marzenino, duos filios in extremis ferè constitutos, voto visitandæ Basilicæ Vniuersalis Sacramenti obligauit, quos per Diuinam gratiam subito sanatus recepit.

Puer cuiusdam Posnaniensis filius, longo tempore tanta infirmitate conflctabatur, vt ter in ipso iam agone constitutus videretur. Mœstissima mater vltima necessitate adaçta, votum pro filij incoluinitate fecit, quæ etiam subsequuta est, quinta post Trinitatis Dominica.

Quidam ex oppido Lobzenica, fracto pede per annum frustra chirurgicorum opera vtebatur, cum maxima rei familiaris iactura. Voto facto, pedem restitutum vidit.

Mulieris cuiusdam facies intumuit, vt nec oculorum nec oris locus in ea appareret. In medicis nullam sibi spem amplius repositam videntis, per emissum votum facies ad pristinum statum redijt.

Quædam mulier multo tempore, membrorum fracturam & debilitatem patiebatur. Posteaquam votum emisit, exoptatam recepit sanitatem.

Stanislai Bothenek sutoris Vxor, habuit Posnaniæ filium qui morbo caduco frequentius laborabat. Cuius infirmitati mater ex animo compatiens, in modum Crucis humo prostrata, eundem in Basilica corporis CHRISTI, se cum oblatione præsentaturam vouit: quod vt factum est, puer nihil tale patiebatur.

Posnaniæ quædam domina (sub idem tempus, quo per totam Prussiam grauissima pestis desæuiebat, ita vt Gedani per triduum, vltra tria hominum millia interirent) eadem pestifera lue per viginti quatuor horas oppressa, iam in extremis laborans, votum ad Vniuersale Sacramentum fecit, & à periculo statim liberata est.

Quidam Posnaniæ ex suburbio S. Adalberti, cum grauer infirmaretur,

maretur, voto ad Ecclesiam corporis Domini suscepto, sanitatem recuperauerat. Caterum victui quærendo & operi manuum insistens, cum voto prædicto satisfacere distulisset, in morbum multò grauiorem incidit, & morti propinquus, votum quod non adimpleuerat, in memoriam reuocauit. Tandem pœnitentia ductus, illud cum certa promissione iterauit: atq; ita restitutus incolumitati, quam Domino uouerat oblationem, humiliter obtulit.

✕ Anno Domini 1531. Generosa Domina Magdalena VVrzeszewska ex diuturno & graui morbo, ad extremi agonis terminum deuenerat. Inspiratione quadam diuina, vota ad visitandum corpus CHRISTI se obstrinxit: & cum repente conualuisset, cum imagine cerea sibi simili, se in templo præsentauit, & miraculum, populo frequenti ad diuina congregato, Dominica Reminiscere publicari curauit.

Ex ea suburbij Ciuitatis Posnaniensis platea, quam pileorum conficiendorum artifices inhabitant, filius mulieris, Zelizina nuncupata grauissima correptus infirmitate, extremum spiritum videbatur exhalare matre, Missam, oblationem, & beneficij Diuini denunciationem publicam promittente, Dominica Conductus Paschæ conualuit.

✕ Eadem Dominica, Valkierowa Ciuis Posnaniensis, morbi uehementia ad vltimum vitæ terminum deducta, cum loquelam amisisset, & bis, in actu moriendi, cereum oblatum excepisset, per astantes voto emisso, cum oblatione, sanata, Missam votiuam cum gratiarum actione, cereo suæ staturæ præsentato, decantari solenni ritu procurauit.

✕ Stanislai Kleczewski conjunx ex platea VVronicensi, cum per totam Quadragesimam morbo uehementi lecto affixa esset, vouit se Ecclesiam corporis CHRISTI genibus flexis circumituram, tria Missæ sacrificia ibidem celebrari curaturâ, in honorem Vniuersalis Sacramenti, & cereum suæ altitudinis templo præsentaturam. Statim lenis auræ cutusdam afflatu, sibi restitutam sanitatem experta, votum religiosè adimpleuit, & Diuinum hoc beneficium, in Concione Dominica Rogationum, publice denunciari fecit.

Filia virgo nobilis Domina Bilæka, per quatuor Hebdomadas morbo grauissimo detinebatur, appetitu planè deiecto, vt septem dierum spatio, nihil degustaret, ac per triduum loquela destitueretur, nec aliud quàm vitæ exitum expectaret. Mater illi compatiens, votum pro illa ad locum hunc sacratissimum emisit, cum lachrymis in genua deuotissime

deuotissimè procumbens. Puella ad votum huiusmodi, sub'atis & compositis manibus, matris promissionem, ad DEVM suspirans, assensu suo comprobauit. Paulò post restituta pristinae sanitati, Ecclesiae se vna cum matre, conducta Missa, & oblato cereo praesentauit, & miraculum publicari fecit, feria tertia post quartam Dominicam Paschae, Anno Domini 1531.

Quidam acufex in arenæ Vico, vna cum coniuge sua per duos & amplius menses, grauissimas patiebatur infirmitates. Cumq; se in extremis positos vterq; vidisset, voto coniunctim magna cum deuotione emisso, Diuina benignitate viderunt se incolumitati restitutos, & vota die Ss. Philippi & Iacobi Domino cum gratiarum actione reddiderunt.

Margarita Baiorowna, per integram Quadragesimam, vsq; ad feriam tertiam Conductus Paschae decumbens, maxima premebatur infirmitate; vt de ea planè fuerit iam conclamatum. Voto per suos facto, conualuit; & cum Missa & oblatione cerei, ad corporis altitudinem formati, in Ecclesia comparauit.

Alia quaedam matrona, grauissimos pedis dolores perpeffa, voto facto, cum oblatione sacrificij, & cerei pedis, illico sanata est. X

Puer aliquot annorum, matronae Iosefowae filius, Anno praenominato 1531. per duodecim integros & amplius Menses diuersis infirmitatibus detinebatur, ad extremum facie & collo intumescente, nulla spes in eo salutis apparebat. Parentibus vota pro eius incolumitate facientibus, omnis languor abscessit; & Missa solenitèr de Diuinissimo Sacramento decantata, ac statua puerili quae magnitudinem infirmi adaequabat, oblata; debitae Domino DEO gratiarum actiones, feria quarta ante Dominicam Rogationum redditae fuerunt, puero ipso eleemosynas proprijs manibus ibidem distribuente.

Anna fabri ferrarij ex suburbio noui aggeris vxor, habebat enatum in pede apostema; quod per septem continuas Hebdomadas nullam admitterebat curationem, & acerbissimos propter venarum & ac humorum in affectam partem concurrentium, illi dolores infligebat. Tandem post innumera frustra tentata remedia, votum ad Ecclesiam corporis CHRISTI, cum Missa & cerei pedis oblatione, fecit; & repente ab illa calamitate liberata, Dominica infra Octauas Ascensionis Dominicae, voto pie suscepto satisfecit.

Filius paruus Annae Kaliethnieccki de Budy, ex infirmitate graui

ad extremum agonem deuenerat. Mater voto pro illo, cum Missa & oblatione, facta; sanum recepit, & eadem Dominica miraculum publicari fecit.

Generosa Catharina Chobielska, per vnus anni spacium acutissimos in brachio patiebatur dolores; enatis in digitis vlceribus, & vulneribus, ita vt caro putresceret. Simul vt votum emisit, se pedestri itinere Basilicam V. Sacramenti, cum Missa & manu cerea visitaturam, statim conualuit, & votum in Octaua Ascensionis Domini perfoluit.

Margaretha ex Vico Arenæ, ad mortem decumbens, voto emisso conualuit, & cum Missa pro gratiarum actione oblationem præsentauit ipso die Corporis CHRISTI, Anno 1531.

Hedwigis negotiatoris Posnaniensis cuiusdam coniunx, cum esset grauida, multo tempore infirmabatur, in medicos è facultatibus suis non pauca frustra impendens. Tandem ad Deum præsentissimum totius humanæ infirmitatis medicum, confugiens, votum emisit, se ab eo ponte, per quem ad plateam artificum qui pileos conficiunt descenditur, vsque ad Ecclesiam gloriosi corporis CHRISTI, genibus positis perrecturam, & Missæ sacrificium cum oblatione procuraturam. Statim & ab infirmitate diuturna sanata, & foetum absq; magna aliqua partus difficultate, feliciter enixa, miraculum diuinitus in se ostensum, infra Octauas corporis CHRISTI, in eadem Ecclesia publicari fecit.

Equi cuiusdam Chvaliszcuiensis oppidani, morbo inopinato eodem graui, ad exitium vltimum deuenerant. Voto per eum facta periculum euaserunt.

In eadem ciuis huius domo, puer incautè lapillum deglutierat, & intercluso gutturi halitu, videbatur in extremis esse constitutus. Voto pro illo facta, lapis è faucibus exsiliit, & puer ab interitu vindicatus.

Andræ Dambrovski famulus, trium Hebdomadaram infirmitate, ad extrema deductus, voto per assistentes emisso, statim conualuit, & cum oblatione, feria tertia post festum corporis CHRISTI, in Ecclesia eiusdem compauit. Anno 1531.

Frater Petrus Swizkâla Presbyter Ordinis Carmelitani, per annos tres, grauissimam pectoris infirmitatem passus, in qua curanda, non mediocres in Medicos sumptus impenderat, ad cœlestem medicum, qui præsens in diuinissimo Sacramento adest, confugiens, & vota domino reddens, pectoris integram recepit sanitatem.

Adalber-

Adalbertus è ciuitate Gnesnenfi Presbyter, per quinque septima-
nas diarrhœam sanguineam perpeffus, extremum vitæ Spiritum trahe-
bat. Votum, quod emiserat, fanitas statim est subsequuta: quam sacri-
ficio, oblatione, & miraculi publicatione, testatam omnibus red-
didit.

Puerum ex oppido Lvovvko, annua vexatum infirmitate, paren-
tes Ecclesiæ Corporis CHRISTI se representaturos promiserunt. Sa-
natum, cum sacrificijs duobus, ex cereo suæ staturæ, in templo statue-
runt, Anno 1531.

Eodem Anno, puella quædam de Czyclenino, Anna nomine, gut-
turis & dentium grauissimo dolore, in tantum affecta, vt vsus loque-
læ nullum amplius haberet; parentibus, qui calamitate filiæ vehemen-
ter mouebantur, votum facientibus, ad sanitatem redijt; & cum Saluta-
ris hostiæ oblatione, cerei qui corporis magnitudini respondebat, dona-
tione, ac miraculi denuntiatione, in Ecclesia visa est.

Thomas de Pirschno fluxum sanguinis per Hebdomadam vnâ
patiebatur. Voto pedester eundi ad Ecclesiam corporis CHRISTI,
cum Sacrificio Missæ, & cereis oblationibus, emisso sanitatem recupe-
rauit, & miraculum publicari fecit, in Octaua Corporis CHRISTI Anno
1531.

Puer filius cuiusdam Chwaliszewiensis, qui cingulorum paran-
dorum artem exercebat, cum grauissima detineretur infirmitate paren-
te pro eius incolumitate, ad Ecclesiam orporis CHRISTI, & S. Nicolai
votum emittente, sanatus est. Hunc pater ad Ecclesiam S. Nicolai, qui
Chyvalissevviensis oppidi patronus tutelaris est, primùm deduxit, visi-
tandi corporis CHRISTI, obligationem, præ obliuione, postponens. Non
ita multo post, puer idem in morbum priore longè vehementiorem &
periculosiorem relapsus est. Pater voti prætermisissæ negligentiam in me-
moriam reuocans, & delicti veniam suppliciter exposcens, votum denuò
repetiuit, & statim filium periculo vidit ereptum; quem eum oblatio-
nibus, in templo corporis CHRISTI præsentauit.

Ioannes piscator cognomine Niger, cum in itinere quodam in mor-
bum grauem incidisset, & de vita dubitaret, voto suscepto sanitati resti-
tutus est, & accepti beneficij memoriam templo reliquit.

sanctimonialis Ordinis S. Dominici per annum, maximos infir-
mitatû dolores sustinens, voto factio conualuit, cumq; gratiæ diuinitus,
ostenfæ

offensæ publicationem intermisisset, in grauiorem morbum reincidit. Repetito voto sanitate recuperata, priorem negligentiam, debitæ promissionis exhibita solennitate in S. Ioannis Baptistæ festo compensauit.

Simon fabri ferrarij socius, in Vigilia S. Iacobi Apostoli repentino morbo oppressus, cum morte luctabatur. Emissio voto, vitam recuperauit, de qua in diem subsequenter nihil sibi pollicebatur.

Puella de Suchylas, trium Hebdomadarum infirmitate ad extrema deueniens, voto cum oblatione facto, sanata est.

Petrus Ciuis oppidi Obornicensis, per Hebdomadas quinque; maximo valetudinis affectus incommodo, post emissum votum, statim se sensit eo liberatum.

Andreas Mazur ex Aggeris noui Posnaniensi suburbio, febris acutissimæ molestia vehementer concutiebatur. Vxor ad Ecclesiam corporis CHRISTI veniens, vota pro eius salute fecit: domum reuersa, incolumem reperit. Eiusdem duo equi, cum Vratislauriam proficisceretur, repentino casu progredi non poterant. Voto per eum facto, feliciter susceptum iter peregerunt.

Ex eodem Aggere nouo, matrona Oremusowa, molestissimos febris ardores patiebatur. Statim vt votum ad Ecclesiam corporis CHRISTI emisit, cum patrocinijs S. Adalberti ex ordine Carmelitarum gloriosi confessoris inuocatione, & aquæ benedictæ, cum eiusdem Sancti suffragio, adhibita potione, vidit se restitutam sanitati, miraculumque publicari curauit.

In arenaria platea Posnaniæ quædam Barbara Chroma ex casu fortuito, manum grauiter læsit, ita vt per Hebdomadas quinque; vsu eius destitueretur. Voto emissio manus ad officium redijt, quam è cera formatam templo repræsentauit.

Ex eodem loco, matrona quædam Przenieznikowa cognominata, febribus acutissimis multo tempore vexata, voto facto de duabus Missis procurandis, quarum vna de corpore CHRISTI, altera de S. Adalberto Carmelita confessore, celebraretur; statim liberata est.

Martinus ex oppido Krynja, per vnum & amplius mensem maximas patiebatur infirmitates, quarum vehementia ad extremum prope modum vitæ terminum deuenerat. Voto magnæ cum fide religiose suscepto, sanitatem recuperauit, miraculumque in se diuinitus ostensum, ad publicam in concione notitiam deduci procurauit.

Ioannes

Ioannes ex Maiore Lyuthom, ex morbo graui in phrenesim inci-
derat, vt vinculis coërceri debuerit. Voto per vxorem eius facto, sa-
natur.

Petrus de Czylieny no per per 2. Menses, morbo vehementiore de-
tinebatur. Voto de tribus Missis de diuiniſſimo Sacramento legendi e-
miſſo, ſtatim conualuit, & venerabundus Eccleſiam Chriſti corporis
viſitauit.

Quidam molitor vnus anni ſpacio, membrorum omnium incre-
dibili languore & dolore premebatur. Poſt emiſſum votum, conualuit.

Anno Domini 1532. Franciſcus acuum conſciendarum magi-
ſter, multo tempore, graui capitis dolore, cordis tremore & reſpirandi
difficultate vehementer laborabat. Voto facto ſenſit ſe reſtitutum ſani-
tati.

Thomas tinctor, Toruniam proficiſcens, in morbum vehementem
repentè prolapſus, voto facto, Poſnaniam ſe reduci iuſſit, & beneficium
incolunitatis illicò reportauit.

Stanislaus braſiatoris ſocius, ex infirmitate graui ſenſum auditus
omnem amiſerat, idque non paruo tempore. Vt votum fecit adeundi
corporis Chriſti, cū Miſſa & beneficij publicatione auditū recu perauit.

Valentini piſcatoris vxor, morbo caduco pluries concutiebatur:
cumque in medicinis nihil eam iuuantibus multa conſumpſiſſet, ad
ſanctiſſimum corpus CHRISTI, cum voti uoſacrificio & oblatione, ſup-
plex conſugit; atq; ita à moleſtiſſima infirmitate ſtatim liberata eſt.

Mulieris cuiuſdam de Giſyce filia, per annum dimidium circiter,
hydropiſi laborabat. Voto per matrem facto, tumor ille aquoſus abſceſſit.

Frater Marianus ordinis S. Franciſci de obſeruantia & Confeſſa-
rius ſororum dicti ordinis, per biennium quartana febris detinebatur.
Remedijs omnibus fruſtra tentatis, vouit ſe Miſſam in Eccleſia corporis
CHRISTI, in ſinem liberationis ſuæ lecturum. Reliquit eum ſtatim fe-
bris, & votum Sabbatho antè Dominicam Conductus Paſchæ perſol-
uit, Anno 1532.

Agnes ex Arenæ platea, quæ Cereuiſiæ propinationem publicam
exercebat, acutiſſimæ febris moleſtias, diebus plurimis experiebatur.
Voto facto liberatam ſe vidit.

Sutor Spetha è Stelmachorum ſuburbio, grauiffimos febris ardores
perpeſſus, emiſſo voto, gratiam ſanitatis obtinuit.

e Anna

Anna Myenczówna de vico piscatorum, per sex menses continuos, febrium varios & multiplices calores, viribus exhausta sustinebat. Statim vt se voto, de Missa & oblatione repræsentanda, obligauit; morbus languor omnis euanuit.

Anna Popyclina ex Vratislaviensi platea, morbo vehementi conficitabatur. Nuncupato voto, se sentit incolumem.

Nobilis Domini Szeitnicki filius, non absque mortis periculo grauissimè infirmabatur. Voto per parentes emisso, cum Missis & oblationibus, ad sanitatem pristinam redijt.

Ioannes Gruszeinski Gnesnæ, manus contractæ dolores maximos patiebatur. Promisit se pedestri itinere Basilicam corporis CHRISTI devotè visitaturum, & sacrum Missæ sacrificium ibidem legi curaturum. Consolatus est eum Dominus, & omni molestia liberavit.

Ioannes Czarny ex vico Piscatorum, maximas circa cor angustias, quæ respirandi facultatem illi adimebant, experiebatur: à quibus voto emisso, redditus est immunis, & promissionem suam cum Missa, cetero, & miraculi publicatione, Domino persoluit.

Hedwigis Kozlowa de Kundorff, diu morbo & quidem graui premebatur, ita vt de vita vix aliquam spem sibi relictam arbitraretur: quæ tamen, voto factò, diuinitus illi restituta est.

Mulier Pfszenicznikowa nominata, propè pontem, per quem ad Ecclesiam Corporis CHRISTI venit habitans, magno gutturis infestabatur dolore. Voto cum sacrificij Missæ & oblatione cerei suscepto, nullam sensit amplius molestiam.

Eiusdem filia Margarita, capitis & dentium dolore in tantum premebatur, vt faciem eius tumor, hydropisi non absimilis, occupasse, non sine spectantium horrore palàm videretur. Per emissum votum, ad CHRISTI corporis auxilium confugiens, morbo periculoso releuata est.

Chwalikowska nobilis fœmina, non procul ab oppido Slupcensi distans, maximum per vnus anni spatium pedis dolorem patiebatur; vt incedere nulla ratione posset. Duarum Missarum cum oblatione, facta promissione, sensit sibi pedis usum, Diuina benignitate restitutum.

Gregorius Thasznik ex Arenæ platea cum coniuge Anna, ob grauissimos Stanislai filij morbos & languores vehementer contristati, non paruo tempore, in magnam iridem inciderunt infirmitatem. Videntes se in miserabili vitæ statu constitutos, vnanimiter votum emisserunt, de Missa cantata cum cerea pueri imagine, in templo præ-

sentan-

sentanda. Starim omnes conualuerunt; & voto deuotè concepto satisfecerunt.

Vxor cuiusdam Molitoris in oppido Kéyria, præ nimia iracundia, quam erga maritum conceperat, in tantam phrenesim incidit, vt maximum viro totique familæ negotium facefferet, huc illuc currendo: noctis quietem inturbando, verberibus obuio impetendo. Maritus eius calamitate permotus, votum pro illa, deuotione quâ maximè poterat, emisit: atque ita sanitati pristinæ reddita, in templo cum oblatione paulò post comparuit.

Anno Domini 1533. Henricus Szmale Proconsul Posnanienfis, Lublini cùm esset, infirmitate grauissima correptus est, vt mortuus potius quam viuus ab adstantibus iudicaretur. Ad se tamen in ipsa morbi vehementia vtcunque reuersus, voto visitandi Ecclesiam corporis CHRISTI, cum Missa solenni, elemosyna, ac cereo suæ staturæ factò, repente conualuit.

Eiusdem duo pueri, vehementi gutturis dolore laborantes, post emissum votum, sanati sunt.

Generosus Dominus Puczolowski, fracto crure, summam doloris acerbiter patiebatur, nec aliquam incedendi facultatem sibi reliquam arbitrabatur, nisi ab ipsius Dei misericordia: ad quam supplex, per emissum ad Ecclesiam corporis CHRISTI votum, confugiens, pedem sibi restitutum vidit, & oblationes pro tanti miraculi memoria, templo præsentauit.

Matronæ cuiusdam puerum de piscatorum platea, morbus hydrophis corripuerat, & in extremum vitæ discrimen adduxerat. Voto per illam Diuinitissimo CHRISTI corpori factò, puer vim infirmitatis effugit.

Fœminæ Pobiedziscensis è pedibus vehementer laborauit: quibus remedium fuit, votum ad Ecclesiam Corporis Domini emissum, cum oblatione pedum ex cera formatorum.

Sculpteti de villa Czerslenino coniunx, fractis pedibus, & ambulandi potestate priuata, voto suscepto conualuit, & cereos pedes obtulit.

Ioánis Buthny ex suburbio Rundorff puer, in pedis vnus genu, grauissimam patiebatur infirmitatem. Post votum susceptum, nullam sensit amplius molestiam.

Proconsulis Posnanienfis Schmalez puer, magna detinebatur in-

firmitate, ita vt propemodum in extremis esse constitutus videretur. Voto per parentes, emisso, de illo cum imagine cerea, quæ staturæ eius conformis esset, in templo præsentando, languor omnis abscessit.

+ Anno Domini 1534. Balthasar textor, in grauissimâ constitutus infirmitate, per biduum omnem vocis usum amiserat. Voto per assistentes illi, ad locum hunc sacrum facto statim conualuit.

Dorothea pistoris coniunx propè cæmeterium Sanctorum omnium, morbi vehementia manus officio destituebatur, ita vt parylisi videretur affecta Vicini, qui miseriam eius contemplabantur, votum pro illa fecerunt, quæ statim pristinæ sanitati restituta fuit.

+ Nobilis Zaworski, morbo graui propemodum deficiens, se locum hunc visitaturum, cum cereo suæ staturæ promisit, & integram recuperavit sanitatem.

Simon famulus Stanislai Kossika de villa Gluchowo, quinquies morbo caduco concussus erat. Voto per domesticos facto, solutus est ab eiusmodi infestatione.

Hedwigis Bochenkowa Sartoris Alberti coniunx, è diuturna languoris acerbitate, rationis usum perdiderat, & ad vitæ terminum deuenerat. Marito votum emittente sanata est.

Catharina de villa Sciessyel, in extremis versabatur, Maritus pro ea sollicitus, votum fecit, vt Ecclesiam ter circumiret, & oblationem pro facultate Domino offerret, illico vidit incolumitati restitutam.

X Anno Domini 1535. Femella trium annorum, filia nobilis matronæ Skorgeszewska, propè oppidum Crobya morbi caduci grauissimam patiebatur vexationem. Mater mæstissima, filix incolumitatem procurans, ac in DEI solius auxilio spem omnem repositam habens, cū ea peregrinationem suscepit, ad sacra loca Clari Montis Czenstochouensis sanctæ Crucis, & tumulum Diui Stanislai Cracouiam. Neque tamen inde consolationem reportauit. Posteaquam autem, votum pro ea ad Sacratissimi CHRISTI corporis Ecclesiam, pie suscepit, nulla mora longiore interposita, maxima cum lætitia sensit filiam charissimam, à tam atroci morbo penitus liberatam.

+ In villa Sezyniki, adolescentem pecora pascentem, serpens ictu mortifero grauissimè circa genu læsit. Præsentius remedium in summo dolore nullum adhibuit, præter votum ad Ecclesiam diuinissimi corpo-

ris CHRISTI factum, quod illi, veneno profligato, salutem peperit.

In platea VVronicensi, adolescens vlceribus in pedibus enatis do-
lores & molestias plurimas patiebatur. Voto per parentes facto, noxiis
humoribus sensit se statim liberatum.

Anno Domini 1538. Valentini Milek coloni Crirowienfis pueru-
lus, per aliquot menses epilepsie morbo detinebatur. Parentibus vo-
ta pro illo nuncupantibus, omni deinceps molestia caruit.

Anno Domini 1541. Stanislaus à Radziciow, per annum inte-
grum, vehementer fluxu sanguinis infectabatur. Votis ad multa loca
sacra factis, nullam morbi sensit releuationem. Tandem supplex ad Ec-
clesiam corporis CHRISTI Posnaniam voto directo, sensit illico se li-
beratum.

Anno Domini 1551. Ioannes Barlozek ex oppido VVagrouecen-
si, paralyti tactus, per biennium lecto affixus decumbebat. Cum nulla
spes salutis appareret, admonitus à suis, vt ad corpus CHRISTI voto se
oblingeret, cum vehiculo impositus Posnaniam proficisceretur, in via
statim conualuit, & promissioni factæ satisfecit.

Iaroszy Aduocati Posnaniensis vxor, cum duos filios maxima infr-
mitate pragrauatos videret; quorum vnus extremum quodammodo,
spiritum ducebat, votum pro illis magna in Deum fiducia concepta
emisit, quam Dominus statim consolatus est, sanitate filijs restituta: quos
cum oblatione, & sacrificio solemnī ritu decantato, ac eleemosina com-
petenti, in hoc sacro templo præsentauit, in festo Pentecostes, eiusdem
Anni 1551.

Coloni cuiusdam ex villa Sliwnina, propè Schamotulos filius,
morbo caduco vexabatur. Parentes ea re vehementer afflicti, ad voti
præsidium pro eo feruenter emisso, confugerunt, cumque tali molestia
liberatum statim conspexerunt, & beneficij accepti memoriam in hoc
sacro templo reliquerunt.

Anno Domini 1602. Iacobus ex Starozaturya, morbo grauissi-
mo correptus ad extrema deuenerat. Voto per Sacerdotem illi assisten-
tem emisso, statim conualuit.

Anno 1603. Faber ædificia lignea constituens, Posnaniæ vehe-
mentem morbum contraxerat. Voto ad beatissimam virginem Czen-
stochouiensem pro illo, per suos emisso, nullam sensit infirmitatis rele-
uationem. Cumque in extremis positus accensum cereum, per adstantes
exhibitum

x
exhibitum apprehendisset, incidit illi repente in memoriam gloriosi corporis CHRISTI Ecclesia. Ad quam voto cum suspirijs deuote facto, tanquam e grauiissimo excitatus somno, in lectulo confedit, & die tertio, sanus & incolumis, praeter omnium expectationem, qui eum in mortis articulo viderant constitutum, in Ecclesia cum oblatione gratiarum actionis, comparuit.

+
Anno eodem cum studiosus quidam, qui literis operam in Collegio Societatis IESV Posnaniae dabat, 13 Calend. Iulij, in febrim quotidianam incidisset, medicis de salute ipsius abdubitantibus, voto facto, ad Ecclesiam corporis CHRISTI sibi confugiendum putauit, morboque abcedente, ad v. Calend. eiusdem Mensis votum Domino persoluit.

x
Anno 1604. Petrus Erasmi ex Dupiewo pedes habens fractos. per amicos, voto ad Basilicam Diuinissimi Sacramenti obstrictus, in eamque delatus, statim gressus officium sibi sentit restitutum.

+
Felix generosi Domini Przeslawski Mensae structoris Posnaniensis, filius ex infirmitate grauissima, ad vltimum vitae propemodum deuenerat terminum. Voto facto, conualuit,

Paulus Pyeciozka ex Chodie; a multo tempore mutus, posteaquam ad Ecclesiam corporis CHRISTI venit, loquelam recuperauit.

Mortui resuscitati,

CAPVT IV.

x
ANNO Domini, 1493. In oppido Ponyec, puer quidam per horam mortuus iacuit. Voto per parentes emisso ad vitam reuocatur.

Matrona quaedam puerum est enixa, qui per duas horas plane mortuus & exanimis iacuit. Voto per parentes facto rediuiuus confestim apparuit.

x
Anno Domini 1488. Haeredi villae Maioris Strzedziéwvo circa noctis medium natus est mortuus. Vniuersa familia propter tam miserabilem casum, in planctum resoluta, pater maestissimus eam admonuit, ut multiplicatis precibus supplices Diuinam misericordiam inuocarent, in cuius potestate mortis & vitae facultas reposita est. Votis & precibus
ad Deum

ad Deum ardentè effusis, post horas quatuor, vitæ puer est redditus, omnibus Dominum in eius mirabilibus laudantibus, & vota sacratissimo huic loco reddentibus.

In suburbij Posnaniensis villa Kukendorff nominata, quædam ancillæ, Dominica infra octauas Ascensionis Dominicæ capitis crines cõplicans repentina morte sublata est, in area iacens exanimis, votis pro illa per adstantes emissis, ad vitam reuocata est. ✕

In villa Stavviona, puer quidam calcibus equi percussus, occubuit. Parentes inopinata filij morte conturbati, vota pro illo fecerunt & diuinitus sibi viderunt restitutum.

In Vscye colonus quidam terram aratro proscindens iratus filium in tempora stiuâ percussit, qui subito mortuus corruit in terram. Pater facti vehementer pœnitens, defuncti cadauer complexus votum pro illo nuncupauit, statimque, qui erat mortuus reuixit. ✕

In oppido Kobelinensi, quidam trabe domus nouæ in illum cadente, spina dorsi & pedibus fractis, pro mortuo habebatur. Voto per vicinos emisso, mirabiliter ad vitam reuersus est.

Nobilis quidam non procul ab oppido Stzodensi manens, stabulum aliquando ingressus, in terram repente corruit, & loquela destitutus animam agebat. Matre & vxore accurrentibus, eumque pro deplorato habentibus, votum nihilominus ab illis, pro illo factum est. Paruo tempore interiecto, veluti è somno excitatus, moueri cœpit, & vitalem auram resumpsit. ✕

In Prussia propè Mariæburgum, puer annorum quatuor, casu in cultum tam grauitè corruit, vt ferrum in viscera adactum, extremitatem per spinam dorsi protulisse visum fuerit. Chirurgis aduocatis, & nullum vitæ retinendæ remedium adhiberi posse affirmantibus, mœstissima mater agonizantem filium videns, circa medium noctis in genua procedens, votum fecit, se pedestri itinere Christi corporis Ecclesiam Posnanæ, quæ quadraginta milliaribus ab eius domo distabat, deuotè visitaturam, si Diuina maiestas, filio vitam restitueret. Exaudiuit eam dominus, & puerum rediuuium, post mensem tertium in templo cum oblatione representauit.

Anno Domini 1504. Catharina virgo Magnifici Domini Pampovskî Capitanei Posnaniensis filia, feria tertia infra octauas Assumptionis B. V. Mariæ, matrem euntem ad prandium, per curritorium Arcis, sequuta, ✕

quata, cum lacunam in tabulato pavimenti præ vetustate scatenentem, transilire, more aliarum puellarum non posset, in terram altitudine sexdecim cubitorum distantem, cecidit, & collisa expiravit. Mœstissimi parentes cum vniuersa familia, ad emittenda vota supplices sibi confugiendum arbitantes, Diuinæ voluntati quidam de puellula statuere vellet, rem totam permiserunt, plurimis exemplis edocti vota vt plurimum optime succedere, quæ ad ecclesiam corporis Christi deuore suscipiuntur. Paucis horis interiectis puella surrexit, nullis in eam tam horrendi lapsus apparentibus vestigijs. Deducta est postea ad Ecclesiam, cum gratiarum actione, & statuæ Cereæ, quæ staturam eius exprimebat, oblatione.

Anno eodem 1504. in quadam villa quinque milliariibus à Posnania distante, colonus cum vxore tempore messis in campos euntes duos pueros domi reliquerunt: qui cum per pagum vagarentur, desertam quandam veterem casam ingressi ludis puerilibus vacabant. Mox turbine cum validissimo vento consurgente, ædificium illud corruit, & pueros oppressit: pro quibus cum votum parentes fecissent, ad vitam Diuino miraculo reuocati sunt.

X
Puella in minori Goslina, die natiuitatis B. Virg. Mariæ vt fornicem restauraret, argillam fodiebat: cumque in cauernam longius progressa esset, ita Deo permittente, ruina terræ miserabiliter extincta, ibidem vltra tres horas mortua iacuit. Parentes reiecta humo, simul vt pro defuncta votum conceperunt, eam incolumem receperunt.

Puerum minorennem parentes in ædibus reliquerunt solum: qui foras egressus, sedens apud sepem, cultello hinc inde vibrato ludens, ventrem transfixit, & per quatuor horas in sanguine volutatus, reperi- tus est à matre ex pratis reuersa propemodum mortuus. Vxor à marito sibi, ne eam interficeret, metuens, in summas angustias redacta, fuga sibi querere salutem constituerat. Interea quædam scemina, quæ illam in tanto luctu consolabatur, suggestit illi, vt votum pro filio morituro ad Ecclesiam corporis Christi faceret: quod vt præstitit, puer ab interitu vindicatus est.

+
Anno Domini 1508. Puer quidam in Grodzisko, cellarium ingres- sus, in quo recens decocta cereuisia vapores calidissimos exhalabat, ver- tiginè correptus corruit, & expiravit. A parentibus elatus, omniq; vi- tali aura destitutus, deplorabatur. Qui luctus acerbitate confecti, ad
memo-

memoriam corporis CHRISTI voto pro filij salute concepto, confugiendum putarunt. Atque ita resuscitatum intra vnus horæ spatium viderunt.

Anno 1510. Ancilla pro adferenda cereuisia ad propinatorum missa cum domum rediret, puer hospitæ, dari sibi cantharum ad deferendum vrgebat; quod cum propter effusionis periculum denegaret ancilla, puer ex iracundia repentino symptomate correptus cecidit, & manibus pedibusque in longum extensis exanimis iacuit. Parentes cadauere sublato, votum pro filio fecere, qui statim vitæ restitutus est.

Eodem Anno, feria sexta, festum Sancti Ægidij, quod Calend. Septembris, celebratur, antecedente, filius Matthiæ Kurnitzki defunctus est. Voto per patrem factò, reuixit; & cum imagine cerea in templo præsentatus est.

Anno 1512. Puer validissimo ictu, in oculum cultro ita percussus, vt cerebrum efflueret, & mortuus conciderit, post votum emissum à circumstantibus, ad vitam redijt, & cultrum tanti miraculi testem, in sacra Capella deposuit.

Mulier in lecto noctu dormiens, infantem quem penes se posuerat, casu oppressit. In angustijs constituta, timens ne à Magistratu supplicio extremo mulstaretur, accepto in vlnas puero ad Ecclesiam corporis CHRISTI deuotissime confugit, innocentiam suam Diuinæ bonitati commendans: vbi eum in Missa, sacrosanctæ hostiæ eleuatio fieret, infans repente vitæ restitutus est.

Puer in Steffev ingressus cellarium, in quo cereuisia recens illata, vapores mortiferos emittebat, statim suffocatus, per parentes extractus est mortuus: cumque tribus horis virali spiritu destitueretur, voto per suos concepto, reuixit.

Anno 1514. Lithuanus in Ciuitate Grodnensi, correptus itacundia, vxorem pugno percutere volebat; quæ in eodem ictu, puerum quatuor & amplius mensium, quem in sinu tenebat, eidem opposuit. Infans paterna manu tactus atrociter, occubuit illico: & serè per triduum mortuus iacuit, parentibus tam miserabili casu consternatis. Qui vt se recolligerunt, audita miraculorum fama, quæ apud Ecclesiam corporis CHRISTI Posnaniæ diuulgabatur, votum pro filij salute fecerunt, quem resuscitatum cum gratiarum actione, in templo statuerunt.

Anno 1517. In oppido Bukouiensi, feria sexta ante Dominicam
Passionis,

Passionis puer duorum annorum filius Nobilis viri Grodtzinski, graui infirmitate detentus exspirauit. Post votum à parentibus emissum, vitam recuperauit.

+ Anno 1521. Viro absque Confessione sacramentali repentina morte sublato, vxor pia vehementer condolens, & de animæ defuncti salute sollicita, votum post vnã & amplius, à transitu eius horam, in genua prolapsa fecit pro illo: qui statim rediuuius, & peccata commissa confessione expiauit, & incolumis diu permanfit.

+ Anno 1523. Adolescens quidam pro hauriendo aceto misit ancillam in cellarium, recenti cereuisia refertum, quæ non ferens vim exhalationis corruit; cumq; haud exigua mora interiecta non compareret, Michael hospes oppidi Gostin, famulum ire in cellarium iussit, vt videret quid ageretur de ancilla; qui ingressus sibi mortuam conspexit, ipse quoque syncopen passus, redire non potuit. Tandem hospes aduocata familia accurrit, & vtrunq; extrahi curauit. Et famulus quidem, ad se redijt, ancilla verò per duas horas exanimis planè iacuit. Pro qua cum hospes Michael votum emisisset, vitæ prioris beneficium ancilla recepit.

+ Anno 1531. Feria sexta festum Corporis CHRISTI subsequente, puer in Blasij Kapiczka domo, in platea VVronicensi sita, sletu nimio suffocatus, per dimidiam horam iacuit exanimis. Parentibus & vicinis lachrymantibus, votum ad corporis CHRISTI memoriam occurrit: quo emissio, puer sternutauit & reuixit.

+ Anno eodem, puella quædam in Gozdzikowo, præ infirmitate, in extremo agone constituta erat. Voto per adstantes factò, subito surrexit incolumis, & in festo Sancti Michaelis in Ecclesia cum oblatione, comparuit.

+ Anno 1532. In platea VVronicensi, pellificis cuiusdam puer, grauissimo detentus morbo, spiritum exhalabat, cereo benedicto in manibus eius accenso. Soror matris eius, simul ac votum emisit pro eo, à morte ad vitam redijt.

Gertrudis Arcularij in ciuitate Posnaniensi coniux susceptis Ecclesiæ Sacramentis, cum morte luctabatur. Cui quamprimum sacer corporis CHRISTI locus in mentem venit, voto factò, ex ipsis mortis faucibus erepta, vota sua Domino reddidit.

Anno 1534. Puer in platea VVratislaviensi filius Ciuis, qui Cudnik

nik cognominabatur, auidius album panem deglutendo, suffocatus & in ipso mortis puncto constitutus erat. Mœsti parentes quamprimum pro illo voto se obstrinxerunt, frustum panis conglobati ex infantis gutture profiluit, & vitam illi reddidit.

Anno eodem Puer Magdalenzæ Bugzelka ex Arenzæ vico, fletu nimio prægrauatus, ad extrema deuenit, anhelitu per dimidiam horam obstructo. Voto per matrem facto præsentis periculo mortis eliberatus est.

Anno 1538. Ioannis Balneatoris sub Castro Posnaniensi paruula filia, per limen portæ in terram corruens, ceruicem fregit. Parentes mortuam è terra subleuant, flexis genibus, pluries diuini Corporis numen inuocantes, & vota ingeminantes, oscitantem filiam conspexerunt, quæ in fletum paulò post resoluta, ad vitam redijt.

Anno 1596. Ioannes VVinkleri Ciuis Posnaniensis filius grauissima præuentus infirmitate, sensuum officio destitutus, in agone positus videbatur. Parentes ad voti pro illo suscipiendi remedium unicum confugientes, vitæ paulo post restitutum viderunt.

Ioannem Adami Rafzewski filium, equus calce in caput ita percussit, vt exanimis in terram concideret. Parentes, in Strzelno vbi casus eiusmodi accidit, votum pro illo fecerunt: Vix aliqua mora interposita, iuuenis ad se redijt, & illos ad promissionem adimplendam incitauit.

Anno Domini 1593. In oppido Naklensi quidam in Vigilia corporis CHRISTI, casu in foueam profundam aquis repletam cecidit. In suffocatione ipsa, memoriæ Corporis CHRISTI recordatus, per integram horam submersus, diuina virtute, è profundo ad marginem foueæ eiectus, mortem euasit.

Eodem anno, puer in oppido Poiec mortuus, voto per parentes facto, reuixit.

Anno 1602. Dominica secunda post Pascha, Agnes Iacobi cingula conscientis in vico Sancti Ioannis vxor foetum mortuum edidit. Obstetrix ad opem Diuinam confugiens, votum ad corporis CHRISTI Ecclesiam fecit. Post horam vnam & dimidiam, puer flere cœpit, & vitali aura potitus est. Parentes vota pro illo Domino persoluerunt.

Anno 1604. In oppido Mofinenfi Jacobi Smolnik Agnes puella,
lubrico carpenti casu præcipitata, per vnam horam mortua iacuit.
Parentibus, per votum emissum, ad deuotissimam corporis CHRISTI
Basilicam, confugientibus vitæ restituta est.

Dæmoniaci liberati.

CAPVT V.

Mulier ex oppido Gostin, Catharina nomine, per quin-
quennium, à Dæmone obsessa, pluries, vexatione cessante,
ad diuersa pia loca, vota emisit, quibus cum nihil iuuaretur,
ultimò ad corporis CHRISTI memoriã supplex con-
fugit. Statim ab infestatione maligni Spiritus, immanis re-
manfit.

Anno 1492. Quidam è Drzewno, cum equis in campo pascendis
inuigilaret, subito quodam terrore correptus à Dæmone se putabat
obfessum. Quapropter vbi se Crucis signaculo minuisset, votum ad visi-
tandam CHRISTI Corporis Ecclesiam emisit, & repente Dæmoniacæ
potestatis imaginatio, penitus abcessit.

In Zninenfi oppido, cum in Vigilia Assumptionis B. Mariæ non
ieiunasset, à Dæmonio correptus, mirum in modum cruciabatur. Quo-
dam tempore ab infestatione maligni spiritus liberior, votum ad cor-
poris CHRISTI templum fecit, & in posterum nullam sensit amplius ve-
xationem.

In Arnswald Saxonie vxor Anna cum viro ad rixas deueniens, e-
undem mille dæmonibus deuouit, quod adeò malus in ipsam esset. Id
audiens nouerca, signo S. Crucis priuignum consignans, Deum orabat,
vt eum ab eiusmodi imprecatione defenderet. Statimque maledictio il-
la, in ipsam vxorem conuersa mille dæmonibus obsessam, oculis omni-
um exposuit.

Qui cum illam crudelissimè vexarent, ita vt latratus
canum & mugitus bouum, non absque adstantium horrore, terribiliter e-
deret, & in terram proiecta vehementer concuteretur; à vicinis & pro-
pinquis, ad Ecclesiam Diui Jacobi, quæ in eodem erat oppido, votis cõ-
ceptis præsentata est: cumq; nullam vexationis intermissionem experi-
retur, ad visitandum eiusdem Apostoli gloriosum sepulchrum, voto se
obstrin-

obstrinxit, quò cum percunisset, liberata quidem est, quinque tamen obstinatioris maligni spiritus, se illam non relicturos vociferabantur nisi Posnanie in Ecclesia corporis CHRISTI: quod etiam subsequutum est, die Sancti Bonifacii in Vigilia corporis Domini, cum pro Vesperis signum daretur, Anno Domini 1493.

Anno Domini 1512. Mulier obsessa à Dæmonio ad Ecclesiam gloriosi corporis CHRISTI adducta, post exorcismos adhibitos, ab infestatione maligni spiritus liberata; & in Vigilia S. Ioannis Baptistæ exomologesi purgata, & sacra Synaxi munita, non amplius vexationem sensit.

Eodem Anno in festo Visitationis B. Mariæ, mulier alia, à Diabolica tyrannide, immunis facta est.

Anno Domini 1513. Dominica Rogationum puer Kiliani Ciuvis Posnaniensis, chartam lusoriam sensim rodens, eandem deglutiuit, & obstrueto gutture, per duas horas reportus est mortuus. Voto per matrem facto, reuixit puer, & cum oblatione ceræ templum cum parentibus adiuit.

In Podlachia in villa Mlinkowo, seruebat apud rusticum puella, qui erga eandem quadam de causa excandescens, quæ tum in ipso corporis Christi festo, in curandis pecoribus occupabatur, eam dæmonibus, vt ab illis obsideretur, deuouit: Imprecationem res ipsa statim subsequuta est, cepitque recensere Dæmonum colloquia, qui cachinantes commemorabant, quem quis seduxisset. Inter quos vnus per eam vociferabatur; Voueas te Posnaniam ad paludes, & ad Lubusch. Id vbi hospita, quæ tum absens erat, intellexisset, insequenti die votum pro illa deuotissime fecit, eoque dæmones illico profligati abscesserunt. Parentes verò, eam à vexatione liberam, non adeo multo tempore interiecto, cum oblatione, in hoc sacro loco representarunt.

Anno Domini 1531. Agnes in oppido slupcensi, ex graui infirmitate vsu loquelæ amiserat. Paulo post in phrenesim incidens, hostis maligni terribili vexatione cruciabatur, adeò vt se ipsam, vestes proprias, & quos poterat, morsibus impeteret. Tandem vinculis constricta, & in custodia aliquamdiu asseruata, vbi votum pro illa per propinquos emissum est, sanitatem recuperauit: & personaliter ad locum hunc sacrum accedens, in festo Sancti Michaelis, voto satisfecit.

X Anno 1532. Sophia Czarnocka in oppido Szroda, per menses quatuor obfessa, grauiſſimè torquebatur. Concionator publicè in Ecclesia, in modum crucis proſtratam, orationi fidelium commendauit, & votum pro illa ad corporis CHRISTI Baſilicam emiſit. Ab eo tempore nullam ſenſit infeſtationem; & pedeſter feria quinta ante Dominicam paſſionis Eccleſiam acciſſens, votum adimpleuit.

Eodem Anno Hedwigis è tractu Cuiuienſi, in graui morbo conſtituta, cœpit à Dæmone vexari, & omni ratione deſtitui. Vir eius votum pro illa emiſit, pedeſtri itinere Baſilicam corporis CHRISTI Poſnania viſitandi. Statim ad ſe redijt, & incolumis Dominica Tertia poſt Paſcha, votum adimpleuit.

X Puella quædam in oppido Grodzienſi, per dies aliquot ſpectris dæmoniorum mirum in modum exagitabatur. Ad votum patris pro illa factum, ſenſit ſe liberatam.

Bartholomæus Sliwka Sculptor de Bruſshowo poſt imprecaſiones Dæmoniorum ab irata vxore in ſe coniectas, garrum crocitantis corui ad fenestram ſtatim audiuit, cumque tremores, dolorem capitis, & per totum corpus horrorem, & debilitatem ingentem perſentiſceret, inclamauit; Ieſu Nazarene Rex Iudæorum, miſerere mei, & in genua procumbens, votum ad ſacrum hunc corporis Chriſti locum concepit. Senſit illicò ſe ab impetitione maligni ſpiritus liberatum, & confeſſione proprio parrocho abſque dilatione facta, veniens Poſnaniam promiſſioni factæ ſatiſfecit, in octaua Aſcenſionis Domini, Anno 1551.

Catharina ex Goſtin per annos quinque fuit à Dæmonibus obſeſſa: cumque à vexationibus illorum quandoque relaxaretur, vota ad quædam loca ſacra faciebat: neque tamen à Domino exaudiebatur. Ad extremum vbi Diuinitus inſpirata, votum ad Eccleſiam Corporis Chriſti emiſit, vidit ſe à tantis ærumnis liberatam.

X Anno 1593. In oppido Znenenſi, quidam ex contemptu Vigiliam Aſſumptionis Beatiffimæ Virginis Mariæ neglexit ieiunare. Protinus à Diabolo arreptus, meritas impietatis pœnas dabat. Ad ſe poſtmodum reuerſus, & pœnitentia ductus, ſtatim, vt ſe voto ad eundem Corporis Chriſti Eccleſiam obſtrinxit, à vexatione liberatus eſt.

A pe.

Apericulo mortis erepti.

CAPVT VI.

ANNO Domini, 1494. Crudelissima Scytharum seu Tartarorum gens, inter festum Assumptionis & Natiuitatis Beatissimæ Virginis Matris Mariæ, in terras Russiæ irruptionem fecit, ferro & flammis longè lateq; omnia deuastans, senes trucidauit (quod in more habet) pueros palis infixit, virgines violauit, iuuenes in captiuitatem miserabilem abduxit. In tam inopinata clade, domum quoque Nobilis cuiusdam Ioannis, qui possessiones non mediocres habebat, ipso ferè diluculo inuasit, qui è lecto se proripiens, seminudus, per abditos recessus, profugiens, in arundineris Nestri fluminis, quem Tyram veteres nominant, per biduum latitabat. Voto ad Basilicam Christi corporis per illum emissio, barbara gens, hinc inde dispersa, ad bona sua redeundi potestatem illi fecit: qui beneficij accepti, & salutis Diuinitus oblatæ memor, nulla longinquitineris habita ratione Poshniam veniens, in ipsa gloriosi corporis Christi solennitate, vota sua Domino, in Ecclesia Carmelitarum debitè persoluit.

In Ciuitate Culmensi captiuus quidam, in profundum altissimæ turris coniectus, & catenis ferreis constrictus arctissima custodia claudabatur. Qui videns se in maximis angustijs constitutum, ad auxilium Diuini numinis, per orationes deuotas, supplex confugit; nec id quidem frustra. Nam cœlica quadam luce, tenebras turris fugante, vidit sacratissimam CHRISTI corporis hostiam, maxima luce circumfusam, sub ipso turris testro, volitare & exeundi viam præmonstrare. Tam insigni spectaculo animatus, catenarum vincula contrectans, sensit eadem in modum ceræ dissolui; à quibus liberatus, per substructiones ligneas sensim ascendens, ex sæno & paleis, indusio & tunica, sune confecto, ex altiore fenestra se in terram dimisit; & catena; quam in testimonium miraculi secū acceperat, præcinctus, Mariæburgam munitissimum Poloniæ Regis in Prussia castrum, peruenit. Et catenam quidem Præfectus arcis Chlebowski accepit, miraculi verò Corporis CHRISTI, ad quod se captiuus Poshniam deuouerat, magnitu-

g nitudinem contempsit, dicens, vbique CHRISTI corpus haberi: Sed post aliquot annos, ob sacri huius loci, quem Deus specialibus illustrat miraculis vilipendium, cum in grauissimum morbum incidisset, per fratres Carmelitas, qui Mariæburgum casu tunc adue nerant, sæpius uisitatus monitus, vt animæ suæ confuleret, aure surda ista percipiens, absque Sacramentis, Ecclesiasticis & peccatorum confessione, in terram corruens animam infelicem exhalauit.

Albertus villæ Kozyeczno propè oppidum Sbaszin colonus, dum Tartari irruptione facta, circa Francofordiam prædas agerent, ab eis captus & in vincula coniectus, ni certam pecuniæ summam numeraret, quam non habebat, mortem exspectabat. Ad orationem & votum corporis Christi confugiens, vinculis per diuinum auxilium miraculosè solutis, per medium barbarorum transiens à nemine conspectus, vitæ periculum præsens euasit.

X Ioannes Byalli Valachus, in Pokuýe per Tartaros captus, dum focis capita præcidebantur, à quodam in simili periculo constituto, de voto ad Corporis Christi Capellam faciendo monitus, vnà cum eo, barbaris non aduertentibus, fuga salutem consequutus est.

In Prussia propè Mariæburgum, faber carpentarius in hospitio, cum quodam suspectæ probitatis viro, sedens, cæpit ab eo vexari: qui quamuis omnem rixarum occasionem studiosè deuitaret, iniuriosis tamen verbis prouocatus, ad arma confugit, & pluribus eum vulneribus affecit, ita vt de vita ipsius spes exigua conciperetur. Quamobrem comprehensus, & in arctissimum Mariæburgensem carcerem coniectus, sententiam mortis in horas exspectabat, cum illi per custodes carceris de vulnerati incolumitate nihil annunciaretur. Quoniam autem multorum sermonibus sæpius acceperat, miraculorum magnitudinem, quæ uouentibus ad Ecclesiam Corporis Christi Posnaniæ diuinitus exhibebantur, animo compunctus, promisit se locum hunc sacrum uisitaturum si à præsentis calamitate liberaretur. Vidit statim album murem, quem Armenium vel Armellinum vulgo nominant, per murum turris ad certum locum ascendere, quem pro signo liberationis suæ arripiens, ferramentis ibidem repertis, murum perfringere cæpit, cuius lateres nullo propemodum labore ita dissiliebant, vt foramine, quod vel duas personas capere posset effracto, in terram desiliret. Et ad Parochum subito accedens, illi miraculum suæ liberationis exposuit; ac per portam Ciura-

Ciuitatis, nemine ipsum agnoscente, egressus euasit. Et quamuis re com-
perta, magistratus, ad eum comprehendendum, ministros hinc inde di-
rexisset nullum tamen impedimentum sensit, & Pofnaniam incolumis
ueniens, votum Domino reddidit.

In Bia aczyno, parentibus inscijs, puer deperiit, per triennium
non visus. Tandem voto per genitores emissõ, vt scire possent, quid
cum illo ageretur, in quadam sylua repertus est incolumis: qui narra-
uit se à caprea syluestri nutritum & in sinu eiusdem nocte calefactum,
vt nullam incommodum vnquam persenserit.

Quidam die Dominico, religione posthabita, in syluam profectus,
arborem succidere cœpit: cumque ob lassitudinem cibum sumeret, su-
peruenit puer quidam illi propinquitate coniunctus, qui cum refectio-
nem vnâ sumens, in vicina arbore viscum conspexisset, iussu rustici as-
cendit arborem, & decerpfit viscum, ac in terram se demisit. Interea pi-
nus, quam succidebat rusticus in eam partem vbi puer stabat, inflexa,
corrui, & puerum miserabiliter oppressit. Rusticus tanto casu territus,
vt extincti cadauer extrahere posset, ad villam pro auxilio currere cœ-
pit: cum subito quidam canes nigri velut in rabiem versi, eum inuase-
runt. Ille ratus humani generis hostes diabolos adesse, prout aderant,
Sanctæ Crucis signaculo se communiuit, & voto se ad corporis **CHRIS-
TI** Ecclesiam adeundam obstrinxit. Quo facto, statim canes illi
terribili latratu, in voces humanas mutato; nisi te, inquit, talibus ar-
mis protexisses, & animæ & corporis interitum incurrisses: hoc dicto
euanuerunt. Ille autem funere pueri, casu fortuito vt dictum est extin-
cti, procurato, Pofnaniam veniens, votum Domino persoluit.

Est in Masouia pagus Dambiez, quinque milliarum distantie re-
motus à VVarfauienfi ciuitate. Hic coloni cuiusdam Nicolai puerulus,
nomine Martinus, triennis, tempore messis ad extrema deuenit, vt mor-
tuus iudicaretur. Voto tamen ad **CHRISTI** corporis Ecclesiam Pof-
naniensem emissõ, reuixit Anno 1492. Idem Anno insequente, 1493. in
puteum profundum, limo potius quam aquis scatetem, casu prolapsus,
& ex eodem pro mortuo extractus, voto per suos iterato, vitalem auram
recuperauit.

Anno 1496. Matrõna quædam Pofnaniensis, acum cum filo tenens
in ore, manibus opere alio præpeditis, eandem imprudens deglutiuit.
Vnde cruciatus immensos perserebat, & cum præsens vitæ discrimen
animo concepisset, ad illud auertendum, votum ad diuinissimum Chri-
sti cor-

si corpus interposuit. Mirum. Acus ex interioribus, ad palatum repente profiliit & filo annexo extracta, mulieri salutem peperit.

X Anno 1503. Nobilis vir, Magnifici Lucæ Kurnieki Burgrabius, nomine Chamblan, cum in expeditione aduersus Tartaros esset, innumera barbarorum multitudine circumdatus, de se iam actum videbat. Tandem cogitatione diuinitus immissa, de voto ad sacram **CHRISTI** corporis ædem faciendo, statim vt illud emisit, insigni miraculo, è manibus hostium se in tuto collocatum vidit: & gratiam seruatori Christo Posnaniæ referens, arma, quibus erat indutus & ballistam in sacello appendit.

X Anno 1504. Gregorius Krupski nobilis Lithuanus, in bello Mofcouitico cum alijs multis captus, & armis omnibus spoliatus, mortem sibi videns imminere, votum fecit, nudis pedibus se Basilicam **CHRISTI** corporis aditurum, si à præsentis periculo liberaretur. Aduit statim diuinæ potentæ præsidium. Nam è custodia elapsus, & sagittis impetitus, absque aliqua læsione fuga salutem consequutus, Posnaniam venit, & miraculum in se diuinitus ostensum promulgauit.

X Eodem Anno, Mercator Posnaniensis, ex Nundinis Lublinsibus, absque comitatu, rediens, in latrones incidit: qui vitæ & mercium iacturam se incurrisse animaduertens, ad Diuinissimi Sacramenti vnicū præsidium confugit, illudque voto suscepto supplex implorauit. Mox miraculo singulari ex eorum manibus se proripuit; qui cum fugientem sagittis persequerentur, nulla tamen eum attigit: & si aliqua eum tetigisset, Diuina virtute, ac si in lapidem adacta esset, absque vilo damno resiliit. Sic seruatus, vota Domino cum gratiarum actione, Posnaniam reuersus, persoluit.

X Piscatores tres in flumine artis suæ exercitio dediti, euerfa nauicula, in extremo vitæ discrimine versabantur. Voto facto periculum euaserunt.

Stanislaus incola Tucholiensis oppidi, solitus bombardas feras insectari, quodam die Dominico, syluam ingressus, vidit gallum auratum, qui de arbore in arborem transfiliens, conduxit eum ad locum, auijs & densissimis fruticibus refertum. Pluuia repente oborta, arbori cuidam innixus obdormiuit: in somnis audiuit vocem sibi dicentem; Fac votum ad corporis **CHRISTI** Posnaniensis basilicam; & hodie liberaberis.

liberaberis à morte subitanea. Cumq; nihilominus somno propter lassitudinem detineretur, vbi eandem vocem repetitam sensit, expergefactus Diuinæ protectioni se commendans, votum eiusmodi emisit, animo secum reputans, se nemini vnquam nocuisse, nec inimicitijs cum aliquo implicari. Progressus paululum, in vrsu immanem & ferocissimum incidit, quem plumbea glande traiecit, & in terram prostravit; cumque secundo istui bombardam præparasset, casu rota eius laxata, globus dextræ manus digitum minorem illi abscidit, & pileum è capite deiecit ac dilaceravit. Ita duplici periculo, vna eademque die liberatus, Posnaniam venit, & feruatori suo, quæ vouerat, piè repræsentauit, Sabbatho infra octauas omnium Sanctorum Anno Domini 1530.

Anno Domini 1531. Mulier quædam cum duabus puellis, propter acquirendas indulgentias, profesto Sancti Ioannis Baptistæ, Posnaniâ pedestri itinere veniebat. Latro ex insidijs profiliijt illas spoliaturus & occisurus. Illæ postquam auxilium corporis CHRISTI inelamauerunt, latro nec gladium extrahere, nec verbum proloqui, aut aliquid damni inferre potuit. Sic incolumes manus illius euaserunt, & votum susceptum persoluerunt.

Anno 1538. Matriona nobilis Zawiszyna in itinere constituta, auriga ex equis deficiente, ab illis per loca confragosa, & paludes tractata fuit; & tandem curru excussa manum fregit, & cum esset nonagenaria serè mortua experta fuit, vt ne verbum proferre posset. Voto pro illa facto, sanitati pristinæ restituta est.

Anno 1550. Blasius molitor Gnesnensis, leui quadam de causa, ad instantiam Custodis Ecclesiæ Metropolitanæ Gnesnensis, in carceris profundissimi fundum coniectus fuit; in quo cum per obliuionem, per integram Hebdomadam, cibus & potus illi non subministraretur, vbi se morti proximum vidit, vouit se CHRISTI corporis Ecclesiam visitaturum, si è præsentis periculo liberaretur. Statim auram quandam grauissimam sensit, cuius afflatu mirificè se resectum & odore recreatum vidit. Eadem hora mulier quædam in eandem carceris custodiam immissa fuit, qua occasione, ipso misericordiam conclamante, à lictoribus extractus, & Iudici præsentatus, liber dimittitur, voti facti memor, gratias Christo Saluatori, veniens ad Ecclesiam Corporis CHRISTI perendie S. Ioannis Baptistæ, qui dies in feriam quartam inciderat, maxima cum deuotione, reddidit.

Anno 1597. Quidam Ioannes Bially ex Valachia oriundus, à præconibus Pokurienſibus captus cum alijs compluribus, cum eos capite plecti videret, eundem exitum ſibi videns addeſſe, diuino quodam inſtinctu votum ad Capellam corporis CHRISTI fecit: & ſubito, quodam inſigni miraculo percufforum manus effugit.

Eodem Anno, in villa Goſlino, tribus milliariſibus à Poſnania diſtante, vxor Stanislai molitoris Papyraceam artem exercentis, dum circa malleos, materiam papyro conficiendo idoneam, tundentes minus cautè verſaretur, veſte ab eisdem attracta in alueatum incidit, vbi breuiſſimo temporis momento contorta manibus, pedibus contuſis, ac ceruice iam in partem inflexa, dum vitalis auræ modicum adhuc ſuper-eſſet, votum ſubito ad corporis CHRISTI Sacellum viſitandum deuotè ſuſcepit. Mirum dictu, ſtatim rota molæ, & malleorum, quos propellebat, ictus ſubſtiterunt, & ipſa extracta, poſt aliquot dies, manuum & pedum integrum uſum, ac ſi nunquam hæ corporis partes contractæ fuiſſent, recepit; remanente nihilominus, ad tam inſignis miraculi teſtimonium, ceruice inflexa: quæ tantum beneficium diuinæ potentæ, Poſnaniam veniens vbique prædicare non intermiſit.

Cæci illuminati,

CAPVT VII.

ANNO Domini, 1492. Mercator quidam Sileſius dum in oppido Sieprez diſtriçtus Plocenſis verſaretur, per quindecim Septimanas, cæcitate percuffus, poſt impenſas plurimas, in Medicos fruſtra collocatas, amicorum perſuaſus exhortatione, ad corporis CHRISTI voto facto, viſum recuperauit.

Anno 1513. Duo viri per vnum Menſem, ſenſu viſus priuati, voto facto, ex oculis eorum tanquam squamæ ceciderunt, & inſegram viſendi facultatem recuperarunt.

Iuuenis quidam Lencienſis per hebdomadas aliquot cæcitate laborans, voto piè ad Corporis CHRISTI ſuſcepto, lucem aſpexit.

Anno Domini 1516. Catharina piſtoris vxor, in platea, quæ Butelska dicitur, ciuitatis Poſnanienſis maximo oculorum dolore præ-grauata,

grauata, cum in præfenti cæcitatibus imminentis periculo versaretur, voto ad sacratissimum CHRISTI corpus emisso, primum unius oculi, deum oblatione facta, alterius quoque usum recepit.

Anno Domini 1521. feria quinta in octaua corporis CHRISTI, coniunx futoris Koziele, votum pro filio, qui maximum oculorum dolorem patiebatur, emisit: & subito cæcitatibus periculo liberatus fuit.

Paulus acuum conficiendarum artifex multo tempore grauissimum oculorum dolorem perferbat; vxor itidem eius ardentissimo febris calore, consumebatur. Voto per eos suscepto, sanitatis optata donum diuinitus sunt consequuti.

Sutor quidam Poshnaniensis adeo laborabat ex oculis, vt cæcitatibus breui sequuturam vehementer pertimesceret. Maxima igitur deuotione, voto ad Basilicam corporis CHRISTI emisso, Diuinam opem supplex implorauit: & statim ab imminente cæcitate liberatus est.

Nobilis matrona in Wislawieze, multo tempore visu caruit: quod cum diuinitus accedisse sibi persuaderet, assiduis orationibus ardentem ad Deum fufus, tandem vouit se corporis CHRISTI Ecclesiam, cum procuratione Sacrificij, uisitaturam. Nec desiderio suo frustrata est. Nam restituito oculorum usu, Anno 1531. ipso die corporis Christi, in facie Ecclesie, vota sua Domino cum gratiarum actione, & miraculi publicatione reddidit.

Ioannes cuiusdam Poshnaniensis famulus, cæcitate percussus aliquamdiu fuerat. Considerans miserabilem uitæ suæ conditionem, Diuinum auxilium, per votum ad corporis Christi sacellum emissum, implorandum existimauit: mox unius oculi usum recepit, & Sabbatho ante Dominicam secundam post Trinitatis locum sacrum accedens, oblatione facta, piorum precibus se commendauit, vt alterius quoque oculi illuminationem consequeretur; quod ipsum non post multum temporis, assequutus est.

Anno eodem 1531. Regina Szepanowna, ex suburbano Poshnaniensi, quod Arenaria dicitur, grauissimo oculorum dolore premebatur. Voto suscepto se liberatam uidit, & miraculum infra Odauas Natiuitatis B. Virginis publicè proclamari fecit.

Anno 1532. Vxor artificis Petri, per aliquot Hebdomadas unius oculi cæcitatibus perferbat. Cumque orationes publicas fieri procurasset, & oculos argenteos Ecclesie ex voto præsentasset, Domini-

ca secunda post Pentecosten integrum visus beneficium reportauit.

Stanislaus Vngarus pileorum parandorum artifex, è Turcica captiuitate elapsus, decima octaua die, Posnaniã ad corporis Christi venit, vnius oculi iacturam passus. Prostratus in faciem, Diuinam misericordiam sabbatho infra octauas corporis Christi, supplex implorabat, cum salutaris sacrificij oblatione, per votum procuranda. Mox lachrymarum vi profuente, integram oculi sanitatem consequutus, Dominica sequente, diuinæ gratiæ, quam expertus erat, benignitatem, populo denunciari fecit.

Stanislaus Ciuis Costinensis, annis quatuor sensum visus amiserat; cumque in chirurgos frustra multos sumptus impendisset, voto emisso, iter pedibus peragens, illuminatus est, & in festo corporis Christi Anno 1533. in templo cum gratiarum actione comparuit incolumis.

Generosus Albertus Iarazevski, Anno Domini 1536. in Hungariam veniens, carceri mancipatus fuit; vbi paralyfi & cœcitate percussus insuper capitali penæ est adiudicatus. Voto ad vniuersale Sacramentum in tanta miseria, piè suscepto, mirabiliter è carcere liberatus, à paralyfis morbo curatus & oculorum lumen recepit; & veniens ad Ecclesiam beneficium diuinitus illi collatum publicè recognouit.

Anno 1538. Hedwigis Adami sartoris vxor per tres Hebdomadas, vnius oculi vsum amiserat; posteaquam votum ad Ecclesiam Corporis Christi fecit, cum Missa & oblatione, statim sibi restitutum oculum sensit.

Anno Domini 1601. Felix colonus villæ Zebrzedziewo cum coniuge Barbara, filiolarum habebant, Eufemiam biennio cœcam, pro qua iuuanda cum medicos per oppida varia pluries consuluisent, nec vllam consolationem reportassent, ad opem Diuinam in Ecclesiam corporis Christi consequendam se contulerunt: ac ita subito illuminatam viderunt.

Anno 1604. Ioannes Szetlecki videndi facultatem sibi ademptam sentiens, huc votum emisit, & exoptatam lucem aspexit.

Puer-

Puerperæ in extremo discrimine saluatæ,

CAPVT VIII.

ANNO Domini 1493. Quædam mulier oppido Pbyedziski, quod milliaribus quatuor abest à Pofnania, tribus diebus in tegris partus maxima difficultate laborabat. Cuius mater, cum pro eius liberatione, ad diuersa loca sacra nullo fructu vota suscepisset; simul vt promisit, se neque cibi neque potus aliquid sumpturam, nisi Ecclesiam corporis Christi adiret, ibidemque Missam audiret; filia statim incolumi prole edita, quinto post die, non absque insigni miraculo, vnâ cum puero, pedestri itinere peracto, vnâ cum matre, in Ecclesia comparens, Deo gratias persoluit.

Coniunx Stanislai de Offowa coloni Szamorulcensis Anna, per dies ferè quinque, cum ingenti cruciatu, partus angustijs detinebatur. Voto per eam ad CHRISTI corporis memoriam facto, puerum saluum enixa, se vidit restitutam.

Anno 1514. Nobilis quædam Domina, quatuor à Pofnania distans milliaribus, monstrum cum duobus capitibus peperit. Exterrita, votum fecit. Puerum in Sacellum corporis CHRISTI illato, naturalis in illo forma repente comparuit.

Anno 1531. Maritus pro vxore in partu ad extremum propè vitæ terminum, in suburbio S. adalberti, deducta, votum deuotè suscipiens illicò prole incolumi, eandem rediuuiam conspexit: & oblationem pro facultate repræsentauit.

Eodem Anno, Balthasaris de Kundorff coniunx, magnis partus doloribus oppressa, vix extremum spiritum trahebat. Cui vir ex animo condolens, votum pro eius salute fecit, & quod magna fide petiuit, obtinere meruit.

Anno 1532. Martini Sartoris vxor in maiori platea, in partu vehementer

ementer periclitabatur. Voto per suos emisso, præsens vitæ discrimen
euasit, & sanum puerum edidit.

Eodem Anno. Agnes VVildzianka Ciuis Posnanix in foro habi-
tans in extremo partus periculo constituta, & spiritum vix trahens
statim vt votum emisit, fœtum reddidit salua incolumem.

Quædam mulier in platea cerdonum, per hebdomadam inte-
gram partus difficultate miserè affligebatur, adeò vt de illa conclama-
tum planè fuerit. Voto piè suscepto, præter omnium expectationem
puerum enixa, sanitatem recuperavit: & miraculum diuinitus in se o-
stensum, Dominica in Passione Anno 1532. publicari curauit.

Coniunx Matthiæ cuiusdam in nouo aggere magnis vteri dolo-
ribus in partu conflictabatur. Statim vt sui votum pro ea cum oblatio-
ne fecerunt, feliciter edita prole sanata est.

Pellificis cuiusdam vxor, partus doloribus per tres horas grauif-
simè laborans, fœtum exanimem edidit. Pater spe in Dei misericor-
diæ collocata, in genua procumbens, votum emisit, illicò puer oscita-
uit, & spiritus vitales recepit: quod miraculum Dominica Rogatio-
num, per concionatorem loci ex suggesto ad maiorem Dei gloriam po-
pulo frequenti denunciatum fuit, Anno Domini 1533.

Quædam matrona in oppido Gostin, in partu cum agonizaret, ma-
ritus votum cum oblatione competenti Ecclesiæ representanda emisit;
& vxorem cum prole salua, saluam recepit eosq; in loco sacro die San-
cti Ioannis venerabundus exhibuit.

Item alia mulier Adami de villa Gajj vxor, simili partus dolore
detinebatur. Voto per maritum factò, quòd si coniunx superuieret,
genibus flexis reptantes Ecclesiam per circuitum visitarent, puerperæ
præsenti periculo liberata, & prole incolumi aucta, votum cum marito
eodem s. Ioannis Baptista festo persoluit.

Regina mulier Dicowna, in partu propemodum mortua videba-
tur. Voto per virum & astantes suscepto, periculo liberata, maritum
prole lætificauit.

Anna

Anna Krolycva in platea cerdonum, grauiſſimè in partu laborabat. Poſt votum per propinquos emiſſum, infantulum enixa incolumis feria quinta ante feſtum S. Adalberti, Anno Domini 1535. in Eccleſia pro gratiarum actione comparuit.

Eodem Anno 1535. Vxor Iacobi Paczota, habitantis propè templū S. Martini, poſt quatuor partus ſuperioribus annis abortiuos, quinto partu inſtante, voto cum marito piè ſuſcepto, prolem incolumem, maxima conſolatione, in lucem, emiſit, vicinis vndiq; congratulantibus, quod eam Dominus poſt tot tribulationes conſolari dignatus eſt.

In villa Nyemiezyno, mulier ex partu laborans, ſcetus inanimatum, ipſa etiam ſerè exanimis, edidit. Maritus ad Dñm ſupplex in oratione conſugiens, viuentem infantulum recepit; & votum adimpleuit, per biduum Eccleſiam cum deuotione frequentans, Anno 1544.

Mulier de Oſyeczno, in puerperio ad extrema propemodum deuenerat. Voto ad corporis CHRISTI Baſilicam emiſſo prole ſaluã edidit.

Alia ſimiliter ex pago Gay grauiſſimè in partu periclitabatur. Adfuit ſupplicanti Diuina bonitas, & cum prole matrè ſeruauit. Anno 1550

Anno Domini 1597. In Kcino prope oppidum Zbatzin coloni Alberti coniunx, in partu laborans pro mortua plangebatur à mulieribus circumſtantibus. Maritus eiulans ad vicinum horreum, ſe contulit, & pro vxore moriente, qua maximè poterat deuotione, votum ſecit.

Reuerſus in eodem ſtatu vxorem reperit: nihilominus ſpe in DEI omnipotentis auxilio collocata, votum denuò repetiuit.

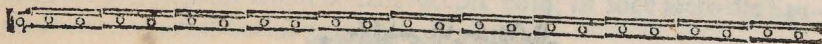
Coniunx oculos aperuit, & ſe leuari petiuit,
& ſubitò viuam filiam peperit.

Summa Priuilegij.

*Ca*utum est Priuilegio S. R. Maieſt. Polonia, ne quis
Typographorum, Bibliopolarum, aliorumue, qui li-
brariam negotiationem exercent, libros novos, quos
Georgius Schönfels Typographus Brunsbergensis, pri-
mus in lucem ediderit, citrà eius voluntatē, quocunq;
modo caractere, aut forma, edere aut uenundare,
intra Regni Dominiorumq; Polonia fines, &c. Au-
deat, sub pœna confiscationis librorum, & alijs: uti
latius patet in litteris Maieſt. Regia, datis Varſauia
die IX. Auguſti. Anno Domini M.D.C.

BRUNSBERGÆ,
Apud Georgium Schönfels.
Anno Domini 1609.

uis
i li-
mos
ori-
ngs
,
Au-
uti
nia

12

[Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.]

[Large block of very faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint text at the bottom of the page, possibly a signature or date.]

